

രാഹംഗരാക്ക.

പ്രാഃ അർ. വേലപ്പിള്ള ശാസ്ത്രി.

താരാശ്രൂഷാക്ഷാ

മാസിക്കാ,

എ. അർ. വേലപ്പുരുഷാന്തരീ ബി. എ.
(വൈക്കമ്പറമ്പ്, ഏസ്. എൻ. ഡി. കാര്യാലായം)

ശ്രീസത്യാഗ്രഹിസിരിപ്പള്ളം, തിരുവനന്തപുരം.

1954]

[വില 1 മു. 8 സ.

അരു റ വാ ०

ജോൺജ്' എലിയട്ടിൻറെ 'Mill on the Floss' എന്ന പ്രോക്രിതമായ കാരാലിൻറെ ഒരു അനുകരണമാണ് ഈ പുസ്തകം. ദിലഗ്രഹമം ഇല്ലോട്ടിലേയും അമേരിക്കയിലേയും പാംശാചക്കളിൽ അനേക വർഷങ്ങളായി ഒരു ചാപ്പുസ്തകമാണ്. മ്രഥ്യു, അമ്മൻ, ഇപ്പാൾ മതലായ വിവിധ ഭാഷകളിൽ ഇതു ഭാഷാന്തരരം പെയ്യടിനാട്ട്. അതോസമോ അട്ടേലാമാ അതയെ രീതിക്കരിക്കുന്നതിൽ കാണുകയില്ലെന്നാണെന്നു. ഇതിന്റെ ഒരു മെച്ചപ്പെണ്ണം. ഒരു കുട്ടിംബത്തിലെ ചുണ്ണാ അംഗങ്ങൾക്കും ഒരു ദിവസം സദ്ധാവം ക്രൂക്കതെ വായിച്ചു സെറിക്കാവുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണിതു. പുരോഗമന സാമ്യത്വത്തിന്റെ പ്രചരത്തിലിരിക്കിയിൽ നാമാന്തര ജനങ്ങളും ക്ഷേമിത്തിരിയുകയാണെങ്കിലും ദുഃഖനം ഗാഡിയും ജനിച്ച നാട്ടിൽ ധാരമിക്കുവെള്ളുപാദിക്കു ക്ഷേത്രം സംഭവിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ പുസ്തകം സഹായസ്ഥക്കും സമൂഹിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അനുകരണ,

താരാഗംഡാക്കി.

അലപ്പായം 1.

ഉത്തരഭാരതപ്രസിദ്ധമായ ഹഗ്ഗുളി നടി അനീഗംഗ
യോട്ട് സംഗമിക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്തിനു സമീപം വളരെ
വിസ്താരത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മെതാനപ്രദേശം ഒരു
ചെറു നഗരത്തിന്റെ അവസ്ഥിതാംശമായി പരിശോഭി
ക്കുന്നു. പരിപാവനജലത്തേട്ട് ക്രടിയ ജാഹനവിയോട്
സമീപിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഹഗ്ഗുളിയുടെ ഇരുതീര
വും സസ്യശ്രൂമല്ലമായി മധ്യവുക്ക്ഷാഖകളുടെ നിബിഡത
യിൽ ഒരു ദണ്ഡുപ്പായ വർമ്മിക്കരണം; എക്കിലും,
അങ്ങനെക്കാലം തൊട്ട് ബഹുജനങ്ങളുടെ ശ്രമംകൊണ്ട്
ആ വിജനപ്രദേശം ദണ്ഡുമായ വിധം വെട്ടിത്തെ
ളിച്ചു അധിവാസംയാപ്തമാക്കിയിരുന്നു. വിഞ്ഞണിച്ചിട്ട്,
പാദ്യാത്ര ചരിപ്പാരത്തിന്റെ ശീമയുമായ ആകുംണ്ടാം,
തന്നീ ഭാരതീയതപ്രത്യേകി എത്ര മേൽ ബാധിക്കാമോ,
അതുനേതാളം സന്ധുശ്രീമായ വിഭവങ്ങളുംകൂടിയ
അവധി മണിമണിരങ്ങൾ, പ്രഭക്കരം, സാധാരണ
വാർ, മുടഞ്ചരക്കാർഎന്നിവരുടെ വാസക്കേന്മാരുള്ളംകൊ
ണ്ട് അവിടം പരിത: നഗരങ്ങളുംകൂടാം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ
ചെയ്യുകയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

അല്ലോ മുരത്തായി തൃഷ്ണി, വാണിജ്യം, ഗതാഗതം എന്നിവയുടെ സ്ഥകരം അമാണിച്ചു് വെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു താട്ടു് ഭൂക്കൻ. വാഹിനീരാജ്ഞിയായ ഗംഗയോട്ടു് സംഗമം പ്രാചിച്ചുപ്പറ്റി നേരുന്ന മാധ്യാത്മകിൾന്റെ ഒരുംദം തനിക്കും ഹരിക്കുടെ ഏറ്റാനായിരിക്കാം, ആ ദാഡി ക്ഷാട്ടു് നിരൂപാത്രത്തിൽ കഴിയുന്ന അസൃത കല്പ്പയും കരതുന്നതു് ജലസന്ധാർഥയായി ചിലപ്പോഴാക്കേ അതിനും കലന്നകാണാറുള്ള ആ തുറുമെ വാഹിനിയുടെ ഇരുക്കരകളിലും ഉള്ള വിവിധങ്ങളായ ചെടികളും ചെരു മരങ്ങളും മനോഹര പുഷ്പപ്രസന്നയാംകൊണ്ടു് പരിഞ്ഞാ ദിതമായിരിക്കുന്നു. നദീയോട്ട തോട്ട മേളിക്കുന്ന സ്ഥല തനിനു് തൊട്ടുകും പ്രത്യുതിവിവേകങ്ങൾകൊണ്ടു് മനോ ഹരവും കാഷ്പികയത്തങ്ങളാൽ സമഞ്ജസവും ആയി സാ മാന്യത്തിലായികും വിസ്താരമുള്ള ഒരു തോട്ടം നമ്മുടെ നയനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നു. ആ തോട്ടമാണു്, സുപ്രസിദ്ധമായ സുഭർജനം എന്ന ധാന്യയന്ത്രംാല ആടു ഉടക്കാമുന്നേര പ്രതാപപാദ്യജന്മം. തോട്ട തതിൾന്റെ ദത്ത മല്ലുത്തായിക്കാണുന്ന ആ മോഹന ഭേദം അടിത്ത കാലത്തു് പുതുക്കിപ്പുണ്ടാക്കിച്ചിട്ടുള്ളതാ സെക്കിട്ടു്, പ്രാചീനമാതൃകയെ നിപ്പേശം ആവശ്യിക്കുന്നില്ല. അരുളുജനങ്ങളുടെ പുരാതന ജീവിതരിതിയിൽ പ്രാമാണ്യം അർധമിക്കുന്ന തൃഷ്ണി, നവീനപരിഷ്കാരപ്രല മായ വാണിജ്യം, സാങ്കേതിക വ്യവസായങ്ങൾ എന്നിവ യാൽ ശബ്ദമായ സാമൂഹായിക സ്ഥാനം സന്ധാരിച്ച നിരീംചെറുബാബു അനന്തരത കരക്കട്ടാനിവാസികൾക്കു പരിപിതനാണു്. അദ്ദേഹത്തിൾന്റെ ഗ്രഹഭാണംു് ആ പുത്രൻ മാളിക.

വിസ്താരമേറിയ പറമ്പില്ലെങ്കിൽ അവരുത്തു്, തോട്ടിൻകുരയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ഒരു പെൺകുട്ടി ദ്രോഗമനം ചെയ്യുന്ന ഒരു തോന്തി നോക്കി റസിഡന്റ്. മണ്ണ ചുവട്ടു തുടരുന്ന ഇന്നോട്ടുവച്ചാൽ അവർ അക്കാദിശം വെള്ളിത്തിൽ വീഴും. ശരു യാനപാത്രം അവളിടെ സംശ്വിശ്വൃത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് ഇന്നോട്ടുവച്ചാണരുപോയി. മറ്റൊരു സുകരമായ കാഴ്ചയുണ്ടാണെന്നു അഭിഭാവിക അതാ, തിരിച്ചുപോകുന്നു. നമ്മൾ അവളെ അനുഗമിച്ചു് ആ ഗ്രംതി ലേക്കുന്ന പ്രഭവശിക്കാം.

മനോഹരവും ഗംഭീരവും ആയ ആ ഭവനത്തില്ലെങ്കിൽ പൂർവ്വത്തു് ഇട്ടിട്ടുള്ള ചാങ്കംശാലയിൽ വാൻലുക്കുംമണം തിന്നും ചിഡേയയന്നായ റിരീഡ്ചേറും വിത്രുമിക്കുന്നു. അട്ടത്തു് ഒരു സാധാരണ കസാലയിൽ, കൈമുള്ളുന്നതുാടു് ഇനിയും യാത്രപരായാത്ത പ്രായത്തിൽ അപ്രേമത്തില്ലെങ്കിൽ സഹയമ്പാരിണി, വൈദ്യവത്തീഡേവി ഇരിക്കുന്നു. എഴുതാ ശൈരവമേറിയ കുടംബക്കാരുന്നത്തപ്പറ്റി അവർ സംഭാഷണം നടത്തുകയാണു്.

ശ്രീറിംഗചുരുക്കി:—കേട്ടോ വൈദ്യമേ, നമ്മുടെ രദ്ദേരും എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ മാണം നല്കേണ്ടതു്. അഭ്യുവച്ചി അവൾക്ക് ജീവിതം അനുഭാഗ്യം കുടാതെ കഴിയണം; അവന്നു് ലോകകാർഷിക്കാം എതിലും നല്ലുംററിവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അഭ്യത; അക്കദാനയാണു് എന്തെന്നും ഉദ്ദേശം. ആ ടു; നീ എന്തുപറയുന്നു?

വൈദ്യമവത്തി:—അഭ്യത; നാതിനല്ലെല്ലു, നാം അവനെ കുറക്കായിഡെ ഇംഗ്ലീഷ്പജ്ഞിക്കുടത്തിലേക്കു് തന്നെ

അയച്ചിരിക്കുന്നതു്? അവൻ മെറിക്കുലേഷൻ കഴി തെരു് കാളേജിലും വായിക്കട്ട് ബീഡേയേയാ എന്നും ഏറേയാ—

ഗിരീസ്:—അതെ; എന്നും എല്ലുൽ ഡീ! അതുകൊണ്ടു നും ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി. സക്കാരാഫീസുകളേയോ കമ്പനികളേയോ ശരണം ഫൂപിക്കാൻ! എൻ്റെ മകനെ, വളരെ പണം ചെലവുചെയ്യും ശശിം അങ്ങെ നെഹായ പരാധീനതയ്ക്ക് വിടുന്നതു് എനിക്കു ഷ്ടുമല്ല.

മെഹമ്:—അണ്ണി. വിനവൻ കാലിപ്പിള്ളിരേപ്പാലെ നടന്നാൽ മതിയെന്നോ?

ഗിരീസ്:—മെയ്; എന്നല്ല. ഇന്നും തുരുപ്പോലെ പുസ്തകങ്ങളിലെ അറിയും അവൻ സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം. പ്രക്ഷേ, അതുകൊണ്ടുനും ഓരോ. എന്നവച്ചു വല്ല തൊഴിലും നടത്താൻ തക്ക പരിചയം മാറ്റും സമ്പാദിച്ചാലോ! അതുകൊണ്ടും ആക്കന്നില്ല. അവൻ പ്രയോജനകരമായ ഒരു ആഖിരിക്കു തത്ക്ക വിധത്തിൽ സമർത്ഥനും എത്ര വിപോഷാങ്ക ദേഹാവക്കീലനാത്മകയോ മണ്ഡലപ്പു ഒരവിധം തുല്യ നില സിലിക്കുന്നവനും ആയി വേണും വളരാൻ. അതിലേയ്ക്ക്, നമ്മുടെ ഒബ്ബത്തോ ഗ്രാമകളവാസം ഷോഡിക്കു ഒരു വില്പാല്പാസത്തിന് അവനെ എല്ലപ്പു ദുരിഞ്ഞെന്നുമെന്നാണ്. എന്നും എന്നും വേണ്ട വില എപ്പുംകൂടം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞതും അക്കായ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാണി വില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യു

നന്തിനും എൻ്റോ ഒരു സ്നേഹിതിനും ഇന്നോന്നാ നാളു
അയാ ഇവിടെ വന്നുചെയ്യും. അതുകൂടി; നീ എന്തു
പറയുന്നു,

എമ്മ:—അവിടുന്നും തീർച്ചയുപൂട്ടിയിൽ കാലുത്തിൽ
തൊൻ വിശ്രാംഗിച്ചും എന്തു പറയാനാണും? നമ്മുടെ
കൂമ്പയോടും ലീലയോടും ഇതെല്ലാറി ഓന്നം
തന്നെ പറയേണ്ടിക്കില്ലും സഹോജിയിരുത്തും
യോടും ഇതെല്ലാറി ഓന്നം പറയേണ്ടോ?

ഗിരീശ:—അതെയെതെ; തൊനിനി നിന്റെ ചേച്ചിയേയും
ചേട്ടേന്നേയും കൈകെ അരങ്ങപ്പായിച്ചു നടക്കാം.
എൻ്റെ ഒക്കെൻ്റെ വില്പാല്പാസകാത്തുത്തെപ്പറി
ആലോച്ചിക്കാൻ! എൻ്റെ പുത്രൻ്റെ വില്പാല്പാ
സം നിന്റെ ബന്ധുക്കളിടെ സമ്മതമില്ലെങ്കിൽ നട
ക്കകയില്ലെന്നോ?

എമ്മ:—എന്നല്ല തൊൻ പറയുന്നതും. മറ്റൊന്നാൽ ഒരേ
ശച്ചന്റെ ജനനക്കുത്തരു ദിവസമല്ലു? അന്നോന്നു
ചെരി സദ്യ എതായാലും വേണും. അപ്പോരും ഒന്നാം
പറയുന്നതേ.

ഗിരീശ:—ഓഹോ പറയാം. നിന്റെ ബന്ധുക്കളും
എൻ്റെ മക്കെൻ്റെ വില്പാല്പാസകാത്തിയിൽ ഒരളി
പ്രായവും പുരുഷപ്പുട്ടവിക്കേണ്ണ എന്നപറയാം. അതു
പോരോ?

ധാസില്ലാതാകമായ വിധത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറത്തു
ഗിരീശചുറ്റു തുടർന്ന്:—“അതുകൂടു, അവരുടെ അഡി
പ്രായം അവരും പറത്തുകൊള്ളുക്കും എന്ന്.”

മെമ്മ.—ഞാനങ്ങളെന്നൊന്ന് സുചിപ്പിച്ചുവെന്ന ഉള്ളട.

സൗതകയ്ക്കും ധോലെ ചെരുതുണ്ടോ. പ്രക്ഷേ, അവ കൈ ദീരഘമലങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന കാരും എന്നി കുറു സമ്മതമില്ല. അവൻ എവിടെ വോയി താഴെ സിച്ചാലും അതും തിരുത്തിയിൽ ഒരു പ്രാവത്രുമെക്കിലും എന്നിക്കും കാണാണോ.

ഗിരീശ.—അതെ; അവനെ ദീരഘമലത്തു് അയയ്ക്കുന്ന കാരും എന്നിക്കും അതു സമ്മതമുള്ളതല്ല. അവനു് ആയവും റഹിരശക്തിയും വളരെ കരവാണോ. പോരകിൽ ബുദ്ധിയക്തിയിലും അവൻ അല്ലും ഏറു കൊടു തന്നെ. നിന്നുറ കട്ടംബക്കാരയാണോ അക്കാരുത്തിൽ അവൻ ഓമ്മിപ്പിക്കുന്നതു്! താരയ്ക്കു് അവനെക്കാരം ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടോ. പ്രായമാക്കുന്നൊരു ഒരു സ്ഥാനിക്ക് അവരുമുള്ളതിൽ കുടക്കൽ ബുദ്ധിയാക്കിപ്പേണ്ടു അവരുക്കു് എന്നാണോ എന്നുറ സംശയം.

മെമ്മ.—ഓരോ, താര വളരെ ബുദ്ധിശാലിനിതിനു! ഒരു പാവാട എടുത്തു കൊടുത്താൽ ഒരു നാഴിക തികച്ചു് വുന്നിയായി സുക്ഷിക്കയെല്ല! ഇന്താ, നേരം ഇതുയും യായിപ്പേഡു, ഇതേവരെ ഇപിടെയെങ്ങാണും അവരെള്ള കാണാനോണോ? എന്തോ തലയ്ക്കു ലക്കി പ്രാതതവരെപ്പോലെ പുഴവകിൽ അങ്ങമിഞ്ചും നാടി ക്കളിക്കുകയാണോ അവരുക്കു് ജോലി!

മെമ്മമവതിയുടെ അസംസ്കൃതോത്തക്കമായ ഇതു അഴിപ്പായം കേട്ട ഉടൻ ഗിരീശവരുന്നു മക്കളും വിശ്വിച്ചു.

വിളിക്കേട്ട് യെബട്ടനു താര ആഗരയ്ക്ക് എത്തി. അവരെല്ല കമ്മിറ്റാച്ചൻടുടി ആ മാത്രാപിതാക്കണായാൽ അഭിപ്രായ ക്ഷേരം ശ്രദ്ധാലുമേ പരസ്പരവിജ്ഞാനമായി ഇങ്ങനെ പുന്നേപ്പട്ട.

ഹൈമ.—അതേ; അവരെല്ലാൽ ബുദ്ധിമർത്തിയെന്നല്ലോ പറയുന്നതു്. ഇവാഴുപ്പാലെ ഇത്തും ബുദ്ധിത്തക്കിയോ കാമ്മശക്തിയോ ഇല്ലാത്ത കട്ടിക്കെല്ല തൊനെ ആം കണ്ണിട്ടില്ല.

ഗിരീശ.—നീ മനസ്സിലാക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ്. അവരുടെ എഴുപ്പു എഴുതാനും വായിക്കാനും വളരെ പരിചയമുണ്ട്.

ഹൈമ.—ആട്ടു; ആ തലമട്ടി ഓഗിയായി സുക്ഷിക്കണം മെന്നു് അവരുടെ ഒരു ഒരു വിചാരംമേംഡാ?

ഗിരീശ.—ആ തലമട്ടി അങ്ങു കണ്ണിച്ചു കൂട്ടുക. പിന്നു ഉപദ്രവം തീന്നാലും.

ഹൈമ.—അവരുടെ വയസ്സു പത്തായി. ഇന്നിയും തലമട്ടി വളരെത്തണ്ട പ്രായമായില്ലോ? എൻ്റെ ഒഴുക്കു തനിയുടെ പുതിയായ പത്ത യേം പ്രായം ഇത്തന്നെന്ന യാല്ലോ. അവരും അവളുടെ തലമട്ടി എത്തു ഓഗിയായി കെട്ടി തുക്കിയാണ് സുക്ഷിക്കുന്നതു്।

ഈ പ്രിയാവനയോടെ മാത്രാവു്, “താരോ” “താരോ” എന്ന പുതിയെ വിളിച്ചു വീണ്ടും ഇങ്ങനെ ഒരു താസന തുടങ്ങി.

“ആ തോട്ടിന്റെ കരയ്ക്കും അം നീ ദോക്കരയു്” എന്ന എത്തു തവണ നിന്നോട് പറയണം | ആട്ടു നീ അക്കത്തെയ്ക്കു പോയി പകതിയാക്കിവച്ചു തുന്നൽ പണി മഴവന്നാക്കു്.”

മല്ലിത,—അമേൻ, ഒരുനിക്കു വയു ഇനിയോ അവിടെയി
ങന്ന് തുനിക്കഴിയു ശുട്ടവാൻ.

ചൈമ.—എന്തു്? വെറും ഒരു മേഖലയുൽ തുനി ദരി
പ്പുട്ടത്രാൻ നിന്നു കഴിക്കില്ലെന്നോ? നിന്നുറ
ശാമയുടെ സദ്യാഭരിമാരോക്കു വരുന്ന ദിവസം
നിന്നുറ തുന്നപ്പുണിയില്ലെങ്കിൽ സാമത്യം അവരെ
കാണിക്കുംണ്ടോ?

ബാലികയാക്കട്ടെ, മാതൃശാസനം ധിക്കരിക്കുത്തല്ലോ
എന്ന വിചാരിയും, എന്നാൽ അവിടെ നിന്നു തന്റെ
ക്കാലം റംഗം മാറിയാൽ മതി എന്ന കുരതിയും കൈ
കൊണ്ടു് തലമുടി മുഴവൻ വിചിത്രി കഴുത്തിനു ചുറം
ശുട്ടോ, ‘ഈ ഓരു ഒരു ഒരു ഒഴിയാബാധയായല്ലോ’ എന്ന അശ്വി
നയം മുഖം മുഖം വരുത്താൽ ഒന്നിയായി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
പുറത്തുപോയി. പുതിയുടെ ഇംഗ്ലീഷുസ്റ്റുഡിമേഡിക്കു
ക്രിയ തിരേശാനം കണ്ടു്, വളരെ വിനോദകരമായ ഒരു
റംഗത്തിലെ കാഴ്ചയെന്നപോലെ ഗിരീശവർദ്ധൻ പൊതു
ചീരിയും. താരയുടെ മാതാവായ ചൈമവതിക്കു് അതരു
ചിടിച്ചില്ല.

“അതേ, ഇവിടുന്നാണല്ലോ ആ പെൺിന്നുറ തോ
ന്നും സ്വാംപ്യമുള്ളും ശരിവയും” അവളും വശ്രൂഹന്നതു്,
എനിട്ടു് ആഴ്ചകൾ കററം പറയുന്നതു് എന്നെന്നും”

അലശ്വരയും 2

വ്യവസായപ്രസക്തനം പ്രാദ്യാഗികമതിമാനം ആയ ദിനീശചന്ദ്രബാബുവിൻറെ ആളിമ്പും സപീകരിച്ചു് മധുരപ്പലമാരങ്ങൾം പാനീയവും ആവേശവും ചെലുത്തി ലണകിക്കേണ്ടശ്രദ്ധയാണ് നിന്റെയിൽ മറന്നുനടക്കുന്ന ഒരു ഭാഗ്യ വാനാണോ, മന്ദിരായത്തിൽ സുചിത്രനായ ഗൗരീക്കൈരം വൊച്ചു, ഗൃഹനാട്ടൻ ആയിടെ, തവൻറെ ബഹുമാനത്തും പാരമായ വകീൽ വില്പാസാഗരനോടു് ഒരു അടിത്തിത്തക്കം സംബന്ധിച്ചു് നടത്തിവന്ന സിവിക്ക്ഷേസ്റ്റുിൽ ഇങ്കക്കുക്കി ഒഴും രാജിയാക്കിപ്പുറിക്കുന്നതിനു കുടെ വേണ്ട സഹായം ചെയ്യു ഗൗരീഡശരംഖാബു, സപാർത്ഥലാം നേട്ടന തിനമാത്രം ലോകബന്ധവസ്ഥമാനം വഹിച്ചു പൊതു ജനങ്ങളകാരിയായി കീത്തിക്കേടു ഒരു കൗൺസിലുന്നതായി നന്ന. മുൻ നിശ്ചയമനസ്സരിച്ചു് ഗൗരീശ്വരബാബു സ്കൂളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തിൽ കുത്രസമരത്തു തന്നെ എന്നതി. സ്കൂളിൽ തന്മാർ തമ്മിൽ ക്ഷേമാനേപാഷണം കാലാവസ്ഥാനിനു പണം ആരോഗ്യസ്ഥിതിവാത്ത, മനസ്സുവസ്പാദാവലുവും പനം എന്നിവ മാടുലനസരിച്ചു് നടന്ന. അന്നേന്നരം ഉണ്ടായ സംഭാഷണപ്രവാഹം ഇന്ത്യാമംറാജാജു തതിലെ സപാതന്ത്രസമ്പാദന ഗ്രമങ്ങൾ തൊട്ടു് വകീൽ വില്പാസാഗരവൻറെ ചെവശാവികമായ നിർബന്ധത്തിലും എന്ന വിഷയം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടു മറയുംഘട്ടകി. ദിനീശചന്ദ്രബാബുവാക്കേടു, ആരാധനാസംഖ്യയെ കഴിവുള്ളടക്ക തൊഞ്ചും ചുങ്കക്കിയും വൃത്യാംഗങ്ങളെ നാമമാത്രകമായി

പബ്തീകരിച്ചും സംഭാഷണം സദർഭാഗസഭാം തട്ടിവി
ട് ലോകത്തിന്റെ സമതാവ ചീഫ്‌ലൈറ്റ് പാസ്സേറിൽ അവ
കാര്യപ്പെടുന്ന ഒരു ബുദ്ധിശാലിയായിരുന്നു.

കുറ നേരത്തേക്ക് ദ്രുതപ്രവർത്തനം നടത്തിയ ജിഹപാ
യന്ത്രത്തിന് ഗിരീശചന്ദ്രബാബു ഒരു തയ്ക്കാലവിത്രമം
നല്കിയപോലെ കാണപ്പെട്ടു. എന്തോ ശാഖമായ
ആരോഗ്യവന കഴിഞ്ഞു എന്തോ ശാരവമേറിയ ഒരു കാഞ്ഞി
പറവാൻ കോപ്പട്ടിക്രമപോലെ അംഗീയം മട്ടംടക്കംകെട്ടതു
ലംകാണ്ട്രു അല്ലെങ്കിലും തടവി. ഈ നിപൂണമായ
രംഗസ്ഥക്കും ഗൗരീംകരബാബുവിനു ഉദ്ദേശജാനിപ്പം
ണ്ടതിന് ഗണ്യമായ സമായം നല്കി. ആരോഗ്യവന
ചൂത്തിയായതോടെ ഗിരീശചന്ദ്രബാബു ശത്രീമിയോട്
ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—“ആട്ട, സ്നേഹിത! അപ്പോൾ
രമേശൻറെ പഠിത്തക്കാരുടെത്തപ്പറ്റി തക്ക ആളിനെ
എപ്പിക്കാനുള്ള ഭാരം താങ്കൾ എററപ്പോ ഇപ്പോ ?”

രമേശൻ എന്ന അധികാരി ഗിരീശബാബുവിന്റെ
അധിപത്യത്തിൽനിന്ന് വിനിഃസ്ഥിതമായ ആ സദർഭാ
ത്തിൽ, അട്ടഭത്തങ്ങളാ ഒരു മരിയിൽ എന്തോ വായിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ബാലിക തന്റെ അംഗാധാരണ
നിബിധനയുള്ള തലമട്ടിച്ചുരുൾ ഇത്തവശങ്ങളുകണം തന്റെ
കുടൈക്കാണ്ട് ആകാംക്ഷാഭാവത്തിൽ ആ ഗ്രാമനാമ്പേര
നേര നോക്കി, ‘രമേശൻ’ എന്ന ശഭ്ദോച്ചാരണം എററ
വും ചൂയ്ക്കി ഒരു ‘വിനിഃസ്ഥി’ന്റെ നാളം ചോലെ
അവരുടെ പെട്ടുന്നു തപരിപ്പിച്ചു.

ഗിരീശവല്ലബ്ബാബു ഇടൻ:—

ഈ വെഴക്കേണ്ട് കഴിയുന്നതോടുകൂടി അവന് തൊൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പുതിയ വിദ്യാഭ്രാസം നല്കാൻ പ്രോക്തയാണ്. അവനെ ആ കർക്കട്ടാ മെമ്പ്രേഷ്യൽ കീസ് ഉടനടി തന്നെ തിരിയെ വരുത്തണമെന്നാണ് എന്നും ആറുമാണ്.

ഗണരാജ്യരഖാബു:—അംഗത, ഒരു നല്ല വിദ്യാഭ്രാസത്തി നിലച്ച സംഗ്രഹിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ളിടവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കൂടുതലായ ധാരാത്തായ സ്പത്രം നിങ്ങൾ ചുത്തു നൽകുന്നതായിട്ടില്ല. ഒരു നല്ല തൃഷ്ണികാരനേന്നു കൂട്ടാട്ടാരനേന്നു ആയിരത്തിരാൻ വലിയ സ്പത്രി ഒന്ന് ആവശ്യം നന്നാണ് ഇല്ല. എന്നാൽ താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപോലുള്ള രഹാഭ്യർഥം അനുസരിച്ച് വിദ്യാഭ്രാസം നൽകുന്നതിനും സാധാരണക്കാർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല.

ഗിരീം:—അംഗത, അന്തു റഹിതനെ, അല്ലോ സാധാരണ മല്ലാത്ത രീതിയിൽ നല്ല വിദ്യാഭ്രാസം അവനു നൽകുന്നതിനും വേണ്ട കാര്യം വെള്ളുവെള്ളാൻ ഇപ്പോൾ എനിക്കും സാധിക്കും.

ഗണരി:—ഹാമോ, അങ്ങനെന്നയാണുകിൽ ബാബുജി ഉദ്ദേശിക്കുന്നപോലുള്ള വിദ്യാഭ്രാസം നല്കാൻ തക്ക ഒഴുഭിന്നത്തെന്നു തൊൻ കണ്ണൂപിടിച്ചു വേണ്ട എപ്പാട്ടകളിൽ നടത്തി.

ഗിരീം:—അങ്ങനെന്നയാണുന്നീ? വളരെ സറേതാണ്. വളരെ നല്ല പറയുന്നു. ആ ആരം ഇത്തീകാലെങ്കാണും ഉള്ള ആരോളാ അംഗതാ ക്രൂരമശക്കാരനേന്നു എന്നുണ്ട്

അവനെ മോട്ടിക്കന്നതിൽ ദശിയത്തെ. അവൻറെ അഭ്യര്ഥിയും അവനെ മുരെ രൈതന്ത്രം അയയ്ക്കുന്നതും സഹമതമല്ല; അവൻ മുരഞ്ഞെങ്കൊന്നും അയിപ്പോൾ യാൽ പിന്നെ അവളിൽ മകര ഒരു കട്ടിയും മാത്രം ഇവിടെയുള്ളത്.

അരക്കുന്നും പ്രദേശരിക്ഷേണി എട്ടം ഏതാണെന്നു താരജ്ജും അഭിയാം. അവരും പെട്ടുനും ‘ഹട’ എന്നടിച്ചിട്ടും പിതൃനികടം പററി. തന്റെ സദ്ധാ ഭരനെ മുരെ ഒരു ന്യമലത്തും അയയ്ക്കുന്നതെ എന്നാൽ പ്രാത്മനയാദിക്കന്നും അവരും നിർവ്വഹിച്ചതും. ഒരി ദേഹം അസാധാരണമായ വാസ്തവ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന പിതാവാകട്ടെ, അവളുടെ അഭിമതം അനുസരിച്ചും മാത്രം മേ പ്രവർത്തിക്കായുള്ള ഏന്ന പ്രതിജ്ഞയെയും ആ ബാലി ക്കെയെ ഉടനെ പറഞ്ഞയച്ചു. ലളിത അവിടെന്നിനു മാറിയ ഉടനെ അവളുടെ പിതാവും സ.—

“അതേ; ഇതു പെണ്ണക്കട്ടിയോളം ബുഖിസാമത്തമ്മർ മഴുവന്നല്ല രമേഖൻ. സകല വകീലനൂരും കുടുംബം എത്തി ക്കാൻ എത്തിയാലും തുവഞ്ഞാത്തിമതി, അവരെന്നൊക്കെ തോല്പിക്കവാൻ.”

ഗൗരീശകരബാബു.—അതെന്നും, നിങ്ങളുടെ മകൾ രമേഖൻ, ബുഖിശാലിയല്ലോ?

ഗിരീശഹ.—അവനോ, അവൻ പറിത്തമൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വലിയ സാമത്യം ഉണ്ട്. ഓഷ്ഠാപരമായ പരിപ്പിൽ അവൻ വളരെ പിന്നോട്ടാണോ. അവനും പുസ്തകങ്ങളുണ്ടും കേരം ചുന്നതേ

വലിയ വെള്ളപ്പാണ്. ഈ പെണ്ടകട്ടിയെല്ലപ്പോലെ അന്തു കരിക്ക വായിക്കാൻ തന്നെ അവന്ന് നിയു യം കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രത്യേക മായി ജീവന്റെ പഠിപ്പിൽ ഗ്രാമിക്കന്ന ഒരാളിടന എല്ലിച്ചാലേ അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം ദിനിയാക യുള്ള എന്ന് തൊന്തു പറയുന്നതു്. എന്നെ കേസു കൂടി സംബന്ധിച്ചു തോല്ലിക്കാൻ വരുന്നവരെ അവൻ തോല്ലിക്കണം. അതാണ് എൻ്റെ അനുഗ്രഹം.

ഗരുഡ.—അര്ഥത; അങ്ങനെന്നതെന്ന വേണം.

ഗിരീശ.—ആട്ട; അതുസംബന്ധിച്ചു് സകലതും എല്ലപ്പോൾ ചെച്ചയ്ക്കു ?

ഗരുഡ.—അതെ, ചെയ്തുകഴിത്തു. ആവശ്യമാക്കുന്നതും പണം ചെലവു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന അള്ളിൻറെ മകൻറെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു തക്ക ആളിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ എന്നിക്കു സാധിക്കും. മരീറായ വിയത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സാധിക്കുന്നപോലും, ഈ പഞ്ചക്രമപ്പറ്റിനുമെന്ന മഷിനേ എല്ലപ്പോടിലേക്കു് കട്ടികളെ വിട്ടുവാൻ തൊന്തു എന്നും സ്നേഹിത മാരെ സഹതിക്കുകയില്ല. അപ്പാതുള്ളവരെപ്പറ്റി പരായണഭര്മ്മില്ലല്ലോ. അവരാദോഢം തന്നെ ഇത്ത റം കാലുങ്ങലെള്ളംകരിച്ചു തൊന്തു സാസാരിക്കാരമില്ല.

ഗിരീശ.—അരും അരുരാണു്?

ഗരുഡ.—അദ്ദേഹം ഓരോനീയവും പാശ്ചാത്രവും അതു സകല സംസ്കാരങ്ങളിൽക്കേരും വിജയാനന്തരിന്റെയും

ങ്ങ പ്രതിനിധി അയിരിക്കും. 'മോധനാനുസരം ചാറൻജി എന്നാണ് പേര്'. പേരെട്ടതു ഒരു പണ്ഡിതൻ. പ്രാഥയാഗിക ജീവിതത്തിൽ അത്യുന്നതാ സമർ തുമൻ. അദ്ദേഹം ഒന്നാം രണ്ടാം കൂട്ടിക്കളും മാത്രമുള്ളതെന്നും ചീമതലവളിൽ ഒക്കെയുള്ളാളുള്ള കയ്യുള്ളി. അദ്ദേഹത്തിനു കൂട്ടിക്കളും പലപ്പീക്കാനും തന്ന തതാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും പലപ്പീക്കാനും ഒരു പ്രത്യേക പ്രതി പത്തിയുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു അത്യാരുണ്ട് തന്നെയാണ്. പഴയ ഗ്രംഗിന്റെ ബന്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം വിഭ്രാത്മികളെ ലോകകാരുചത്രര നാരാക്കി വിച്ചവൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കുന്ന അള്ളാണ്. കൂട്ടിക്കളും അംഗങ്ങൾക്കിന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്നും. സപ്രതം വേന്തതിലെന്നുപോലെ.

ഗി-ച:—അതുടെ, അതിലേക്ക് എന്തു ചെച്ചവായിരിക്കും വേണ്ടിവരുന്നതു്?

ഗണ-ഡ:—ഖാസം കൂളിച്ചുായ തുറന്തപത്ര തുപ മാത്രം. **ഗി-ച.**—തുരാൻപത്ര തുച്ഛയാ? ദൈവരക്കൂട്ടിക്കു്.

ഗണ-ഡ.—അതെ; ഉത്തമമായ വിഭ്രാഭ്രാസം എന്ന പറയുന്നോടു അതുരെയാക്കു ചെലുപ്പു വരാതിരിക്കയില്ല മോധനാനുസരം ചാറൻജി അതു നിസ്സാമായി പറയുന്നതുക്കവിയം ഒരു അത്രാഗ്രമിയല്ല. ഇക്കാരുത്തിൽ തുരാൻ തുച്ഛ തുപ പ്രതിമാസം എന്ന കരാറിൽ തൊന്തു സമ്മതപ്പീക്കാം.

ഗി-ച!—അതുടെ, ഇവിടെനിന്ന് എന്തു കൂദാശയിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിലേക്കു്?

ഗൗ-ം.—സാരമില്ല. ഒരു പതിനഞ്ചു മെത്ത വയം. നവരാജപുരം എന്ന സ്ഥലത്താണ്. പതിനഞ്ചു മെത്തവിൽ ക്രുട്ടയൽ വരികയില്ല. സകല കാലുകളിൽ തൊൻ ഓരക്കിട്ടുണ്ടെന്നും കുറ്റിച്ചോള്ളുക. എനിക്ക് അഴക്കുമതിന്റെ പേരിൽ അന്തു വളരെ സ്പാധിനായകതിയുള്ള തുകാണ്ട് മരൊരു തരത്തിലും യാതൊരു തുകാണ്ട് മരൊരു തരത്തിലും ആവശ്യമില്ല.

ഗൗരീശകരബാബു ഇതു വളരെ ആത്മവിശ്രദ്ധാസ തന്താട്ട സംസാരിച്ചതു കേട്ടാൽ മോഹനാന്ദചൂരംജി ആ പൊതുജനകാര്യപ്രസ്തരന്റെ ഒരു അക്കീതഭാസനെന്നും വായനക്കാക്ക് പദ്ധതി, തോന്ത്രിയേക്കാം. എന്നാൽ, അവൻ തമ്മിൽ ഒരോരു ദിവസം കണ്ണഭൂതി പരിചയം പോലും ഇല്ല, എന്നതും കേവലം ഒരു പരമാത്മം മാത്രമാണ്. അതിൽ കടങ്ങ വിധം ഗിരീശചന്ദ്രനെ പിച്ച സിപ്പിക്കവാൻ തും മനഷ്യൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം, ചൂരംജിയുടെ ഒരു 'എജൻറ്' ഗൗരീശകരബാബുവിനേന്നും ഒരു ചെറിയ സംഖ്യകമാണിഷൻ ഇന്തത്തിൽക്കരണചെയ്തു എന്നജീതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സപാർത്ഥമാത്രപ്രസക്തി യോടെ ഗിരീശചന്ദ്രനേംബു ഒരു നിസപാർത്ഥഭേദവനം നടത്താൻ ആ മനഷ്യൻ മുതിന്തിനൈപ്പുറി വായക്കാൻ അധിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ അഭ്യുദാ സന്താനങ്ങളിൽ ആ മനഷ്യൻറെ കുടുംബസംരക്ഷണാത്മക്കാരി അന്തു വളരെ ഗൗരവമജ്ജതായി ഒരു സ്നേഹമിതരന്റെ മക്കൾറെ വില്ലാ ഭ്രാസത്തെ പരിഗണിക്കുന്നതും പദ്ധതി, അയാളിടെ ഗ്രാമസ്ഥയാംത്തിനു ഉചിതം ആയിരിക്കുമ്പോൾ എന്ന

സമാധാനപ്പെടാൻ വേണ്ട ന്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഗതീക ക്ഷരബാബു ഒരു വലിയ ലോകോപകാരി തന്നെയാണെ കിലും സപറ്റം രക്ഷി കൂട്ട ഉദ്ദേശിക്കാതെന്തു ഒരു പരോ പകാരഭസ്വന്തതിൽ ആ പ്രായോഗികമതിമാനം^o അതു തന്നെ വിച്ചപാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആചാര രൂവരുണ്ടായി ത്രംപാർ ചെയ്യപ്പെട്ട മോഹനാനും ചാററംജിക്കു^o ഒരു കിഷ്യുൻ ലഭിക്കുന്നതിലും, ഗിരിക ചന്ദ്രബാബുവിനു^o തന്റെ പുത്രൻ്റെ വില്പ്രാസത്തിനുതു ഒരു ആചാരം ലഭിക്കുന്നതിലും കുട്ടത്തു ആവശ്യം ഗതീശക്രബാബുവിനെ സംബന്ധിച്ചുടങ്ങാളും തന്റെ ലോകക്കാരുപരു മറയ്ക്കു നടന്ന കാണണ്ടം എന്നുള്ള തായി യന്ന.

ബുദ്ധിയാലികായ ആ മണിഷും ചുമതലക്കുറത്തണസ രിച്ചു^o ഗിരികചന്ദ്രബാബുവിന്റെ പുത്രനു^o പുതിയരീതി കിലുള്ള വില്പ്രാദ്രാസം നല്കുവാൻ നിയുതിക്കപ്പെട്ടു അതു ഒരു പണ്ഡിതനും ലോകവിജ്ഞാനചത്രരനം ആയിരുന്ന ഏകക്കിലും മാർഗ്ഗ തനിൽ കിഷ്യുന്നാരെ ആകക്കിക്കുത്തക്ക ക്ഷമാനിലും ഉള്ള ആളായിരുന്നില്ല. സംസ്കാരം, ഹംറ്റീഷു^o, ബംഗാളി എന്നീ മുന്ന ഭാഷകളിലും അസാധാരണമായി അഭ്യന്തരം സന്ധാരിച്ച വാണിജ്യത്രാത്തപ്പററി ആക്കംക്ക വിപരീത മായ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കണക്കു^o, സത്തൻസു^o, അച്ചതിശാസ്ത്രം ജീവിശാസ്ത്രം മതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഭാജ്ഞയം ഗണ്യമായ കൈപ്പണ്യം സന്ധാരിച്ചിരുന്നു. സന്ധാരിച്ചിരുന്ന സാധാരണ വാരാലയങ്ങളിൽ നിന്നു വിജ്ഞാനസന്ധാരണ

குதிழோ ஸாக்ஷுபரு பாட்டுத்தினோ ஸாயிக்காத்த பூல்
குஹாரமூரை லதிக்கைமகிழ் அவரை மாறு ணிஷுரை
யிஸபீக்ரிஷு' அவச்ச வேள்ள விழ்தாங் பாங் செ
இுன் ஜ அறவுரூபகாங்காம் ஏற்று' உடேக்கிஷு' கோ
ரண்டு ஏஜன்ஸை அறத்தாம் விழுராத்திக்கலை களஞ்சியி
டிக்கவாந் அரசெழும் ஏழைப்புத்தியிதைனித்தி ரொட்டு
ஸ்' ரூலீரக்கரங்வாடு. அதிளார் பெறுமாதி ஹிரீஸ்
வருவான்புவினேர் புதுந்' ஜ புதிய துவாராகன
லதிஷு.

ଅବ୍ୟାଯ ୩:

ஒமையைப்படுத்த கூண்டுகளையில் வெற்றுக்கூடியில் நினை திரியை கொள்ளுவதற்கான பிரதாங்கு “யாரு வெழுவி கண வள்ளிக்கிழல் கை மூலம் பிரதிச்சுவாக்கு தார வழுதை ஏற்றுக்கொள்வது” என்றால், திரியை வழுதையோடு பக்கே முடி பெஃபுக்கூடுமோ அது மூலிகையுடை ஏதாவதுபோல் முறையிலிருந்து நான்குமூன்று முறைக்கொக்குமொன்று உடல் காலனைச்சுல்லாத் தாவரத்துடு போக்காதினம் வெற்றுவதை ஸுஞ்சுத்திட்டு. அதுபோல் விஸம்மதா தாரயூத் வழுதை தீஸ்யுமூத்துக்கால் பிரதாவிள்ளிர் ஸாங்கிலூழுமிலூத்து அது ஸங்காஷ்கிழல் தாவரத் கை ராம்புக்கிழமை லாங்குத்தின்தாங்கை ஸங்கலநாக்கி, மாதாங்கு “புதுதையை கூறுவிட்டிடு” அது கூட்டுரையை கூறுவதாக கூறுவதாக

മായി ബന്ധിക്കുവാനുള്ള പരിപാടികളിൽ എല്ലപ്പും എന്നാൽ അവരും എങ്ങനെന്നേയോ മാത്രകരഗ്രഹണതാൽ നിന്ന് തെററിമാറി തലമുടി മഴവൻ വിതിത്തിട്ടകൊണ്ട് ആ വിച്ചിൽത്തന്നെ ഒരു കോൺഡിഷ്യൻ ആയം കാണാതെ ഇരിപ്പായി. ഇതുകണ്ട്, “താരേ” | “താരേ” | എന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ട് ചേമച്ചവതി പുതിച്ചെ ഇങ്ങനെ യാസിച്ചു.—

“എടീ, നീ ഈ അനുസരണയില്ലാത്തവളായാൽ എങ്ങനെ? അടുട്ട, നിന്റെ ചെറിയ മമ്മായും വല്ലുമമ്മായും ഇവിടെ വരുമല്ലോ. അദ്ദോരം എന്നും അവരോടോ നിന്റെ ഇരു അധികപ്രസംഗത്തപ്പറ്റി പറയാം. കസുമാച്ചവച്ചി മുഖം ലീലയും വരുമ്പോരും അവരിതുകേട്ടാൽ നിന്നെ എറുക്കണ്ടോ ആട്ടക്ഷപിക്കുമെന്നറിയാമോ?”

ഈ അനുശാസനത്തിന്റെ യാതൊരംശം പോലും ഒക്കുതായി താര ഭാവിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അവരും ആ ത്വന്തതിന്റെ ഒരു കോൺഡിലുജായിരുന്ന നികഞ്ജ രതിൽ പോകി ആരും അറിയാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

അന്ന് ചെവക്കേണ്ടം ഗിരിംഗച്ചറുവാണുവും മക്കാർ വന്നുവേൻ. പുത്രനെ കണ്ണിതാട്ടുടി മാതാവു് അതുനും വാത്സല്യപരവരതയായി ‘‘അതാ എന്നും കണ്ണതു്’’ എന്ന വാക്കുകളുാടെ വണ്ണിയും ഭിമവമായി പാഠത്തുചെന്നു. താര സദ്യാദരനെക്കണ്ട് നേർണ്ണധാരനേതാഫൌജിട്ടുടെ അഭിയാസ താഴെ അത്യുതാള്ളുംതെങ്ങാടെ ഓടി വാക്കിക്ക സമീപം എറിഞ്ഞി. മാതാവിന്റെയും സദ്യാദരിയുടെയും നേർണ്ണധാരക

ടന്ത്രംകീട്ടു രദ്ദേയൻ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ ബാലൻ അല്ലെങ്കാലവിരഹത്താൽ മേരുകീച്ച മാതശബിംഗൾ കൈകൊണ്ട് വിളവിയ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുമാറ്റുകയാണ്. പിരോ ദിവസം പ്രാത്യഞ്ചിൽ രദ്ദേയൻ, സദ്ധാരണിക്കുമാത്രതു തബള് താത്തെ സുക്കിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു. രദ്ദേയൻ ഒരു ആനുഭിൽ താരയ്ക്ക് ഒരു പ്രശ്നപ്രകാശം തിരുവോചിച്ചുമെല്ലു തുടർന്നുനിന്നു. അവൻ വളരെ വാസല്പ്രദത്താട വള്ളത്തിവന്ന ഒരു ചെപ്പക്കിളി താരയ്ക്ക് സുക്ഷുക്കരവു നിശ്ചിതം എന്നരണ്ട് ദിവസം മുമ്പു തന്നെ ചാത്രപാഠിയിരുന്നു. രദ്ദേയൻ എത്തതിയ ദിവസം രാത്രി കിളിക്കെ സംബന്ധിച്ചു വര്ത്തമാനമൊന്നം ഉണ്ടായില്ല. അതു താരയ്ക്ക് വളരെ ആച്ചപാസകരമാണെന്നും. എന്നാൽ പിരോ ദിവസം രാവിലെ താൻ ആ പരമാത്മത്തെ അഭിചുവികരിക്കാൻ കിർശബന്ധിതയാക്കുന്ന എന്നു അറിതു ബാലിക ഭ്രാക്കാഷ്ടാപരവശയായി; എക്കിലും സദ്ധാരണന പിണ്ഡിത്തക്ക എന്നതുന്ന നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ അസാന്നമായി പ്രകാരംന രേണു സദ്ധാരണന വിവരം അറിക്കിക്കൊണ്ട് മുഖംന ചോദിച്ചു.—

“എത്രു; ജേദ്യുംവൻര ആ കിളിക്ക് എല്ല വിലയായിരിക്കും?

രദ്ദേയൻ.— പാതുതുപാ കൊടുത്തു” താൻ വാക്കിയതുണ്ട്. അതെതു എഞ്ചും കുട്ടാശ തത്തയാണും, ആ തത്തയ്ക്ക് മുണ്ടാക്കും പാട്ടിലുള്ള സാമത്മ്യവും എന്നു അതുക്കും അനുകൂലിച്ചു. അഞ്ചാണു വാക്കു വാൻ കൂറണ്ടോ.

താര.—“എന്നാൽ അതിന്റെ വില തൊൻ അല്ലെന്നറ പക്ഷയും കിന്ന മേടിയും തരം.

രമേഷൻ.—എന്താ താരേ, നീ അങ്ങനെ പറയുന്നതു് ?

താര.—അല്ലെല്ല, ഒന്നുടി മേടിക്കാമല്ലോ,

രമേഷൻ.—മെയു്; ഇനി ഒന്നുടി ആവശ്യമില്ല. അതുപോലെത്തരു് ഇനി കിട്ടകയും ഇല്ല.

താര.—കിട്ടിയാലും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും ഒന്നുടി മേടിച്ചേ തീരു. ആ തത്ത ചത്രപോകി.

രമേഷൻറെ ഭാവം പെട്ടുനോ് മാറി. അവൻ കോ പിജ്ഞാനി ചോദിയും.—“നീ അതിനെ സുക്ഷിച്ചില്ല, ഇല്ലോ?”

താര.—മെയു്; തൊൻ വേണ്ടപോലെ തീരി കൊടുത്തു തന്നെയിരുണ്ടും. പക്ഷേ, ഒരു ദിവസം ഉള്ളച്ചേര് എന്തോ സാധനം അറിയാതെ അതിനു കൊടുത്തു. ആ തത്ത ചത്രപോകി. ഇനി എത്രുചെയ്യാം?

രമേഷൻ.—ഈല്ലില്ല; നീ തീരെ സുക്ഷിച്ചില്ല. നീ ഒരു വധില്ലാണോ്. ആലയയില്ലാതെ വധിച്ചിം.

താര.—ക്ഷമിക്കുന്നോ, ഒവടൻ മാല്ലുതരുന്നോ. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചുപോകി.

രമേഷൻ.—മാല്ലുതരുന്നോ? ക്ഷമിക്കുന്നോ? മെയു്; ഒരി കല്ലമില്ല. നീ ഒരു വധിച്ചതനെന്നാണോ്. നിന്നെ തൊൻ പ്രദേശകും എങ്കല്ലിച്ചിരുന്ന ആ തത്തയെ നീ കൊന്നു. കുഴി!

ഈ വാക്കുകളോടെ അത്രുന്തം അസ്പസ്യമണം കോ പാടിത്തിയും ആയി രമേഷൻ താരയുടെ ഇവത്രു് നോക്കിയ

തൊട്ട ആ ചെറുബാലിക പൊട്ടിക്കരണത്തോപായി. അവ തിരു രോദനത്തിൽ തെള്ളുപോല്ലും സമതാപം കാണിക്കാതെ രമേഷൻ ചെട്ടുന്ന് അവക്കു അവിടെ വിട്ടിട്ടും താൻറെ പിതാവിൻറെ വ്യവസായശാലയിലേക്ക് റോന്റക്കാട്ടത്തു. താരാക്കട്ട സദ്ധാരണന്റെ കൂർമ്മായ പെരുജാറ്റത്രാൻ നിരാശാപരിതയായി പുറകോട്ടു് തിരിത്തു് ഭവനത്തിൽ കയറി മറരജ്ഞി വരുടെ കോപത്തിന് പാത്രീഭവിക്കുന്നാർ പക്വീടാനെന്ന ആവത്തിൽ ചെന്നി നിശാശ്രൂതി മറിയിലേയ്യോടി. അനന്തരം ഉള്ളിൽ നിന്നും വാതിൽ ബന്ധിച്ചു് ഒരു സോഫ്റ്റീൻ കയറി കിട്ടും

അനന്തരത മാലപ്പാട്ടിക്കലക്ഷ്മണസമയമായിട്ടും താരായെ അവിടെങ്കും കാണാതെ അബദ്ധിടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ പരിശ്രമിച്ചു്. ഒട്ടവിൽ രമേഷൻറെ ആഗമന ഫോട്ടുകൾ ആവർ ആ ചെറുപത്രിയുടെ ശ്രീചുഡിയ്യു് സ്ഥലവേദനക്കു് രമേശന്നെന്നെന്ന പറഞ്ഞതുമുണ്ടു്. അവൻ അവിടെ എത്തതി, “താരേ താരേ; കതക തുറക്കു്”; ദൈനന്ദിനം ക്ഷമിച്ചു്. തന്ത ചത്തുപോചുകിൽ ചോട്ടു; കതക തുറക്കു്” എന്ന ശാന്തതയോടെ പറഞ്ഞതു. അങ്ഗതവരെ കരയുകയാൽ നാഡിടുടെ മുഖം തുടങ്ങിയെന്ന. അവരുടെ വശല്ല വാതിൽ തുറന്നു. സദ്ധാരണൻ അവക്കു സമാധാന പ്രേട്ടത്തി ക്കുണ്ടാം കഴിക്കാൻ കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി.

തഞ്ചുള്ളം ഭവനത്തിനട്ടത്തുണ്ടായിരുന്ന തോട്ടിൽ ചെറു വജ്രത്തിൽ കയറി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും സഖ്യരിക്കു

നാതു^o രദ്ദേരനം താരയ്ക്കും ഒരു പ്രത്യേക വിനോദമായി തിരുന്ന.

ബിവസം ഓരംബട്ടു^o കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി രദ്ദേര ചത്രങ്ങൾ ജീവനക്കുറച്ചിവസമായി. നേരത്തെതന്നെ മെമ്പവതി അനുഗ്രഹിച്ചപ്പുകാരം അണം^o ഒരു ചെറിയ സല്ലായും സാമേളനവും വേണ്ടിവോലെ സജീകരിക്കു ചെപ്പട്ടി. ക്ഷണിക്കപ്പേണ്ടേങ്കും സോഡിമാരാപ്പറിയൂട്ടി അരുളാചനയിൽ ‘സരോജനി’ എന്ന സാമ്പാദരി ദേഹം^o മെമ്പവതിക്കു^o എറുന്നൊ സപകാരം ഒരു രദ്ദേരമാ ചൈസ് പരശ്രാംകാ ഉണ്ണായിരുന്നായു അതു ഗുഹനായികു, അൻതാവിനോടു^o ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കി:—

സരോജനിശ്ചല്ലിച്ച ക്ഷണിക്കണംമെന്ന തൊൻക കയറ്റുന്നില്ല. അവർക്കു^o എൻ്റെ കട്ടിക്കൊള്ള സംഖ്യയിച്ചു വലിയോരു പുല്ലുരസമാണം”.

ഗിരീശചത്രഭാഷ്യ:—ചെയ്യ^o; അഞ്ചുനെനയല്ല, അവയുടെ തന്ത്രാവും തൊനം തമ്മിൽ കണ്ണിട്ടു^o എറുന്നാളായി. ക്ഷണിച്ചപ്പുകാരം അവർ, എത്തു പുല്ലുരസമോ കൂടി തന്ത്രം. നാശ അതാരു വകവയ്ക്കാൻ പോകണം. അതു തന്നെ. നൃക്കു^oഅവയുടെ സത്ജന്മരാജാളും പണ്ടേം അവയ്ക്കുമില്ലാല്ലോ.

വെമ്മ.—അംതേ; പണമെന്നും അവയ്ക്കുമില്ലെന്ന പറയേണ്ടി. കമ്പുമത്തേച്ചുള്ളിയും ലീലയും നമ്മുടെ കട്ടിക രംഗാംവേണ്ടി പ്രത്യേകം കരു പണം കയറ്റുന്ന ണങ്ങാം^oഎന്നിക്കുറയാം.

ഗി-ച-ബാ.—ചെയ്യ^o; നിഞ്ഞെ സാമ്പാദരിമാരുടെ കാഴ്ച ദക്കാണ്ണാണോ എൻ്റെ കട്ടികരം പണക്കാരാക്കേ

எனது? அவர்கள் தனை வாய்க்கர வசூவன
வேங்க திகழுமோ? போரக்கிற அது ஸநோஜினி,
அவர் நல்லாரோமரி அதுவற்றுப்படிக்கயிலே?

வெமம.—அருட்டதெ; அவர் வலிய அதூருமியானா?
போரக்கிற ஏரென்ற கட்டிக்கர அரங்கங்களை
ஸ்ரீதவரானா? என்னாக்கை பரயான் மட்டிக்கை
நாவகம் அல்ல. காருஷு ஏரெங்கூர வரமா
த்மமேலே? கங்கிலே, அது தார தனை. அவனை
பூலை ஹூபங்க தொன்றாப்பக்காரியும் அரங்கங்களை
தில்லாத்தவழிமாயிடு எதான் பெள்கட்டிக்கூலை களிக்
டில். ஸநோஜினிசூத்தியுடைய மகத்தால்லே பரம;
நல்லாய பெள்கட்டியானா. அவனை ஒது ஸமலாறு
ஹரிகங்கான் பரயகு; பதினாறு காங்கிருத் கஷிதெ
வெங்கங்கையைலும் தாவக அவிடெத்தங்களிரி
கங். பரம ஏரென்ற மகத்தாயிதங்கைகிலோ ஜுன
தென் பலபூஷாஷம் அதுருமிக்காரனா?

ஶி-ஷ-வா.—ஈயோ அது வசிய அதுருமாவன
கிற அது பெள்ளிக்க ஹைபோடு பேரரான் பரய
மலே. அதுகே; ஏரென்ற ஸயோதி புலாவதி
யெயும் த்துவு நிரஜங்கங்கையும் க்ஷணிக்கநிலே?
வெமம.—அவிட்டா? அத்தாஞ்சுத்திற மாப்புதங்கா.

ஏரென்ற ஸயோதிமாணம் அவிடதெத் த ஸயோத
ரியும் தமிழ்க் கலிய ராமில்லே?

ஶி-ஷ-வா.—ஏதே, ஸகங்ராபோலை வெறுக. எதான்
அது காறுக்காலகிலேயே? கூற போகிடு வரதே.

അഡിസ്റ്ററായം 4.

മെമ്മവതിയുടെ സദേഹാദരി കസുമയ്യു സമുഭായത്തിൽ
ങ്ങ നല്ല നധാനമിഖായിതന്നു. അവളുടെ ദിനാവും ഒരു
ധനികനായിരുന്നു. അവരും നേരഞ്ഞതു എത്തതി. വാദംകു
ത്തിന്റെ പ്രാംഭം ദൈയത്തെ തരണം ചെയ്തിരുന്ന അവ
ങും തലമട്ടി നരച്ചിരുന്ന എങ്കിലും അവരുടെ
വദനം പ്രൗഢ്യതയുടെയും സത്താവൃത്തിന്റെയും സൗഖ്യം
കൊണ്ട് അത്രുന്നും അക്കഷ്യക്ഷമായിരുന്നു. മെമ്മവതി
അവിയുടെ ഭവനത്തിനും ഒരു അലങ്കാരപ്പേരുണ്ടെന്നു
പോലെ ആ മാന്യമായിരുന്ന ഒരാളിയാണ്. ക്ഷണിക്കു
പ്പേട്ട ഭരണസദേഹാദരിമാരിൽ ആരോധ്യം കാണാൻമെന്തു ക്ഷമാ
ഗുന്നരഹായി അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ മുഴുവൻ കുട്ടം
ബിനി, ഗ്രഹനായിക്കയായ സോഡരിയോട് പറഞ്ഞു.—
“മെഡിക്, ആ ലീല വന്നുചേരാൻ ഇതുതാമസിക്കുന്നതെ
തൊണ്ടുന്ന എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കുട്ടംബ
ത്തിലെ സ്കൂളികൾക്ക്” ഇതു ശ്രദ്ധിച്ചുവായമില്ലോ താവാൻ
പാട്ടുള്ള താഴ്സാ? ആ സംരാജിനിയേഴുയും ഇതു നേരം മാ
റിട്ടു കാണുന്നില്ല. ഇത്തന്നു കമ്മയായിരിക്കും? തൊന്ത
മാനും ഇവിടെ നേരഞ്ഞതു വന്നുചെന്നുവെന്നാ?”

മെമ്മവതി—ഈല്ലാ; അവരെല്ലാം മുത്തുസമയത്തു തന്നു
വന്നുചേരും. ഒരു മൺകുട്ടിരോമും താമസാ വേണ്ടി
വരുമ്പോൾ സല്പവട്ടേല്ലാം ആകാൻ. ചേച്ചിക്കു
വല്ല വിശദ്യും തൊന്തുന്നണിക്കിൽ അല്ലോ മാര
കുംബക്കുരം ചരയെട്ടി?

കസ്റ്റം—ഒമ്മേ, ഉക്കണ്ണസമയത്തിന് മനോ
പിഴ്ചാഡാ താൻ ലഹരിയായ ധാരതാരാധാരവും കഴി
ക്കുവില്ല എന്നോ നീ അറിഞ്ഞതിട്ടില്ലോ?

സംഭാഷണം ഇത് ഘട്ടനാളിലായപ്പോരു ഒരു വണ്ണി
അവന്തിന്റെ വാതിലും ക്രമ വന്ന നില്ക്കുന്ന ശമ്പളങ്കെട്ട്.
മലിഖയും ഭേദാവാരം വന്നുചേര്സ്വീകരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തിൽ
ഒമ്മുഖത്തിൽ അംവരെ സർക്കരിക്കാണോ, താമസിച്ച
കാരണം തിരുമ്പാരു കസ്റ്റം, സോഡാഡിയൈ കററപ്പെട്ടതുംവാനം
ഉള്ളമിക്കന്നതിനിടയ്ക്ക് മരറരാത്രെ വാഹനം കുടു എത്തു
നടക്കിയും ഒരു പ്രതി. ‘പത്ര’ എന്ന ബാലികയുടെ
മുഖം ആരു വണ്ണിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു കുടു വെള്ളിയിലേക്ക്
നീട്ടിയതും ഒമ്മുഖത്തിൽ കണ്ണും അന്തിമികൾ ഇന്നാരായി
രിക്കം എന്ന മനസ്സിലാക്കി. ആ സദ്ധാരണിച്ചതുംസ്ഥിരം
അതിൽ അതു വരുത്തെ സൗഖ്യവും അനന്തരയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
സഭാജിനിക്ക് അതിശേഷങ്ങളുംഡാലിനിയായ ഇത് ബാലി
ക്കുവെച്ചു പുരുഷായി ലഭിച്ചതിൽ ആരും ആരുവുംപെട്ടി
അന്ന്. താരംഘായി താരതമ്പ്രപുത്രത്തേം പരമയുടെ
ആരംഘാഷ്ട ചൊല്ലവതിനെ തെള്ളാനും അസുവപ്പെ
ചുത്താരെയുമിരുന്നില്ല.

സാരാജിനിയും പുതിയും വന്നുചേര്സ്വീകാരം കഴി
ഞത്തപ്പോരു രഘേശവരുന്നും സംശാദരിയും അവരുടെ
പിതാവും കസ്റ്റംയുടെ അന്താവായ മയ്യപ്രസാദപ്പേബും കുടി
ഭവനത്തിൽ എത്തി. താര ഓഫീസിനയായിരുന്നു. മാതാപിറീരു അട്ട
ആരംഘാനിനു പത്രാവു കണ്ണും താര പ്രത്യേകം

ത്രം മനോജ്ഞത്വം സദനാശത്തോടുകൂടി ‘പത്ര; പത്ര’ എന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ട് ആ ബാലികയുടെ അട്ടത്തേരക്ക് പാശ്രംഭം “പത്രേ, പത്രേ; നീ ഇനി പോകേണ്ട ഇവിടെ താമസിച്ചാൽ മതി” എന്നിള്ള വാക്കുള്ളണ്ട് ആ ബാലിക ആല്ലെങ്കിലുായി പുറപ്പെട്ടവിച്ചു സപാഗതം. രഘുമണം പദ്മാകട്ട, അതിമികളിടെ മുനിബഹനതിയെക്കിലും ആ ആനാസംഖ്യ കണ്ട് അപേരാട്ട് എന്തോണേ സംസാരിക്കും എന്നതും എന്ന അപിത്യാതെ മറന്നും സംഖ്യം ബിച്ചുതേയുള്ളത്. ബന്ധുക്കൾ എല്ലാം പുജ്യം സസ്യം വാനനത്തിയിരിക്കുമെന്ന് താൻ വിചാരിക്കുന്ന എന്ന അത്മത്തിലുള്ള അത്യശ്വരപ്രാതകമായ ഒരു മന്ദിരാസം മാത്രാ കാട്ടിക്കൊണ്ട് രഘുമണം ഇങ്ങനെന്ന നിന്നുതും വല്ലുമന്ത്യായ കുപ്പമയുടെ മറന്നും തിന്തും കാരണമായി.

“അരു കൊള്ളാം. നിങ്ങളെ അധിക്യുടെ സദ്യോദാഹി മായും കട്ടികളിം എന്തിയിരിക്കുന്നതു കണ്ണിട്ട് കട്ടികൾ ഇങ്ങനെ വൈരുതെ നിൽക്കുയോ?” എന്നിള്ള ആ പ്രത്യേക പ്രസ്താവന കേട്ട മെമ്പവതീപേബി കട്ടികളെ അഭിഭൂതം വിളിച്ചും, “മെന്നോ നിങ്ങളിടെ മാത്രാസദ്യോദാഹിമാ രേഖം കട്ടികളേം വേണ്ട കശലപ്പള്ളി, ചെറ്റിന്റും ‘കണ്ണതു ക്കുണ്ടോ’ എന്നോ” ഒരു അന്നാസനം നല്കി. ഇതിനിടയ്ക്കും താരയുടെ തലമുടിയെപ്പുറിയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക രാസനയും പുറപ്പെടാതിരുന്നില്ല “താരേ, നീ പോലും ആ തലമുടിയെന്നു ചീകി മുണ്ടിയാക്കും”

കുമുഖ കട്ടികഴു കറവെപ്പുട്ടതി എങ്കിലും സ്വന്തം ചുമതലയിലും മടങ്ങിലും യാതൊരു കറവും ഒരുത്താൽ തന്നെ ശാഖരിമാരിൽ ഭാഗരാതിരഥരാച്ചം തിരിഞ്ഞു “അവയാട്ട സുവക്ഷണമാഡിക്കൈപ്പുറാം മറയ്ക്കും” അനേപാഞ്ചണം നടാതി. ഇതിനിടയ്ക്ക് “രംഗരക്കണക്കാട്ടു”,

“അമേര, മുഖം കുറേ നിവർത്തിനോക്കു”. തലക്കിയുള്ളന്തെന്തിനു്? മഹാസ്തുലിലും മരം പറ്റക്കന്ന കട്ടികരംകു് ഇതു ലഭ്യ പാടുണ്ടാ? ഇക്കാട്ടു് നേരേ നോക്കു്” എന്നും ശാസനം, സ്വന്തേ നാണം കൊണ്ടു് തലക്കിയുന്നിൽക്കുന്ന രംഗരക്കണൻറെ നേക്കാം പുരാത്തുട്ടവില്ല.

മാഞ്ചാവിജൻറെ സംഘാടിമാനക്ക് മുഖം തന്നുക്കു നേരുക്കുവാനുള്ള ആരു ആരുപ്പത്തുടെ നം വേണ്ടി ഏറ്റവുംതോടെ തന്നു നില്പുമ്പിണ്ടിരിക്കുവാനായിരുന്നു, രംഗരക്കണൻറെ ഉല്പ്രഭം. ഇതുകണ്ടു് കുറുമ ബംലിക്കയായ താരയുടെ നേക്കാം തിരിഞ്ഞു് “ക്കേതെ, നിംനെ തലമുടി ഇതു വുത്തികേക്കായി പറത്തിയിരിക്കുന്നതു നന്നാണോ? അതു ദിംഡി, ഇതു ഉട്ടപ്പുകാളിശ്ശേഖരാണോ ഉപദേശാധിക്കുന്നതു്? എന്നു്” ആദ്ദേഹപസപ്രത്തിൽ രണ്ടും മാറ്റവും ചോടിയ്ക്കു. ലീലയും വെള്ളമേശനം അവലംബിക്കാതെ താരയുടെ അതിപിഠിയമായ കേരളാരത്തപ്പുറാംതന്നെ മാറ്റുക്കുപ്പടിയുള്ള ഒരു വിമർശനം നടത്തി:—

“താരയ്ക്കു് തീച്ചുപ്പായും തലമുടി കബറി തുടിപ്പോയി. അതാണു് അവരും ഇതു സാരമില്ലാതെ സ്വന്തം തലമുടി ചെയ്യുകയെന്ന പറത്തുന്നതു്. ഒരു കൂറ്റും ചെയ്യാൻ, ഒരു സംഭക്കില്ല. അവഴിടെ തലമുടി തെല്ലാനും വെച്ചിക്കൊള്ളുന്നും.

മുവത്തിന് ഒരു യോജിപ്പിലും തലമുടി! ഇതു നീളം തലമുടിയും വന്നുവെന്നാൽ എന്നും ജലദോഷവും മുക്കു ചും ഒക്കെയാക്കിരിക്കുമെന്നു ഉള്ളൂ.”

ഈ വിമർശനം താരായുടെ പിതാവിന് അനു അസ്പാദ്രമായില്ല. അഞ്ചുമും പറഞ്ഞു:—

“മഹയി; അങ്ങനെന്നെങ്ങനെ സുവക്ഷണാനും അവ ഒരു ബംധിക്കാറില്ല. അമുഖം തലമുടി നീളം കരയുണ്ടാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മഹമവതി വേണ്ടതു നിവധിച്ച കൊ ഇട്ടട്ട്.”

ഈ ഘട്ടനതിൽ മഹമവതി, പുത്രിയുടെ കേരണവ സ്ഥാപനയിച്ചു ഉണ്ടാസീനത്തിൽ എററവും ക്ഷമായ്ക്കു നുമായി അവരെ പ്രത്യേകം അടക്കാത്ത വിളിച്ചു കറിന സപരണതിൽ, ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“കേട്ടില്ലോ, എല്ലായം പറയുന്നാരും? നിന്റെ തല മുടി കരെ വെച്ചിക്കളിഞ്ഞാമെന്നും. അതേ; നീ ഇങ്ങനെ തലമുടി സുക്ഷിക്കാതെ നടക്കുന്നതു കൊണ്ടാണും. മുകളിൽ പോയി പീപ്പുട്ടാരും? നിന്റെ തലമുടി നല്ലപോലെനും ചികിത്സക്കിയശേഷം ഇവിടെ വന്നാൽ മതി. പോ, പോ!”

മാത്രംശാസനം കേട്ട താര പെട്ടെന്നും ആ ഭവന ത്തിന്റെരണ്ടാംതെത്തെ നിലയിൽ പോകവാൻ സന്ദേശം ഒന്ന് നിന്ന് ബന്ധമായി വിളിച്ചു. ഏതും ആ ബാലൻ ഇതിലേക്കു തകസ്സും പറഞ്ഞുവെങ്കിലും താരയുടെ നിർബന്ധം വർദ്ധിക്കുകയാൽ അവരെ അന്നഗമിക്കാം എന്ന തന്ത്ര തീർപ്പാക്കി.

താരയാകട്ട് വേണും അവിടെയുള്ള മേശയുടെ അംഗീകാരം ഡ്രാഫർ തുറന്ന ഒരു വാലി കര്ത്തവിയും കര്ത്തവിയും സഹമാക്കി.

“ഇതെന്തിനാണ്” താരേ” എന്ന സമേഖൻ ചോദിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ബാലിക അവളുടെ അതി ദീർഘമായ തലമുടിയുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം കൈയ്ക്കു ഒളിൽ അഉത്തിപ്പിച്ചിട്ടും” ആ കുറ്റികയുടെ രൂപ മുഖ്യാഗം കൊണ്ട് അതു ശിംഗ്സിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ടതി. പരിശേഷം ആയുള്ളവും കൊണ്ടു പരവയ്ക്കായ രൂപശാശ്വത അവളെ തട്ടക്കുന്നതിനു മുമ്പും വീണ്ടും വീണ്ടും കൈച്ചാഡി കിട്ടാവുന്നതെന്താളും കൂടുള്ളം കുറ്റികാലു മോഗത്തിൽ താഴെ വീണാ. ഇലയും ധൂവും കൊഴിഞ്ഞു കാണപ്പെട്ടുന്ന ഒരു ചെറുമരങ്ങപോലെ നിന്നും താരയെ കണ്ണടിക്കരിക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു

“താരേ, നിന്നുറ തലകണ്ടിട്ടു് വളരെ വളരെ ദേഹഭ്യാസാധിരിക്കുന്നു. ഇതെന്തിനാണ്” നീകീ അങ്കമം ചെയ്തു് ? ആട്ടട്ട; അനുഭവ കാണണമ്പാറാം”—

തലമുടി കണ്ണിച്ചു് ശിംഗ്സിൽ നിന്നും വേർപ്പെട്ടു് താഴെ അല്പമായി വീണാപ്പോറും അവരംക്കു് വലിയ നിരായയും നിഃഭവവും തോന്തി. രണ്ടാമതും വെട്ടിയിട്ടും ആ സകടത്തിന്നുരോധാ നെന്നരാമ്പ്രത്തിനേരോധാ ഫലമായി തോന്തിയ സാധസ്ഥാലിത്തരം മാത്രമായിരുന്നു. എത്രയാലും വളരെ വിത്രപരായി തോന്തിനും എന്ന കെട്ടപ്പോറും ആ ബാലിക യമത്മതയിൽ സകടപ്പെട്ടു. സകല സമയത്തും തലമുടി സംബന്ധിച്ചു് ഉണ്ടാകുന്ന മാ

തുംബന്തതിൽ നിന്ന് ശ്രീയാമേന്നള്ള വിചാരത്താൽ
മാത്രമാണ് അവളിങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചതു്. കൂടാതെ,
അവളാൽ സപാതത്രുക്കിലെഴുള്ള സമർപ്പായ ബാലിക
എന്ന മറ്റൊരു ക്ഷതിയെമെന്നും അവധിക്കു് ഉദ്ദേശ്യം
ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ രദ്ദേൻ അവളെ വളരെ പരി
ഹസിച്ച പോടിച്ചിരിച്ചപ്പോൾ കേരന്തും ധമാത്മ
ആഡിൽ അവളെ വളരെ വ്യാകലച്ചിത്തയാക്കി. അവർ
നേരേ നിലക്കുള്ളാടിയുടെ മുഖിയും ചെന്ന ഭോക്കിയ
പ്പോരു മാത്രമാണ് എന്നു ചെവത്തുപ്രതിലാണ് അവളു
ടെ മുഖം മാറ്റപ്പോയതു് എന്ന ഒന്നും ഉണ്ടില്ലാത്തതു്. രദ്ദേൻ
വീണ്ടും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു.—

“താരേ, നീ, ഈ നിലക്കിൽ തന്നെ ഉണ്ടാക്കി
ക്കാൻ പോകണാം. കാണുന്നവക്കു് നബ്ലൂസ് കാഴ്ചയായി
രിക്കും.”

താര.—മതിമതി; അധികമൊന്നും എന്ന ആക്ഷേപി
ക്കണം,

രദ്ദേൻ.—ഹാമോ, ഈപ്പോൾ ദേശ്പ്രപ്രകാരം മതി
യോ? ആൽ പറത്തു, ഈ തലമുടി ഇങ്ങനെ വെ
ട്ടിക്കളുയാൻ?

ഈ വാക്കുകളോടെ രദ്ദേൻ പെട്ടുന്ന താഴെ എ(എ)
ഞാൻ ഹാടി. അവളാകട്ടെ സപന്തം സാഹസരിലെതിൽ
പദ്ധാത്തചിച്ചും, മാത്രസഹാദിമാനങ്കെ മുഖിലെള്ളതു
വാൻ ലജ്ജിച്ചും നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ഈ
ലജ്ജാകരമായ നിലീനതയിൽ നിന്ന് ക്രൈ ത്രി
എന്തി ഇടനെ തന്നെ താഴെ ചെല്ലുന്നതിനും അവളുടെ
ഥാതാവിരുന്നു ആജ്ഞത്തെയെ ശരിയിച്ചു.

ക്രൂ.— ഒപ്പവരെ, ഇങ്ങനെയാൽ പുതു എന്നാണന്തിം
കണ്ണിട്ടില്ല!

കാര.— ചേരു, നീ മിണ്ണാതിരിക്കും. ദോനിപ്പും ഒരിട്ട്
തുറം യജന്നില്ല.

ക്രൂ.— എന്നാൽ ഇത് വിവരം ചെന്നിപ്പും പറയും.

എതാഡം അധികനൊം അവിടെ നിന്നുതുക്കാ
ണ്ടും ഫലമില്ല എന്ന കയതി താര മദ്ദമും, ലഭജാപരി
ദേശങ്ങളുടെ മുകളിലെത്തെ തട്ടിൽ നിന്നു താഴെ കേംബി
പുട്ടി ഇരുണ്ടി. പട്ടികളുടെ താഴെ അറിവുത്തു വന്ന ആധാര
മാളിലേക്കളുള്ള വാതലിന്റെ പുറകിൽ അവർ ആരുംകാ
ണാതെ ഒഴിച്ചുനിന്നു. മാളിന്റെ ഒരു വശത്തു് കൂട്ടിക്കു
ടു തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മേരു മുഖിൽ അവരും
കായി ഇട്ടിരുന്ന കണ്ണു കണ്ണം. കേവലം താഴോട്ടു
നോക്കിക്കാണ്ടു് അവരും ചെന്തുന്നു് താനിരിക്കേണ്ട ഗമ
ലത്തു് ചെന്നു് ഇരുന്നു.

ഈരുവും ശിരോങ്കയം കേവലം ഗ്രാമപ്രമാണ വിധ
ത്തിൽ കണ്ണിച്ചതു് ആത്മപ്രമാണി ദൈഹവത്തിലേവി
ഞ്ചു ഗ്രാമക്കുപ്പെട്ടി “അനുഭൂതി തരേ, എന്നാ
ഇതു്?” എന്നു് ആ സ്ത്രീ അസാമാന്യസംഭവങ്ങളാട്ടെ
ചോദിച്ചു ആ ഗ്രാമപ്രസംഗസ്ഥിൽ പൂഞ്ഞ കുട്ടിലും ശ്രദ്ധ
കസ്മയുടെ തെത്തായിരുന്നു. അങ്ങളുമും “മഹാ!” ആരാ, അ
പ്പുണ്ണക്കട്ടിയുടെ തലമുടി ഇങ്ങനെ യൃത്തികേടംകിയതു്?
എന്ന ചോദിച്ചു് ഒന്നു ചിരിച്ചു.

ഗിരീശ ചന്ദ്രബാബു.— ഒക്കെ അവളുടെ സ്വന്തം തുതിയാ
യിരിക്കും. ഇങ്ങനെയാൽ പെണ്ണക്കട്ടിയെ നിശ്ചാരം
ആരക്കുലും കണ്ണിട്ടണോ?

അഡയദേവ്.—(ലീലയുടെ ഭത്താവു്) കഴേതെ, നീ ഒരു വലിയ നേരദേഹക്കാരിതനെ. അതെങ്കിലും ഈ ക്ഷേത്ര നീണ്ടിരജാഡ സ്പാതാ തച്ചമട്ടി വെട്ടിക്കണ്ണിച്ചു കൂട്ടുമോ കൂട്ടാം.

ഈ വിചിത്രഭായ രൂപസൗകര്യം കണ്ടു കൂടുമ്പോൾ ഒരു നം അവചംബിക്കുന്നതു് വിധിതമല്ലെന്നതു ബോധിക്കാൻ മുകാരം പറഞ്ഞു.

“എന്തു്. മഹാകരാച്ചിയാ ചെണ്ണക്കട്ടികരിക്കുന്ന നാശം മില്ലപ്പോം ഇപ്പോനു തച്ചമഹാച്ചട്ടിച്ചു നടക്കുവാൻ. ഇങ്ങനേരു കത്തുറുക്കുകൊണ്ടു് തോന്ത്രാസമായി തലച്ചട്ടി വെട്ടി ചെയറിയുന്ന ചെണ്ണക്കട്ടികരിക്കുവാൻ ചാട്ടുവച്ചുവരിക്കണം. അവക്കു് സഭ്രജുനാനിനു് യാതൊരുവകാശവും ദില്ലി.

മധ്യപ്രസാദ്.—ഖരതെ; എതു കട്ടിക്കു് അതുമാസവത്ത കുറിച്ചു റിക്ഷക്കുന്ന ഏകാട്ടശണം (ചിരിക്കാന) ലീല.—ഒപ്പു, ഏറ്റു വിചക്ഷണാശവിരിക്കുന്ന.

ഒമ്പു പതി.—ഗഭുരുചുരും. ചെറാവക്കു് ഏതു വിധ തത്തിലും സങ്കടവും അപചാനവും വരുത്തുന്ന ഒരു ചെറും.

ഈ ക്ഷേത്ര മുളീചുരും തുരും സമില്ലാതെ എല്ലാ മുഖക്കുള്ള ഒരു ഫുലതനെ ശാസിക്കുന്നതു് അപിക്കുപ്പാക്കുന്നതു് സമീക്കിച്ചുവാൻ താര കെവലം അശക്തയാണു അനു. അതിനാൽ അം ബൊലിക മുട്ടുനു പിശ നിശ്ചയ അങ്കൂഢാരു സപം സമാനത്തുനിരീക്കുന്നുനു് പിതാവിന്റെ സമീപദാതാക്ക ചാരതു. റിരീശവദ്രുതാക്കട്ടു, വാ കുഞ്ഞാ വാ, അവശാശ്വ ചാതുനാടു കേട്ടു് നീ സങ്കരാന്ത്യു ഭേദം. നിന്മക്കു് തലച്ചട്ടികുകൊണ്ടു് വലിയ ഉച്ചത്വം

തോനിയത്രകൊണ്ടുള്ള നീ കത്തോറ്റിക്കയെട്ടത്രു” ആ ഉപ പ്രചാര നീക്കിയതു്. അതുടെ; അതിനിനി സങ്കടപ്പേടേണ്ട; കരയേണ്ട; നിന്നുറ വശത്രു തോനണ്ടു്” എന്ന പുതിയെ സമാപ്പേണ്ടിപ്പിച്ചു. താരയ്ക്ക് ഈ അതുപാരാബവവന്നും അതുനും മധ്യമായി തോനി. അവരും സങ്കടവും ദ്രോഗ ഭും മരനു് സദ്ധയിൽ പങ്കെന്നണ്ടു.

അലബ്രായം 5

വിഭവസമുല്ലമായ സദ്ഗ കഴിഞ്ഞു്, കണ്ണരുക്കുണ്ടെങ്കിലും അവരുപരിട ഇഷ്ടവിഹാരക്കുംകു വാണതയും ഒരും, ലീഡയുടെ തേരാവായ അഭ്യന്തരമായി വർത്തം, നത്തിയുംപ്രേട്ടിക്കന ഗിരീഡച്ചുബാധവിന്നുര അ ക്രത്തുരചനു മെച്ചവത്രീപേബി ഇക്കുന്ന വാണത്രു.

“അപ്പുഴേ, രദ്ദുന്നുര പുതിയ വില്ലാല്ലാനെത പുറിയും കാരുജഭാനും പറയുകയുണ്ടാക്കില്ലെല്ലാ. അതി നൈക്കറിച്ച ഇപ്പുഴപ്പേരുകിൽ പിന്നു ഏതു സംശയത്തി ലാംബു് പറയുന്നതു്?”

ഗിരീ:—അതുടെ; പായാ, പറയാം; തോനു എന്നു ഒ വല്ലാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന എന്നതിനെപ്പറി അതുരാട്ട യോ യാനും എന്നിക്കു് ഒ വിശ്രാധവും ഇല്ല. തോനു രദ്ദുമെന്ന, മോധനാ നട ചാറാൻജിയുടെ തിംഗ് നായി അഭ്യന്തരമെന്നിച്ചു താഴാശിച്ചു ഭവണം ശാന്തി

വു സന്മാദിക്കവാൻ അയയ്ക്കുന്ന ദ്രോനതു് തീച്ച്
പ്രേരിതിയ ഒരു കാലമാണ്. അതു പിന്നെ ആ
രോടു പറത്താലെന്താ?

ഗ്രഹനാമബന്ധർ ഈ മദപടി അട്ടത്തിങ്ങനു
ബന്ധകൾ എപ്പോഴും കേരംക്കണക്കവിധത്തിലായി
അനു പൂർപ്പട്ടിയും. വിചിത്രമായ ഒരു വില്ലാല്ലാസാ
രംഭചന്ദ്രനു് സിച്ചിംഗാനു ഫോക്കുന്ന ദ്രോന കേട്ടപ്പോൾ
അവരേവും അശ്വരുദ്ധരിതരായി. അഞ്ചുവേവായിങ്ങനു
ജന്മമായി അതു് സംബന്ധിച്ചു് കടന്ന കയറി വേംപി
ചുരു്.—

“എത്തിനാവിരിക്കു്, അവരു അജ്ഞങ്ങനുവായാൽ
പ്രത്യേക ആളുംനാം മേൽനോട്ടത്തിൽ വിചിത്രമായ
രൈ വില്ലാല്ലാസ രീതിക്കു് വിച്ചനതു് ?”

ഈ ചോദ്യത്തെ തുടർന്നു് അഞ്ചുവേവു മരറായ
ചോദ്യം ചോദിച്ചു് — “ഈഡ്സു്, അജ്ഞങ്ങനു രോഷിന്റെ
ചുമതലയിൽ ഒരു കൃതിയെ അശ്വക്കുവോഡി വല്ലിയ പണ
ചുള്ളവരുപ്പ് വന്ന ചൊരന്നതു് ?”

സദാം കിട്ടുന്നു, ശൈലും എന്തെങ്കിലും ഘലിതണം
തനിലുള്ള പ്രസ്താവന നടത്തുവാൻ തരം നോക്കുന്ന മധ്യ
പ്രസാദ പറഞ്ഞു.

“ഈഡ്സു് ? ചാററർജിനേഫ്രോഡും മഹാവാസിത
നാക്കു് ധാന്യപ്പറി സംബന്ധിച്ചു് വല്ല വക്തിരിവു്,
ഉണ്ടോ ?”

ചുത്തുനായടക്കിയാണ് ഇതു മുഖ്യങ്ങളും ഉംഗിയാണി അണി
നാക്കുന്നതു കണ്ണു സ്കീജിനപ്രതിനിധിയായ കസു കു
ട്ടില തശ്ശെ കൂട്ടായാണ് പ്രശ്നാജനപ്പെട്ടിട്ടി

അവർ പറഞ്ഞു: “എൻ്റെ അലിപ്രായം സാധാരണം, ആജം തന്നെ അവസ്ഥാപ്പടാറില്ല. തൊൻ പറയുക ഇല്ലോ. എക്കില്ലോ ഒന്ന് പോഴി താനാണെന്തോ. അവന്നെൻ്റെ നിലച്ചിൽ കവിതയുള്ള വില്ലാല്ലാസം കട്ടികൾക്കും കൊട്ടക്കണ്ണമുണ്ടോ കൂട്ടുന്നതിനും ഒച്ചിത്രും എന്നിങ്കും ഉന്നും ഇല്ലാക്കില്ല”.

തൊൻ തീരുമാനാത്ത പുസ്തകത്തോടെ വീം ചുമ്പു വണ്ണമുപരമായി കുമുഖ നടത്തിയ ഇരു പ്രസ്താവന ഗാന്ധി ശപദ്രോഹ ദാന്താജ ഫോഷ പാനാക്കി. അങ്ങളുമാം അഭിഭൂത നേരേ നോക്കാതെ ഒരു പാടി പറഞ്ഞു.—“എന്തു? തൊൻ രേഖക്കുന്ന എൻ്റെ തൊഴിലിൽത്തന്നെന്നാക്കണം ഒന്നോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല അവന്നെ മാനൃതംയാറിയ മജറ തെക്കിലും ജീവിതത്തിനു ഒരു ക്ഷേമാശംഗാശം എൻ്റെ അനുഗ്രഹം. അവനും തൊൻ നല്കുകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വില്ലാല്ലാസം കൊബളി വക്കീചന്നാരു എന്തിരിട്ട് തൊല്പീക്കാണും എന്നിങ്കും ക്രൂക്ക്രമത്വം കൊബളി ചുമാരിക്കാനും നും യിക്കണ്ണമെന്നാശം തൊൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു”

കുമാർ.—കുമാർ വക്കീലമന്ത്രാള അവകാട പാട്ടിനു വിഭവമക്കിൽ എത്ര നന്നാദേഹം;

ഇതിനിടയിൽ അഭിഭൂത വക്കീലമന്ത്രാള മധ്യം സാദ്ദേശം ദിരിശച്ചപ്രഭാവു ചിന്നാട്ട മോബിച്ചു

“അട്ടു; അതു പുതിയ വില്ലാല്ലാസം സംബന്ധിച്ചും പ്രതിമാസം എത്രുചെലവു വേണ്ടിവരും?”

റി. എ. ബാ. —പ്രതിമാസം ഏറ്റവും പത്ര അഖാമാന്ത്രം. കാരണം പണം വെലവാക്കിയാലെ പണം കിട്ടുക

യുള്ള. ഞാൻ റദ്ദേരണം “പ്രത്യേകിച്ചുള്ള സ്വന്തനാ നമ്മു സഖ്യാദ്ധാക്ഷാൻ നിയുക്കിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മധുപ്രസാദം:— ശരി; സമർത്ഥിക്കുന്ന. എന്നാൽ തങ്കളെ പ്രോബളിച്ചവർ അതു വഴിയ വില്ലാഭ്രാസത്തിനൊ നീം മുതിരാതെ തങ്ങളിടെ പണംമാത്രം, സുക്ഷിച്ച പോരുന്ന. എന്തുപറയുന്ന മി. അംഗൈ?

കമുമ.—ബഹു സമർത്ഥൻ തന്നെ. മറ്റൊള്ളിവർ അപകട തത്തിലേക്കു ചാട്ടുന്നും നേരനേപ്പാക്കുകയാണു്!

ഗി. ച.—“ആടടി; ഈ ‘മറ്റൊള്ളിവർ’ എന്ന പദംകൊണ്ട് എന്നായാണു് ഉള്ളശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഞാൻ അപകടത്തിൽ ചാട്ടുന്നതുകൊട്ടു് നിക്ഷേപായം വൃസ നിക്ഷേപമെന്നില്ല. മറ്റൊള്ളിവരുടെ സഹായമെന്നാം കൂടാതെ തന്നെ ഞാൻ എൻ്റെ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം.”

ഗിരീംചവന്നുവിണ്ടു സപാമെന്നു മാറി അദ്ദേഹം കോപംാലിയായിട്ടാണു് ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടു് അംഗൈദേവ് “അതു സംശയണകാരും മാറ്റവാൻ ഇങ്ങനെ വേഗം വര്ത്തമാനം ഇടയ്ക്കു് കൊണ്ടു വന്ന.

“വകീൻ വില്ലാസാഗറിണ്ടെ മകൻ ശ്രാക്ക ദേവി’നെഞ്ഞുതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വില്ലാഭ്രാസ തത്തിനു് അഡയ്ക്കുന്നവെന്നു കേട്ടു.

ഗിരീ.—വില്ലാസാഗറൻ, അധാരൂപ മഹാ നീചനാണു് മധുപ്രസാദം—അധാരൂപിടെ മകൻ ആ മെലിഞ്ഞ ക്ഷയാദരു്

ഗിരേയോ? അവനെ ഒരു പാളിക്കുന്നടത്തില്ലോ കയറ്റുക

യില്ല അരതരക്കാരനു് വേരോ ഒരു പ്രത്യേക വാല്പാരാരാത്രനെ കണ്ടുപിടിക്കണാ! ശാന്തു മാതമല്ല ആദ്യത്വക്കമായ ധാരതാരു വ്യവസായവു, അഭിപ്രാഡി പ്രേരിതന്ത്രങ്ങൾക്കു അവവൻറെ ഓട്ടുനു് ഉദ്ദേശ്യവുമില്ല. നമ്മുടെ കാഞ്ചം അരക്കുന്നവാരെനാ?

കസുമ.—ഈവിടെ അങ്ങനെന്നെന്നും പരഞ്ഞിട്ടു് കാഞ്ചില്ല. ഗിരിശമ്പാണു നാം ആരുദ്ധരെയും അഭിപ്രായം അറിയാനിരിക്കുന്ന അതള്ളില്ല. മരവജീവരക്കാർക്കു കാര്യങ്ങൾ അറിയാവുന്ന ചർ ലോകത്തു് അനവധിയുണ്ട്.

ഗിരി.ച.ബ.—ഈദേഹ; ദേവി അക്കുച്ചന്തിൽപ്പേട്ടിരിയാണു യിരിക്കാം.

കസുമ.—ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല. എൻ്റെ അഭിപ്രായം അതുകൊം ഏതുവല്ലപ്പേട്ടുന്നുണ്ട്. ഞാൻ കന്നും പറയുന്നില്ല! എന്തിക്കും അതുരേയും ഒന്നും ഉപദേശം കാണമില്ല.

ഗി-ച-ബ.—അതേരേയും എഴുപ്പും ഇപദേശിക്കാനും തയ്യാറരെന്ന തോന്നും സംസാരം കേട്ടാൽ.

കസുമ.—രെഹമവത്തീ, ഇങ്ങനെയുജ്ജി ആക്കേഷിപാം കേരിക്കാനാണോ നീ തൈപ്പര്യം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയതു്? അതേവരും ശാന്തമായിത്തന്ന അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ സപഞ്ചവം ഇരവിയം പെട്ടെന്ന മാറ്റിയതു കണ്ടു ലീലാജ്ഞാന്തരാധാരു് ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു.

“ജേരുജ്ഞത്തീ, നാം ഇവിടെവന്ന പിണ്ണങ്ങിപ്പിരിയുന്നവും വരുത്താരെ! അംഗു് രഘീരൈശൈ കർവ്വാനിം.”

കസുമ.—അ? തന്റെ ഒരു സദ്യോദാരി മരംജീവാര മനസിപ്പും അധിക്കേഷ്ടപിക്കണ്ടു് കുറവാനുംല്ല. അണ്ട്?

ഗിരീശചന്ദ്രബാണുവിന്റെ സ്വന്താവികമായ ക്ഷുഭി ശ്രദ്ധയും തത്ത്വാദ മര്യാദകേട്ടും കേരളവും കുടെ പെട്ടേനു് പുറപ്പെട്ടു.—

“അരുംഞ്ചം ഗണ്യാഭിച്ചവാൻ ഇവിടെ ആക്കം ആനുഗ്രഹമില്ല. മനസ്സുരെ കളിയാശാനമുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ നിങ്ങളെഴുംക്കൈത്തുനന്നയാണു് ആരംഭിച്ചതു്. അവാവരെ ഒരു പരിപാലിക്കുന്ന അതൊരു സ്തുതിയുമായി താൻ വഴക്കിന പോകാറില്ല.

കസുമ.—എൻ്റെ നില താൻ പരിപാലിച്ചില്ല എന്നോ? എൻ്റെ ഒരു സദ്യോദാരി അബ്ദിടെ നിലയ്ക്കു തക്ക വിവാഹബന്ധത്തിൽ എപ്പെട്ടുകൂടിയ നേരകിൽ—

ഗി. വ. ബാ.—നിങ്ങളുടെ കുടംബത്രുപ്പുതക്കിൽനിന്നും, കുട്ടം കുറഞ്ഞതല്ല എൻ്റെ കുടംബം എന്നല്ലോ, എത്രയാ കുടുമ്പം അന്തര്സ്ഥം ശാഖിമാനവും ഉംബു ഒരു കുടംബവുമാണു്. തങ്ങളുടെ കുടംബത്തിലെ സ്ത്രീകളും മുഖഭൂഗ വക്കീലന്മാരുടെ നീണ്ടനാവു കുഞ്ഞാട ലഫ്റ്റിയ്ക്കു നിൽക്കാറില്ല.

ആ തിമേയമര്യാദയും നിന്നു് ഗിരീശചന്ദ്രബാണു മുക്കഡനെ ശ്രദ്ധാവിച്ചുതോടെ എററവും അധിക്ക്ഷിപ്പി യായി എന്ന സ്വാധത്തിൽ സ്ഥലം വിട്ടു് ഉടനെ പോകുവാൻ കസുമ എഴുന്നേറ്റും. നിരപരാധിനിയും സോഡോഫേസ്സു

മനുത്തിയും ആയ മെമ്പവതി ജേജ്സസ്മോഡറിയുടെ കാൽക്കണ്ണവീഴുപോലെ കള്ളുനീം വാള്റുകൊണ്ട് അതു പ്രതി കുടംബിനിരെ ശാന്തകാരാൻ അമിച്ചു. ദന്ന കൊണ്ടും പിന്നാരാത്രെ ഗ്രീഷമഹ്യനാക്കേട്, “ഹ്യാ! പോകനെ കിൽ അങ്ങുപോട്ടേ” എന്നാഥാതും സംസ്കാരരഹമിതനായി, അവഞ്ചലമനുത്തിയായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

കുമുഖയാക്കേട്, ഗ്രീഷമഹ്യനാബുദ്ധിൻ്റെ അധിക്ഷപവാക്ഷ കേടുപാടുകൂടി പെട്ടെന്ന കോപകല്പംഗിത യായി അതു ഭവനം വിച്ച്. സകല കാലുകളിലും താരുതയ അനാകരിച്ചപോന്ന മധുപ്രസംഭവവു് അതു ഘട്ടത്തിലും ഒരു ചിത്രപൂർണ്ണമായിതന്നെന്ന പെരുമാരാത്തിക്കന്നില്ല. ലീലയും സരോജനിയേയും മെമ്പവതി സ്നേഹവിന്യപ്പേണ്ടി കൂടായ ക്ഷുദ്രപ്രണാക്തികൾക്കൊണ്ട് സാന്തപ്പന്നപ്പെട്ടതി. അവക്ക് അതു വലിയ അഭിമാനക്ഷതിയുടെ ബോധ തനിനു് കാരണാവും ഇല്ലായിരുന്നു. എത്രായാലും ജേജ്സ തനി മുഹം വിച്ച് സന്തർഭത്തിൽ മെമ്പവതി, തന്താവിനെ എക്കാത്തത്തിലേക്ക് ഫേത്രകും വിഴിച്ചു് ഇങ്ങനെ പോരിച്ചു; —

“ഈക്കാന എൻ്റെ ജേജ്സ തനിയെ പിന്നക്കി അതു പ്രത്യു് തീരെ അരുക്കലാമന്ത്രക്കാരെ അതിയിരുന്നു. അവക്കനും കൊടുക്കാനാളി അതിരത്തിനാശന്തുടെ ഫുപയും ഉടനെ അവശ്യപ്പെട്ടാലോ?”

ശ്രീ. ച. ബാഃ; — ”അവൻ അവശ്യപ്പെട്ടിം മനുതന്നെ അതു തുപ കൊടുത്തു തീക്കാൻ ദാനാൻ തയ്യാറാണു്. എന്ന ക്ഷേണ്ടും എൻ്റെ താഞ്ചയുടെ സമേഖരിംഭങ്കെട കടക്കാനൊക്കി കഴിയണമെന്നുണ്ടു്.”

ഭാര്യ പാഞ്ചനതിനു നേരേ വിചരിതമാകി പറയുക
എന്നതു് ഗിരീശവരുടെ സാംബാധിച്ചടങ്കളായിം ഒരു
തതപരമാക്കി അംഗീകരിക്കുന്നപുട്ടിങ്ങൻ. ഏതായാലും മുഴു
സദ്ധംഭിരിയും മാത്രം അദ്ദേഹം ഗ്രഹമനാക്കിക്കുടെ
ഖപ്പാടിനു് പ്രതിഭിധി ഉണ്ടാക്കുവാൻ നിയു വിച്ഛേ
തായിരുന്നു. ക്ഷുഭി ആ തുക ചോദിക്കുന്നു; അം
മവാ എവരുപ്പോതിരിക്കുന്നു; അംഗമ ഏതായാലും,
അം സ്കൂളിക്ക് താൻ ഒരു കടത്തിന്നുവണ്ണി അടി
മപ്പുട്ടിരിക്കുകയായതുകൊണ്ടു ലജ്ജാകരണായ ഭാസ്യ
തതിൽ നിന്നു വിഭേദമനം നേടണമെന്നു തന്നെ ആരു
ഗ്രഹമനാമൻ തീർപ്പുപ്പെട്ടതി. സാധാരണ സദ്ധംഭി
ഉം ധനസംബന്ധമായ കാരുജിലും ഏതു വേണ്ടിവേണ്ടി
ഞ്ഞാലോചിച്ചും വരുമായുള്ളുകൈപ്പുറൻ വിനിച്ചും പ്രവ
ത്തിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രഹനാമൻ, അംഗമത്തിന്റെ ശാക്തിമാന
ഭോധനതിന്റെ മുർഖന്നത്തിൽ അംഗരം ഉഭാസീന
നും നിഃസ്ഥി ചും കൈവിട്ടു വണ്ണി താഴും ചെയ്യും ആരു
ജ്ഞാവിച്ചു്, സ്വസ്ഥമാണ്വിക്കാഡു പ്രദാനത്തിനേ പിന്തുചൂം
ഞ്ഞാവിട്ടുകൂം കാണുവാൻ തീരിച്ചു്. ഗിരീശവരുനു്
സ്വാല്പ യ നിജേന്നാദിവു് ആ എറം ഗ്രവേക്കരിക്കുകവും
ണ്ണാക്കിരുന്നു. ആ തുക ഉടനുതന്നെ ലഭിക്കുന്ന പക്ഷം
ഏതു വിധത്തിച്ചു് അംഗത്വം കുന്നുകൊട്ടിക്കച്ചു് താൻ ഞുക്കം
തന്നെ ശ്രദ്ധമർന്നുനാണില്ലെ എന്നും അദ്ദേഹം നാനിനു് അം
ഭിമാനിക്കുന്ന സാധിക്കും.

പാഠംതുമാ ആരുജ്ഞാവിച്ചും ഗിരീശവരുവാദു
സാമ്ഭാധിക്കും മുപ്പുണ്ടു ധനിക്കുതപാ ഏവരുടുതു്

അരംഗമാനിക്കാൻ ധാരാളം കൊതിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രതിമാസം നാല്പാട് സംഖ്യ വരുമാനങ്ങൾനു എക്സിച്ചും ധാന്യശത്രും വകയായ ആവശ്യത്തിലേക്ക് അംഗദയം ചില്ലറ്റുകകൾക്ക് ഒരു അധിക്കാർപ്പന ഫിൽമിനും കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാനവായ വകീൽ വിദ്യുംസാഗരനമായി യന്ത്രംശാല സ്ഥിതിവെള്ളുന്ന നമ്മുടെ അഭിരൂപം ആവകാശം സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും ധനവും മാറ്റുകയോ സിവിൽക്കേസ്സിൽ അംഗദയം മഞ്ചം ഉണ്ടാവും അംഗദയം എന്നേ, അത്യാവശ്യം സംബന്ധിച്ച് അതു ബന്ധവിലും അവ സംരാച്ചിതസ്ഥായം എന്നനീളയിൽ ആളുകൾ അഭ്യന്തരാവാസമായി അംഗദയാന്തിനു സിലഡിക്കാനേതിരുത്തും അംഗദയാന്തിനില്ല. അതായാളം, ആവക പണം സ്വാല്പനിയിലും എഴുപ്പുണ്ടാക്കിയാൽ, അഞ്ചുംബന്ധാദി യുടെ അവകാശത്തിനു സമീക്ഷകമായ രിഹാരമായി എന്ന വിവാദത്തിൽ ദിശാശ്വന്തരുമായും വശിഷ്ടയിൽ കയറി സോജീവന്തിലേക്ക് തിരിച്ചതായിരുന്നു.

അംബുഡ്രായം 6.

“മേച്ചന്നാണോ? ഇതു “മേച്ചന്നാണോ” എങ്കിലും കുടക്കിയതേ ഇല്ലെ. മേച്ചൻ വീട്ടിൽസിനും നേരേ ഇങ്ങനും തന്നെ തിരിച്ചുതാഴിരിക്കുമോ? ഇവയുടെ അഷ്ടം ഇവി ദേക്കിപ്പു. വളർച്ചിലേയും പോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഉടൻ തിരിച്ചു വരും” എന്നത്തിൽ സപാധത്വാക്കക്കൂട്ടാട ആ സാധ്യമുണ്ട്. സദ്യാജാതനെ ശ്രദ്ധിക്കാണ്ടിപ്പാണി താഴെ തിരികെ അംബുഡ്രായിനും ഇരിക്കാൻ ഒരു കിംഗ് നീക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അംബുഡ്രാ പ്രഭാവതി അട്ടക്കളുയിൽ പോയി ആശ്വാസിന്റെ യാത്രാക്കുണ്ടും തീക്കണ്ണത്തിലേക്ക്” ഹായയും പലവാരവും തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അംബുഡ്രാ അംബുഡ്രാ കഴിച്ചു തീന്നപ്പോൾ പ്രഭാവതി പോജിച്ചു.

“സുഖർജനത്തു കൂടിക്കും മേച്ചത്തിയും സുവമായിരിക്കുന്നല്ലോ.”

ഗിരീ-ച-ബാ:—സുവം തന്നെ. സുവംതന്നെനു. ഞാ

ഞായാണുവായ്ക്കു കാരുമാക്കി ഇങ്ങോട്ടു തിരിച്ചുതാണോ. വത്തമാനം പറങ്കതിരിക്കാൻ വേണ്ടി സൗകര്യമുണ്ടില്ലെ. നിരങ്ങനഭേദവും എവിടെ പോയിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴേന്നും തിരിയെ വരികയില്ലോ?

പ്രഭാവതി തന്റെ പുതൻ മർളിയെ വിളിച്ചും “അവഗം പോയി നിന്റെ അഷ്ടംനെ ഇപ്പോട്ടു കൂടുന്നും വരാൻ പറ. നിന്റെ അഞ്ചാവൻ ഇവിടെ കാണുന്നും വനിക്കുന്നവും പറയും, കേട്ടും.” എന്ന പറ എത്രയും.

പ്രംബനിയുടെയും റിലീഫ്‌വറ്റേറും ജീവിതാർത്ഥികളുടെ കിടക്കുന്നവോലെ തന്നെ മനസ്സാലോവത്തിനും ഗണ്യമായ അനുഭവം ഇണ്ടായിരുന്നു. സദാചാരങ്ങൾ ക്ഷണിംഗ്രതി പ്രചർത്തനാധിനന്നായ ഒരു വ്യവസായക്കീലൻ; അനുഭവിക്കാനുള്ള ഏകക്കാവലത്തു തന്നെ നടത്താത്തക്കുവിയത്തിൽ വിവിധത്രഘ്രാക്കലൻ. സഹാദിയാക്കട്ട, ഗ്രാമീണനായ ഒരു കൊക്കൻറെ പത്രികയെന്ന നിലയിൽ ഞാവതാരം ബല്ലപ്പാട്ടമില്ലാതെ, സുവഭിവജ്ഞം ക്ഷണിംഗ്രതാഡം പകിട്ട് സംതൃപ്തിയും ഭാരിപ്രവും, സന്നാധ്യം ഇടയ്ക്ക് സംന്ദേശഭ്യം വീണ്ടും നിരായയും എന്നിങ്കു നെ യഥാത്മമായ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ തകിടം മറിയുന്ന ഒരു സാധു സ്ത്രീ. എന്തെല്ലാം ക്രാസ്പാസ്മരങ്ങൾ നേരിട്ടന്തിനിടയിൽ പോലും ഒസാദ ഒരു സ്വഭാവരങ്ങളിൽ ആ ഗ്രഹനായിക വെരും ഒരു സന്ധാരണയായിരുന്നു. ആ സൗഖ്യാർദ്ദം പ്രേരിപ്പിച്ചതന്നുണ്ടിച്ചു പ്രഭാവതിചോടിച്ചു.—

“ഒപ്പട്ടൻ വേദ്ധത്തിനേയും കണ്ണതുങ്ങേണ്ണും ക്രൂഷ്ണിടെ ദൈഖ്യം ഒരു ദിവസാധോലും ഇങ്ങോട്ട്” അഡയും റിലീഫ് ദൈഖ്യം തമ്മിൽ കണ്ണിലെല്ലക്കിൽ വെണ്ണ, ഇവിടങ്ങതു കട്ടി കുറിക്കും രദ്ദേരാജേയും താരാരായും കാമാനജ്ഞ ആഗ്രഹം ഇതുരെന്നും പറഞ്ഞാൻ വയ്ക്കും എന്നിക്കെരിയാം, താരയും ഇങ്ങോട്ട് വരണ്ണാമനും വളരും ആഗ്രഹാജ്ഞാക്കിരിക്കും. അവരും അതുയും നല്ലും പെൻക്കന്താണും. അവ ഒരു ദുഖിസാമത്യ്രവും മുൻകരിതലുമോ?!”

കേവലം എഴുപ്പലാലവം നിന്മിത്തം പ്രംബനതിനാരെന്നുപൂറ്റി പുണ്ടിപ്പും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രംബനാധ്യരിക്കു കുറി

ക്ഷेत्रവासി എത്ര ഗുരീയുടെ പ്രാദേഹഗിക്കുംവിക്കുലതായ
ഒരു തത്ത്വാന്വയ പ്രശ്നസ്ഥിക്കുകയില്ലോ എന്നാൽ താരയെ
പ്രശ്നസ്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സമേചനരേഖ മുട്ടുതൽ വരീ
കരിക്കാം എന്ന ഉള്ളത്തിന്റെ ലാഭത്തെപ്പാണും അവ
ക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ.

പുത്രിയെക്കരിച്ചും അതുകൊണ്ടില്ലും അനന്തുലമായി
രണ്ട് വാക്കും സംസാരിക്കുന്നപക്ഷം അവക്കും ഗിരീര
മനുക്ക് ദാസദാസവിധേയനാണോ. താരയെപ്പാറി
സൃഷ്ടിച്ചതു കേടുപെട്ടാരും അദ്ദേഹത്തിനശായ സങ്കാശം
സീമാതീതമായിരുന്നു.

ഗി-ച-ബാ:— അതേ; അവരുടെ നിങ്ങൾക്കു യോ
ക്കുക്കുണ്ട് വലിയ കൂരും. അവളുടെ അമമയുടെ
സമേചനരിമാരായി കുറെ പേരുണ്ടു്. എല്ലാം അയി
തന്നാണും, പ്രാവതിയെന്ന വാക്കു കേരിക്കുന്നും
അപ്പുണ്ടെന്ന സമേചനരി എന്ന സ്ഥാനവും വെള്ളമാ
ന്നും അവരുടെ കുഞ്ഞിലയിക്കം ഉണ്ടു്. താരൻ
മുടുക്കുന്നും അംഗങ്ങളുടെ മഹായയുള്ള
വള്ളാണോ. അവളുടെഅമമയുടെ കുടംബക്കാരെപ്പോലും
വെയ്ക്കു. നീ അതു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാ?
പ്രാവതി:— ഉണ്ടു്; താരയും എന്നെന്നു ഇള്ളയമകരം കമ
ലയും തുല്യമാണോ. താരയും അല്ലെങ്കിലും ഒരു
ധോജിപ്പു പറയണമെങ്കിൽ അതു് കമലയോ
കാണോ. അതെന്നിക്കരിയാം.

ഈ താരത്തുവിവേചനം നടക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു തന്നെ
പ്രാവതി ഇള്ളം പുത്രിയായ കമലയെ അടക്കാം എല്ലാ
യും നീക്കി നിറുത്തി. ആ കട്ടിയുമായി സപ്രതം പുത്രി
നുത്തേരത്തും താംഗങ്ങളിൽ സംസ്കാരം വരുന്നിങ്ങനും എന്ന

ഉക്കണ്ണ സപ്രാവചിന്തനത്തിനു് പ്രോക്കാതെ ഗിനിൽ
ചന്ദ്രൻ പറയുതു:—

“അരനേ; അവൻ ഇങ്ങവയം എക്കുംഡം ഒരപോലെ
തന്നെ. അതുടെ; നിനക്കു് എത്ര കട്ടികര ഉണ്ടു്”.

പ്രഭാ:— നാലു ചൊൻകട്ടികളിൽ, നാലു് അതിന്റെ കട്ടികളിൽ.

ബാരോ ചെണ്ണകട്ടികൾക്കിം ബാരോ സഹോദരൻ വീതം
ഉണ്ടു് എവന്നാരാധപാസം.

ഗി. വ. ബാ:— അരനെ; പച്ചി, പെൻകട്ടികൾ തങ്ങ
ഴിട സഹോദരന്മാരെ മാത്രം അതു തിച്ചു കഴിയ
ണം എന്ന വന്നപോകയെന്തു്.

പ്രഭാ:— ഏറ്റു്; അരതാരിക്കലും ഇല്ല. എക്കിലും അതിന്റെ
കട്ടികൾക്കലും സഹോദരിമാരോടു് വളരെ ദയവും
ഒന്നു തിരുത്തും ഇണ്ടു്. അരനെ; ജൈഷുന്നേം മകൻു് സഹോ
ദരിയോടു് അതു വളരെ സ്നേഹമില്ലേ? നാം തമ്മിൽ
കൂത്തുംനാഴിൽ കഴിതെന്തുക്കിയപോലെ.

സാഖ്യനും ഇതു തോഴുക്കുമായതോടുകൂടി പ്രഭാവതി
യുടെ തോന്തരവു് അവിടെ എന്തി. സാധാരണമായ കൂർ
ലപ്പുകൾക്കിടയിൽ നിരപ്പരന്നേവ ചോദിച്ചു:—

“എന്താ ഇതു ബലഘേപ്പക്കി ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോടു
പോന്നതു്? തക്ക വല്ല കാരണവും കാണാതിരിക്കയില്ല.

ഗി. വ. ബാ:— ഒരു മുത്രുക കാരണം ഇല്ലാതല്ല. അതു
പണം—അന്നതെത ആയിരം മുച്ച. അതു് എന്നി
ക്കിപ്പോൾ വച്ചിയ അത്രാവയ്ക്കുമായിരിക്കുന്നു.
ഒമ്മയുടെ ജൈഷുത്തികൾു് ദോഷം ആയിരുത്തിയ
ഞ്ഞുംതുപ കൊടുക്കാണണ്ടു്. ഇന്ത പണം കിട്ടു

യംകു അന്താടി തുപ്പ കുട എങ്ങനെയെങ്കിലും വഹിച്ചു് ആ കടം അന്ത്യവസ്ഥയായി വീഡേണ്ടി തിരിക്കുന്നു.

നിരജുമാ്—ഒമ്മോ, അതു അത്രാവസ്ഥയിലാണോ ഇല്ലോ ശത്രു, മററാരു ഇടപാടു സംബന്ധിച്ചു് കുച്ച തുക വീഡേണ്ടതായുണ്ടോ. എത്തായാലും ഇതു വസ്തുക്കുള്ള തങ്ക്കാലം അന്ത്യാധീനപ്പെട്ടി തന്നെതു ഇതു രണ്ടിം സാധിക്കുന്നു.

ഗി. ച. ബഃ—എത്ര വിധജീവിലായാലും ദരിഃ എനിക്കു് കാരും വളരു വളരു അത്രാവസ്ഥമാണോ. എത്ര ആം വേഗത്തിൽ ആ പണം കിട്ടമോ അതു യൂം നാം, ഇതു പരിഷാനാം എന്നു തന്നെ വന്നാൽ.

ഈതു ചരിത്ര കഴിഞ്ഞെങ്ങാട്ടുട്ടി കൊറുമാതെ പ്രസക്തമാർ നിലയിൽ ദിലിശച്ചാറുവാണു പോകുന്ന തിനോ് എഴുങ്ങുന്നു. മററാനം പരയാതെ തന്നെ ‘എന്നാൽ തൊൻ പോകുന്ന.’ എന്ന കാരു ചോദിക്കുകയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദ്ധാരണിയാക്കുടു, എടു കുത്തുംപോ ദേശം അക്കാദിയോടെ ആ ഭോതാവിനെ അന്താഗമിച്ചു. നിരജുമാൻ വാടിയ മുഖത്താടം ചരിഞ്ഞെ കഴുതെതാടം നുടി ലോഹമായ ഭാവിതയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു് മഞ്ഞലു അനിൽ പാടണ്ടിലേയ്ക്കു നടക്കുന്നു.

വാവിയ വാദ്യപ്പാടിലാം ഗിരീശച്ചാറുവാണു ആ തിവനം വിട്ടെതക്കിലും, അദ്ദേഹത്തിനു പണം വളരു അത്രാവസ്ഥയായി കിട്ടാനെങ്കിൽ തായിരുന്നു. എക്കിലും, ആ

ഗ്രഹ നിന്തു നിന്ന് ദോധിൽ എത്തുന്നതു വരെയുള്ള നാല്പും തമിലുടെ കടന്ന സദ്ധിക്കുന്ന സപ്രാഭാവികചാര സോഡീ ഫ്ലൂമം കൊണ്ട് അംഗ്രേഷ്യൻ ചുറ്റി എഴു അരുളിത മായി. ആ ധാരാ ചപ്പട്ട സദ്ധാരായുടെ ഫ്ലൂചൈസ്റ്റ് മായ പരിത്സ്ഥിതിയിൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രനു സമാപ്പം ഉണ്ടായി. സദ്ധാരാ, തന്നെ അന്നഗച്ചക്കും എന്ന കുഞ്ചപ്പാർ അവരെ സപ്രാഭനപ്പെട്ടുന്നുനു രണ്ട് വാക്കെങ്കിലും ധര യാതെ വെരും നീഡും അങ്ങോടെ ചോയ്ക്കുള്ള ജന്മത്തു തീരെ യുക്തമല്ലെന്ന അംഗ്രേഷ്യത്തിനു തോന്നുകയാൽ “നിന്നും തേര്താവെവിടെ? അല്ലോ വാതമാനം കുടി ധര യാനണ്ടു്” എന്നോ പറഞ്ഞു് ഒരു വെരും കാഴണം കല്പിച്ചു് അംഗ്രേഷു് നിന്നു.

“എത്തപ്പെട്ടെടു ഫ്ലൂചൈസ്റ്റ് ചെട്ടുനും അവിന്തരുക്കായിരിക്കും” എന്ന സദ്ധാരാ ആ പുതിയ രക്ഷാദൃതി യുടെ കരണ അല്ലത്തമിക്കും കൈപ്പി. ഇതുകുണ്ട് ആകുർ ദ്രോഗനസ്സുനായ സദ്ധാരാനും “അതുടെ, ആ പജാ എന്നിക്കും എത്തുയും വോയണ്ടിയു കിട്ടുണ്ടതാണു്”. എക്കിലും നിങ്ങൾ അതു വളരെ സഹായപ്പെട്ടു് രോഗജനിനു അഴിമുഖീകരിക്കുന്നേബല്ല എന്നും വരവിനെന്ന ഗണ്ണിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു് നിരാക്കരണ ദിവിനോട്ടപറഞ്ഞേതുകൂടു്” എന്ന ധര തേരു സദ്ധാരാരിയെ തെച്ചല്ലാനു സാന്തപ്പനപ്പെട്ടുത്തി.

പ്രാവതി:- എത്തപ്പെട്ടു ജൈവജീവന തോന്നുന്ന ഇതു കയണയ്ക്കു എത്തപ്പറ്റി എത്തു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാനും ശാംഖി ചെട്ടുനും കാത്തു കുടിക്കുവം രക്ഷിക്കുന്നു.

അനന്തരം ആ സദഹാഡി സ്പർശ കട്ടികളുടെ
നേർച്ച തിരിഞ്ഞു എന്നോ ചില സുചനകൾ നൽകി.
ഉംഗ് തന്നെ പെൻകട്ടികളിൽ രണ്ട് പേര് വീട്ടിന്റെള്ളി
ലേക്കെ വാടിക്കുവരി ഒരു പദ്ധതിയായി എത്തി.
പൊതി നീട്ടിക്കൊണ്ട് മുഴാവതി ജ്ഞാനാംബുദ്ധം പ
റഞ്ഞു.—

“ഈതാ, ഈ ചെറിയപൊതി താരഞ്ഞു ഏൽപ്പിക്ക
വാൻ കമല തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടവന്നാണ്.” സദഹാ
ഡാംഗാംബുദ്ധം ഇതും പറഞ്ഞുംപോൾ പൊതി തന്നെൻ്റെ ചുത
നായ മുളിയെ ഏൽപ്പിച്ചു വണ്ണിയ്ക്കുത്തു് കൊണ്ട്
വയ്ക്കാൻ മാത്രാവു് ശത്രജഥാപിച്ചു.

ഭഗവിന്ദിയുടെ സ്ത്രീമത്തിൽ സ്ത്രീജീവിനം അവരുടെ
സ്ത്രീരാജ്യിജ്ഞായ ജീവിതത്തിൽ ഭിംബിതനം ആയി ഗിരി
ശച്ചരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുമനോദ്ദേശ, അപ്ര
ധാനമായി കുറയി. വണ്ണിയിൽ കയറ്റന്നതിനു
മുമ്പു്, രോധ്യവരെ തന്നെ അന്തരാമിച്ച സദഹാഡിയോം
പാതയും.—

“പ്രശ്ന, നീ ആ പണ്ണം സംബന്ധിച്ചു് നിന്നെൻ്റെ
ഭർത്താവിനെ അലട്ടുത്തു്. പണ്ണം എന്നിക്കു വലിയ അത്രാ
വയ്ക്കും തന്നെ. എന്ന വച്ചു് നിങ്ങളുടെ വസ്തുകളിൽ വക
കളിൽ അന്നും യീന്നെല്ലുടുത്തി അഞ്ചെന്നെയുള്ള ദയനിഷ്ഠമായ
പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നിങ്ങളെ കാണാനു് എന്നിക്കും
സക്കടക്കരിക്കാണെന്നു പറഞ്ഞെന്നയുള്ളുകു. അംഗസിയാതെ താര
ഡേയും രദ്ദേരംഗയും ഖുട്ടേട്ടുയുള്ളാം. എന്നു് പോകുന്നു്.

അംഗ്രോധം 7

ഒമ്മവതിജ്ഞട സദ്യാദരിയായ ലീലയുടെ ഉചനങ്ങിലേക്ക് താരയും പത്രയും രദ്ദുച്ചുറ്റുന്ന മാശാവും മറ്റൊരു ഒരു സവാളി പോകുന്നതിനും നി ശ്വേച്ഛയും താഴുടക്കി ക്രാഡവിതമായ വിധ തതിൽ അവരും കണ്ണിച്ചുതിനെ പരിഹരിക്കുമ്പോൾ അന്തും ഒരു മനോധരമായ ആചാരണംകൊണ്ട് അപ്പരിച്ച. അന്നു ഒവക്കുന്നും മാത്രം സദ്യാദരിയുടെ ഉചനമായ ഉദ്ധാനവിത്രം എന്ന ഗ്രഹത്തിലേക്ക് പത്രയുടെ നീളും പോകാൻ തജ്ജനാരായ റാറ അത്രുതും അനുസ്ഥാന വതിയായി വിശിഷ്ടവസ്തുഭാജനാലുകുത്തായി മാതാ പിനെ അംഗമിച്ച.

ഉദ്ധാനവിത്രത്തിലെ ഗ്രഹാധനായ റാഡയേഡവു അതിമീക്ഷ്മക്കുടുക്കുന്നതും സന്തുഷ്ടനായി അവരെ ഗ്രഹാന്തർഭാഗത്തേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടുവോയി. സദ്യാദരി മാർ ഇരുവരും വാട്ടേരു സദ്യമാർദ്ദുംനുതാരട അപ്പട്ടിടെ കുട്ടം ബുക്കാറുണ്ടെള്ളപ്പറിയും ഇരുവരും അംഗയുണ്ട് റാറ വ്യക്തിക്കുടുക്കുടെ ഭവനരഹസ്യങ്ങൾക്കുപറിയും റാറും ദൈ മറിക്കുക്കുന്നും സംഭവണംവരും റാസിച്ചു. കുട്ടിക്കുട്ടോടുന്നിയ പ്രത്യേക സംഭന്ധം പ്രമാണിച്ചു അംഗയേഡവും, തന്റെ വിനോദക്ഷണത്തിനു സൃഷ്ടി ക്രൈപ്പട്ടിങ്ങനു ചില മധ്യരു പലയാരങ്ങൾ സ്വന്തം പെട്ടിയിൽനിന്നെടുത്തും അവരിൽ കാരാന്തരങ്ങൾക്കും നല്കും കി. ഒവക്കേന്നാരെന്ന മാജാരുംടക്കുട്ടിക്ക്ലീഭന്ന

ആ ഒക്സൂം ഉപരയാറിക്കുന്നവക്കും, അതിന്റെ വോട്ടി അറയിൽവീണാ ഉദന്ത മുളായ ഫീവികൾ അവിടെയോ കൈ ഉപദുക്തരമായ വിധം വർദ്ധിക്കാനിടയുണ്ട് എന്ന ലീല കൂട്ടിക്കൊട്ടും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആ അഭിപ്രായ തിന്റെ ഗൈത്യവം അതേവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയതു പതു മാത്രമായിരുന്നു. താരും അതു “അവിടെങ്ങോ വയ്ക്കുകയും മിംചി കയ്യും കാലും തട്ടി മറ്റൊരു ചീ സാതിനേതു വീഞ്ഞും കാൽ ചുംബക്കാൻ ഇടവരി കയും വെയ്ക്കുതു” ലീലയ്ക്ക് സൗഖ്യിപ്പി.

കൂട്ടിക്കൊള്ളെല്ലാം മുഴുവിഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട വാൻ ദോശരിമാർ പറഞ്ഞെല്ലാം, തലേ ദിവസം ചെയ്യുവതിയുടെ പ്രവന്നതിൽവച്ചു “ആ സുന്ദിരപ്പും തന്ത്രവും ജൈവജീവനശാഖരിയായ കൂദാശയും തമിലുംായ അ സുവക്രമായ വാഗ്ദാനത്തപ്പറ്റി അഭവർ സംസാരിച്ചു. ചെയ്യുവതി ആ സാംഖ്യനാം അതംഭിച്ചു” മുട്ടെന പറഞ്ഞു:—

“ജൈവജീ കലമിച്ച പിരിത്തെ ആ വസ്തുത എ നേ ക്രമത്തിലയികം സകടപ്പെട്ടത്തുനണ്ടു്. എന്നിക്കു അവരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ക്ഷാഡിപ്പിക്കണമെന്ന വല്ല ആഗ്രഹവും തൊന്നാമോ ഇനി ഏതായാലും തന്ത്രവി നേയും അവരേയും തമിൽ ജൈവിപ്പിക്കവാൻ കൊഞ്ചു ചീ വിചാരിച്ചാലല്ലാതെ സാധ്യക്കണ്ണില്ല.”

പീലി:—നിംബൻ ത്രംതാവിന്റെ സാമ്പസ്തീലവും നാട്ടിവാൻ കൊറിക്കില്ലായ്യും കരെ കുട്ടപ്പും തന്നെ. നബ്ദം കുട്ടംവത്തിലുള്ളവരോട് അംഗങ്ങൾ ഒരും തീരെ വകയില്ല. അരേളുമത്തിന്റെ കട്ടി കുളം അതുപോലെതന്നെ. രഘുശൻ, അവൻ തേ നാണം കണ്ണദിയായി വെളിച്ചുതെത്താടം ഇറങ്ക കയമില്ല; ആൽ പരിയന്നാതും കേരംക്കയുമില്ല. താര, ശ്രൂദം സപ്രാതത്രാത്രിലഭാരായും—നിംബൻ ഓഗ്ര മാഷ്പരമനോ പറയാനില്ല.

ഹൈമവതി:—ഈ കുട്ടികളുടെ അസ്ത്രം ഒരു ദ്രുതകോഡി യാണോ. ഇന്നതും ഇന്നാരുടു പരിയന്ന എന്ന ദാ തൊണ്ട വീണാവിവാദവും ഇല്ലാത്തതയാണ്.

ലീലി:—തും അക്കതായ കാരണമില്ലെങ്കിൽ ആതുര പുറവിയും ഒരു കറവും പരിയന്ന ശുട്ടന്തിലല്ല. താരെയ സംഖ്യാശാഖകിൽ നിന്നും വേണ്ട ഉപദ്രവശല്ലാം ഉണ്ട്. നിംബൻ ത്രംതാവിനെ ആ ശത്രുശാം അരേളുമത്തിന്റെ സംഭാദതിയുടേയും കട്ടികളുടെയും സമിതി. അതുമാത്രമോ, ഗിരീഞ്ചുവാ ബാബുവിനെപ്പുംലു ഇങ്ങനെ കോടതിയെന്നാം വക്കിലെന്നാം വഴക്കെന്നാം പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആളുകളും കുളം ഇല്ല. അരേളുമത്തിന്റെ ഉണ്ണശേഷം നിന്നും എത്തു സപ്രാതായിരിക്കും ഷൈഖ്ഷിക്കുന്നതുനോ എ നിക്കരിന്തുകൂടാ.

ഹൈമവതി:—എനിക്ക് ഇതിൽ കുടിത്തു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന തും എക്കും നേരാണ്ടും നേരാണ്ടും നേരാണ്ടും

ഇതുവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഒരു പണം ഇത് കൂദാശയീ
സൂക്ഷ്മിക്കുന്നവയും ആരു ലില്ല, പാശ്ചാ, ഫലവ്?

ചീവ:—ഓരുമാൻ മാത്രാ അങ്ങനെ കുത്തിയാൽ പോര
ജ്ഞാ, തേരാവു് ഉജുള പണമെത്തുവും രൂപില്ലാതെ
ചെലവാക്കാൻ കൂട്ടുകെട്ടിയാൽ—?

ചെമ്മഹി:—ഈതുടർന്നു, അതെന്നെങ്കിലും മാക്കുന്നു. ദുരന്ത
ചെട്ടി വഴക്ക് പിടിച്ചു പോയിരിക്കുന്നതിനും
ഒന്നു സമാധാനപ്പെട്ടുതുട്ടവാൻ മൊത്തി അവരുടെ
വിച്ചിവരെ എന്നിക്കു ചെണ്ടി ഒന്നു പോകുമോ?

ചീവ:—എന്തു് തൊനോ? ആ വഴക്ക് സംബന്ധിച്ചു സ
മാധാനം വരുത്താനോ? തൊനാളില്ല. എന്നെങ്കിലോ
ശാകയുമില്ല. അവരുടെക്കണ്ടു് സമാധാനം,
പറയുണ്ടതു് തൊനില്ല, നിന്നുറ തേരാവുതന്നും
യിരിക്കണം. അദ്ദേഹം, വേദ്യിയുടു്
പക്കൽ നിന്നു പണം കടം വാങ്ങിയതു്? അങ്കു
ശോണ്ടു് അതു അഭിമാനംവാനിയെന്നും കുത്താ
നില്ല.

ചെമ്മഹി:—മഹി; അതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടു് കാലുമില്ല
തുണ്ട് അങ്ങേ അററും കാൽപ്പിടിച്ചു് പറഞ്ഞാൽ
പോലും അദ്ദേഹം കേരക്കയില്ല.

ചീവ:—അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ തുംനാത്ര കിഴിന്തു
പറഞ്ഞാലും ആ വേദ്യി കേരക്കകയില്ല.

ചെമ്മഹി:—ഈല്ല അവരുണ്ടും ക്ഷമിക്കുന്നതിനും മറ്റും
പറയാനില്ല. ഇപ്പോൾ അവരുടെ പാശ്ചാ അത്യ

വയ്ക്കുമാക്കി തിരിയെ കിട്ടുന്ന എന്ന നിർബന്ധി ക്ഷാമിയെന്നും ഡാനും മതി. അതുകൂടെ സധാരണ ഒരു സഭയാൽ ഒരാരായ സഹാകരിക്കുന്നേണ്ടി നിശ്ചിയകക്കയില്ലെന്നോ?

വീല്:—എത്രു; നിന്നുറ സങ്കാവസ്ഥയിൽ എന്നിക്കു വളരെ സഹതാപം തോന്നുന്നും^०. ഞാൻ ഈ സദ്ധാരണത്തിൽ നിന്നെന്ന സഹായിക്കുവാൻ എത്രു വേണ്ടോ, ചെയ്യാം. നിന്നും അധികപ്പതനം കാണുന്നതു എന്നിക്കു^० തീരെ സന്തോഷമല്ല. അതിനാൽ ഈ സദ്ധാരണത്തിൽ ചെച്ചി നിന്നെന്നും നിന്നുറ തിരഞ്ഞെടുത്തും ആ പണം സംഖ്യയില്ലും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുത്തെതെ എന്ന വേണുകളിൽ ഞാൻ പോയി പറയാം.

എന്നാൽ സജഹാദരിമാനങ്ങൾ പ്രസ്തുത സംഭാഷണം തിരിയെത്തുറ സുചിത്യയായ ആ അളക്ട്രബൈനി, കമ്പുമഞ്ചുട മഴനാജാവാ എന്നായിരുന്നുവന്ന കൊക്കാം. സുർക്കനം ദവാന്തിൽനിന്നു^० മടക്കി എത്രതിയ നിമിഷം മുതൽ ആ മധ്യമനസ്സു, തന്നുറ തിരഞ്ഞെടുന്ന രാശേ വിയന്തില്ലെങ്കിൽ കുറപ്പെട്ടത്തുൽ കൊണ്ടു^० അഭിദേശകം കഴിക്കുകയായിരുന്നു. ശാന്തഗീലന്നായ മധുപ്രസാദങ്ങൾ^० മാറ്റുകൂടുതു കുറോ അതുവാപണങ്ങൾക്കും കഴിയുംവിയന്നുക്കു മരവട്ടി പറഞ്ഞു^० അംഗീകാരത്തിന്നുറ നിരവരാധിത്പം തെളിയിക്കാനും ശ്രമിച്ചു പോന്നു. ഈ സംഭാഷണപരമായ അനുകമണിപ്പത്തിനോയാണെങ്കിലും ഒരു എക്കുംബും സപ്രാബ്ധം അറിയുകയുണ്ട്.

കസ്മാർ—ഈതേതെ; അതു ചെയ്യുവതിയുടെ ഭവനത്തിൽ
വെച്ച് എന്നു കുറഞ്ഞുവൻ അധിക്ഷപിച്ച
പ്പോൾ അങ്ങേ ഓരോതല്ലൂരു കേട്ട് സദ്ഗണ്യിച്ച
അതുപ്പേ? ഇതുയുംനാറം എന്നു ഒരു ഭാരുയായി
കഴിഞ്ഞുപ്പറ്റിയ ധാരതാജ നദിയും ഇല്ലായിൽ
നാല്ലും

മധുപ്രസാദ്—ഈപ്പേ! തുംനെന്തു ചെയ്തില്ലൊന്നു
പറയുന്നതു?

കസ്മാർ—എന്തു ചെയ്തില്ലു എന്നോ? വേണ്ടതു നേരം
നുണ്ടു പറാശകില്ല. അതെട്ട്; ഒരു ഭാരുയുടെ വയ്ക്കതു
നിന്നു സംസാരിക്കുന്നതു തന്നെയെല്ലു ഒരു ദിനാ
വിശ്വർ ചുംതലു? ആ ഭാരുയെ മററാരംഡ അധി
ക്ഷപ്പിക്കുന്നും അതു കേട്ട് സദ്ഗണ്യിക്കുന്നതു
വിജയം നടിക്കുന്നതുമാണോ തന്ത്രധാരം?

മധുപ്രസാദ്—ഈപ്പേ! ഇങ്ങനെ പറയാൻ എന്നു എ
പ്പോഴാണു സദ്ഗണ്യിച്ചതും, വിജയം നടിച്ചതും?

കസ്മാർ—വത്താനത്തിനേക്കാറു ആവുത്തിയിൽ കാ
ണിക്കുന്നതു ചോറോ? രാവിലെ ചുംകടിക്കാൻ
എത്തിയപ്പോറു എന്നാട്ടുള്ള പെത്തമാററം എന്നു
മറന്നില്ല. ഒരു തുല അടിമയായിട്ടുള്ള എന്നു
ഗണിച്ചതും?

മധുപ്രാണി—ഈതെട്ട്; അസംബന്ധം പറഞ്ഞു പറിക്കുന്നതു.

കസ്മാർ—കുറഞ്ഞുവൻ വേണ്ടം സംസംബന്ധമാരായിട്ട്
പെത്തമാറ്റതിരിക്കുന്നതു.

മധുപ്രാണി—എന്നാൽ മറഞ്ഞുവൻ ഒരു ഗ്രൂതയായി സംസാ
രിക്കുന്നതും പറഞ്ഞു തന്നെന്നതും കേരിക്കണം. ഇ

പ്രൂഢി എ ധാവപ്പെട്ട റീതിച്ചുവരുമ്പോലുവിനാട്ട്
അപ ഉടങ്ങ തന്നൊക്കാളുണ്ട് എന്നോ അവയശ്ശേഷപ്പറ്റിയും
സ്വാധാമിത്വവും മഹാദാർഖന്മാരും അരജനാരും തന്നും
ധാരായും. നിഃപ്രാണ തയ്യാറാം എന്നു കൊണ്ടും പ്രമാണിച്ചും
ശാഖാവും രംഗങ്ങൾ ദാരിട്ട് എന്നു വരഞ്ഞു.
അതിന്റെ പക്ഷവീഴ്ത്ത് എന്നുപാലു അതു അപ
ഉടൻതന്നെ കിട്ടുന്നും എന്നു അവയശ്ശേഷപ്പറ്റിന്നതു
തീച്ചുർണ്ണായും സക്കച്ചിത എന്നുയെന്നിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യമാണോ
അതു പണം വേണ്ടേംപാബുള്ള പ്രഭാജനതിന്റെപടി സുര
ഖിതമായിരിക്കുംണ്ടോ. ഇപ്പൂർണ്ണം അതു തിരികെ
വരുത്തിയാൽ അതുവും തമാനാ പച്ചിശേംപാബുള്ളും പാങ്കു
ലിട്ടാബുള്ളും കിട്ടുകയില്ല

കമുക.— എ റീതിച്ചുവരുമ്പോൾ എന്നാട്ട് വഴി
ക്കിണി വന്നായും എന്നെന്ന കണകമാനം അധിക്ക്ഷേപി
ച്ചതും?

മധു പ്ര.— അവാണില്ല ഭാഗ്യപ്രീനന്നാണോ. പല വിധ
തതിലുള്ള ശത്രുപാത്രം അഭാദ്യക്ക നേരിഞ്ഞേണ്ടതായി
വന്നുള്ളൂന്നു. അയാളിടെ സപ്തത്താകമാനം നഘ്നപ്പു
ടാൻ മുട്ടുവെണ്ണാം എന്നിക്കു തോന്നുന്നു.

കമുക.— ഒരു നിക്ഷേപം അഭാദ്യനെന്നും മനിപ്പുംപെമ്മാനം
മില്ലു. അഭാദ്യ ഉടനൊ പാശാ തന്നൊക്കാളുണ്ടാണെന്നു
ഞാൻ നിംബുഡിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞേണ്ട
ക്കാണു. സൗഖ്യാദിവി ദൈവമവതിയുടെ ഭരിതങ്ങളെ
പ്പറ്റിരാക്കില്ലോ വിച്ചാരം വേണ്ടതാണെല്ലോ.

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ ୮

മോഹനാന്മംചാരംജീവിയും ഗിരീഗംഗയും
അരളിച്ചവമായി കണ്ടു സാസാരിച്ചുട്ടാട്ടുക്കുടി എന്ന ത്രഞ്ചവാ
നെപുറവി അതു വഴിഞ്ഞ വില്ലാവിതീണ്ടിന്നല്ലാഛിനന
യത്രംശാലാധിപന്നും അക്കുവാറം ബഹുമാർത്തി തോന്തിക്കു
അരളുന്നപുടാനില്ലെല്ലാ.

“அதுடு; நினைவுகள் புதுக்கொண்டு விழும்பாரும் மேலுக்கு
கூறுப்பதனால் மூச்சையுமிகுக்கீர்த்தி விழும்பாரும்

ആയി കാണാൻ ആനുധിക്കുകയാണോ “അംഗേജ്?” എന്നാഥി പാററഡിജിയറ്റ് ചൊല്ലുത്തിനും,

“അതേ; അവനും സകല വിഷയങ്ങളിലും മതിയായ വിജ്ഞാനം സിലിച്ചിറിക്കണം. വിശേഷിച്ചു് വകീല കാരാമായി മല്ലവെച്ചുന്നതിൽ അവൻ ടെക്നിക്കൻ പുരോക്കാട്ടകാണും പാടില്ല” എന്നു് ഭാവിതും വരുന്നിനിന്ന താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുനാണുണ്ടാവും സപാനവം ഗിരിശ്രഹ ആണ് വ്യക്തമാക്കി.

പിതാവും പുത്രനം തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. അതേവരെ മെസ്സുരു വില്പന്മിയായി അനേനകമനേനകും ക്രൂക്കാ രോട്ടക്രൂ ഉല്ലാസമേറിയ കായികവിജ്ഞാജ്ഞാഭാരിയും ഏപ്പേട്ടു് അതുതന്നും വില്പാല്പാസം എന്ന കരതി പ്രൂണിജന രമേശചന്ദ്രനും, മോഹനാനും പാററഡിജി യുടെ ഓവനത്തിലെ ഏക കാത്തജീ.വിതം കൈവല്യം അസഹ്യ മായി കലാശിച്ചു. താൻ മുന്നു പരിച്ചിരുന്ന പാർശ്വാലയിൽ ആ ചെറുബാലനും സമവയസ്തുതം കസ്തുക്കാരമായ അനവധി സഹപാർികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സ്കൂളിലെ ഫയാനാല്പാപകൾ ധരിച്ചിരുന്ന കണ്ണടയുടെ അസാധാരണമായ ആളുതി നിമിത്തം അംഗേജ് കണ്ണട ബാബു’ എന്നാണു് മാസ്പ്രഥായി വിളിക്കുപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു്. കണ്ണടബാബുവിന്റെ വില്പാലയത്തിൽ രമേശൻും ദ്രോജകരമായ വില്പാസബാഭനപരിപാടികൾ യാതൊന്നും തന്നെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവിതെന്ന സപ്തത്രഞ്ചായ അതാരീക്കുമായിരിക്കും വില്പാസബാഭന്മിം മററവിടെ ഏതുത്തിയാലും ലഭിക്കുന്നതു് എന്നു് ആ ബാബുവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു,

എന്നാൽ ചാരംജിയുടെ ഭവനത്തിൽ അവൻ എതാനും കണ്ണം കുറഞ്ഞിരുത്തുന്നതുമുണ്ടോ എന്നുമായ മാറ്റം സിഖിച്ചു. അവൻ”, ബംഗാളി, ഇല്ലീഷ്, സംസ്കാരം എന്നീ കൂനാഭാഷകൾ ഉറിക്കൊന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുസ്തകവായനയിലും കാണാപ്പാംത്തിലും അഞ്ചുനം ഉഭാസീനന്നായിരുന്ന രദ്ദേനും പ്രതിഭിവസം മുൻപറയപ്പെട്ട ഓരോ ആശയിലും മുള്ള ഓരോ പുസ്തക നടിയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പാഠം എല്ലാം വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നും എന്നും നിർബന്ധം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നും അവൻ നിരസിച്ചു വന്നതുപോലുള്ള ഒരു സപ്താത്തിലും പുതിയ അല്ലൂപക കെന്ന സംഖ്യയിച്ചിട്ടേരുണ്ടോ തീരു സാല്ലുജലുാതേയും വന്ന ചേര്. രദ്ദേനും, ചാരംജിയുടെ പ്രമുഖ ശിഷ്യരായതുകൊണ്ടുകൊണ്ടു” അവൻറെ വിശ്വാസപരമായ അഭിഭ്യർഥിക്കണ്ടി വേണും തന്നെ ഒരു വാരാന്തരം അല്ലൂപകനും ശിക്ഷണവും ചെയ്യുന്നതുമുണ്ടോ എന്ന് അതു മുരിവുണ്ടാണോ കൈത്തിരുത്തിനാൽ ശിഷ്യനും എത്ര കരിക്കപ്പെടുത്തായ പാഠങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനും അവൻറെ വിഹാരാനുബന്ധത്തെ കഴിയുന്നവിധമെല്ലാം കരയ്ക്കുന്നതിനും പുതിയ മുരിവുണ്ടാണോ പ്രശ്നേകും അഭിഭ്യർഥിച്ചു.

ഒരു അല്ലൂപകനെന്നോ ആവാരുന്നെന്നോ ഉള്ളിട്ടില്ലയിൽ മോഹനാന്നു ചാരംജി വിചിത്രമായ ഒരു തത്പരം അനുസരിച്ചു മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുായി ആണു. അതായും, അല്ലൂപകനും തോന്തിയതുപോലുള്ള അല്ലൂപകനും, ചുർച്ചീകരായ വിശ്വാസഭാരാക്കുന്നതു മുഴു

വിചിത്ര നിയമം ആധുനിക വില്പാത്മിജീവിതത്തിന് ഫലപ്രദമാക്കാൻ ശ്രദ്ധാത്മമായി യഠിക്കേണ്ട ഒരു മഹാ പണ്ഡിതനായിരുന്നു, അംഗ്രേഷം. പക്ഷികൾ കൂടുണ്ടാക്കാൻ എന്ന പദ്ധതിക്രമം നിന്നും കൊണ്ട് പറിക്കാറില്ല ഫ്ലോ. ഉറൈ ദിതലാഡ നില്ലൂരജീവികളിൽ തങ്ങളിടെ ചെ റ വാസ സ്ഥലങ്ങൾ നിന്മക്കേന്നതു് യാതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏ നിർഭ്ലൂഡങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപിച്ചല്ല. ഒരു രാജുത്രു് ശാഖ പ്രശ്നാഗ്രിക്കേണ്ട ബുദ്ധികൗണ്ടലം തന്നെയാണോ് അം സ്വരാജ്യപദ്ധതിലും ധാരാളായ വ്യത്രാസവും ക്രിംഗാരതെ അന്ന വര്ത്തിച്ചെല്ലുള്ളുന്നതു്. എക്കുണ്ടോ ഇതു തത്പരാധി തന്നു ആ വാദേരൂത്താംസംഭായ ദമാദ നാനും വാററംജിയും രഫേരേബ്രാഹ്മിന്റെ ശിഷ്യൻം സംബന്ധിച്ചു വിജകരമായി തുടങ്ങിച്ചുവന്നതു്. അംഗ്രേഷം ദിശ്വരനെ സംസ്കരിപ്പാക്കി അംഗ്രേസിപ്പിച്ച രീതിക്കയ്ക്കുവാറി പറയുന്നുണ്ടോ് ഇതു തത്പാത അംഗ്രേസിനും അനുപരമാക്കുന്നതു് എന്നാം കുടുക്കുന്ന കുടുക്കുന്നതിനിക്കേണ്ടതു്. അ.ഓ. പുംബാചാര്യൻാർ എത്രവിധി മാറ്റേണ്ടു, ആ ദിംജ അംഗ്രേസിപ്പിച്ച അന്തേ പഴയ ഫലതു് നിന്തുക്കുടെ മാതൃമാണോ് ഇതു നവീന വില്പാസവന്നാണും അംഗ്രേസപന്നയറും നടത്തിയതെന്നു പറയാം. ഇപ്പോൾ സംസ്കാരം, ഇംഗ്ലീഷ്, ബങ്കാളി എന്നീ ഭാഷകളും കൂടാം, സഹാസ്, ശില്പാശ്രൂഢാം, സുകമാരകലകൾ, നീതി സ്വായം മുതബായകാരിനു വിഷയങ്ങളിൽ നിവൃത്തി ഉള്ളിട്ടു തന്ത്രാളം ശിശ്വനായ ബാലൻറെ ചെറിയ രസ്സിനാളുള്ളിൽ നിങ്കി അമര്ത്തുവാൻ ചാരംജി നിരതരാ യതിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ സകല അനാജോളിക്കയും ഫലമായി അംഗ്രേഷ

ஈடுபாளை பூஷ்ணமியிச்சிடத்தொலும் எழிகு
மன்றுவிலுக்கான் ஸாயிசு ஏதுக வரலாற்றும், அவன்
விஜதை, நாஸ்வானவித்துவங்காய கை வூலி இறைஞான்
அதுவளைய மாறுமாயியென். அதுவாறு நீரவைமேரிய
நைத்துறுத்தப்போ, பூதுதினிகமலை, ஓய்ய பூதேயாக
வைச்சுப்போ பறிப்பிக்கொ ஸலாஞ்சாலைக்கையே கி
ஷ்ணர் குல பதினெட்டிக்கையு”, படி, பூது, பழு,
காலி, வகசி முதலாய ஸாயாரளை ஜீவிக்குடை காதுதி
பூது நி தாரமற்றதிலுயிக்கொ.

எனக்காளத்தென நிறுவானித்தாக்காதை மா ராஷ்டிரி யின்பூர்வீரர் ஞாலூசை வந்துபிழிக்கவான் மாழுத் பூட்டியூத்து நயவியேஷம் தென் ஸ்பீகரித்து. அதேஏத் வலியொல கோபாராலியோ ஸாமஸிகஙோ எறுயியை ஸ்பீல் எக்கிலும் கட்டிகழிட பரிதநகினம் ஸதங்குஶி வத்தினம்தமிழ்க்காருமாய யாதொலைவாயவும்தூண்டு அவனுவலமாய வோயத்திற் வத்திக்கன ஜ பன்னி தாயிதங். ஏங்கால் வில ஸங்க்ஷேபம் ஹை நியூ. ரத்தூ விபரிதமாயி வில விளைவாணம் ஹைப்பீட் நாதினம் அங்கும் மடித்திதங்கில். பங்கு அதற்கு விளைவாணம் அயிக்குமானி புதோர்க்கைப்பூட்டு ரமேஶ வருவான் ருலக்காவிசெப்புரி அயிக்கைப்பிக்கை ஏங்க கரைக்குடி ஶாரவானானிய காந்து புமாளித்துயி ஈங்க ஏங்க மாநுா! தென் குமாயிக்குமானி விளைவாணம் ததியு கழியாக்கிவான ஒரு ஸதங்குஶிலும் ரமேஶவருவான் ஜிடங்குமானித்துவம் அங்கால் விளைவு பூட்டு. ஓங்கால்

ബാലനും ഹ്രസ്വയൃദ്ധകമായ ഒരു സക്കടവും പുലിക്കു
ളുന്നേഷ്ഠൻവും, അവിശ്വസ്ത അംഗി ചാരത്യലങ്ങളായി
വന്നുട്ടി.

സംസ്കാരം സംഖ്യാഗിത്യായിരുന്നു ആ ബാലനു തോ
നിയ അത്രയിക്കമായ മിഷ്ടിച്ചിൽ. ആ ഭാഷയിൽ എത്ത
ക്കിലും വിധത്തിലും ഒരു പാടവം സമ്പാദിക്കുവാനും,
അഭ്യാപകന്നറ ദിവിൽ മഹാകാരമില്ല പാഠം പറയു
വാനും കൈല്ലു നൽകണമേ എന്ന രംഗം ചന്ദ്രനും ആത്മാ
ത്മമായി പ്രാത്മിക്കുക്കുടെ വെയ്ക്കുപൊന്നാ!

എന്നാൽ, അവൻറെ സപാഞ്ചവിക്രമാ വാസനാന്റു
തമോ ശത്രു ചെഡിവും ഉന്നേഷ്ഠും സന്ധുജ്ഞമായി
പ്രത്രക്ഷാപ്രട്ടിക്കും വിചാരണസർജ്ജങ്ങളിലായിരുന്നു. പ
ക്ഷേ, അതു് മുഖ്യ പദ്ധതിക്രമത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചുവന്ന
തിൽ നിന്നു് എത്രജോ വ്രത്യസ്ഥും ആണു്. അവനു്
അക്കാലം എക്കവിച്ചാരം, മോഹനാന്നം വാരുംനാ
ഭാനീചു് കരെ എററ മും നടക്കുക എന്നതു മാത്രമാ
യിരുന്നു. ആപ്രത്യേത ആരുമാസം ഇക്കാന ഗ്രാഹ്യമായ വീ
മിയാതു കഴിച്ചാൽ ഒരു പുതിയ കായികവിജ്ഞാപനവിനി
ലക്കാന എപ്പുട്ടെന്താമെന്നു് ഇത്തവരൻ രമേഖനഃട ടം
ഞ്ഞത്രു് അവനു് വളരെ ആരുപാസല്പദമായിതേതാനീ.
ഇത്തവരനമായുള്ളി സാധാരണ താത്രയ്ക്ക് വളരെ അപൂർവ്വ
മല്ലാതെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വന്നേപെന്നിരുന്ന എക്കു
വിശ്വം അദ്ദേഹത്തിന്നറ സീമന്തപുത്രിയും മുന്ന വഞ്ചി
മാത്രം പ്രായമില്ലവെള്ളം ആയ മംഗള എന്ന പെൻകണ്ണതി
നെ തോട്ടത്തിലെങ്ങും നടത്തിക്കുക, അവശ്വേ സുക്ഷ്മിക്കു
എന്നതായിരുന്നു. ഇതു പ്രാഥേക വിചാരം ഇത്തവനി

ബുദ്ധ നേരിട്ടിൽ അന്നമാസ പദ്മലാഖതിനാൽ രജേഷൻ സ്വിച്ചാൾ ഇല്ലെങ്കിലും ശ്രദ്ധ അവനു തീരെ വിഞ്ഞാഫീയാൻ നിർബന്ധമില്ലാതായ്).

കയ്ക്കട്ടാതേരെ പാരാലഡയത്തിൽ തനിക്കു സെപ്പറമായി നാനാവിധാങ്ങളിൽ എഴുപ്പ് വാൻ ലഭിച്ചിരുന്ന സഹഘടനകളിൽ റോഡേരാരാളിനേപ്പും കാംക്ഷികമന്നതും കിട്ടാതെ ശ്രദ്ധമായ എകാന്തതയിൽ നാടകശിക്കമന്നതും മേഖലയും അത്യുന്നതാ ഭസ്യമായി തോന്തി. അക്രൂട്ടരിൽ ആരും ഇല്ലെങ്കിലും അവൻ കണ്ണിത്തെപ്പുടക്കയില്ലാതി ഞന്ന. അശ്വൻനു സദ്ധാരിയായ താരങ്കയിലും വല്ല പ്പോഴം ഒരു പെട്ട ചിത്രാഭത്തിനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ ആരുത്താൻതുമായി ആഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല. അശ്വഴം മായി സെപ്പറവിച്ചാരത്തിൽ സുവസന്നേതാഖസന്ധ്യാന്മായി കഴിച്ച ദിവസങ്ങൾ ക്ഷേരാന്മാ അശ്വൻനു സൗംഖ്യം പ്രാഥമിക മാത്രം താഴെ: എന്തു. ഹാ! കുപ്പം, ആ സദ്ധാരണങ്ങളിലെ കാണ്ണാരാജപ്പൂര്വ ഓരോ കാരണങ്ങളും അശ്വൻ ആ സദ്ധാരിച്ചെങ്കിലും ശാസിച്ചുപോന്നതും സാമ്പാദിച്ചതിനും അഭ്യർഥി തുറന്നുന്നതും പലമാണെന്നും ഇപ്പോൾ അ പന ബോധുപ്പെട്ടി. അതേനാൽ ഇന്തി താരയുമായി ഏപ്പോഴെങ്കിലും വിനോദ വിധാരങ്ങളിൽ എപ്പുട്ടുവാൻ സദ്ധാരണ ലഭിക്കമ്പുക്കും അവക്കൊടു താതോരു വിധത്തിലും കോപം കാണിക്കുകയില്ല എന്നും അവക്കു തിക്കുക മെന്ന ദയപ്പുട്ടുള്ളകയില്ല ആശം, അവൻ എംതെല്ലാ ദേശ രഹസ്യമായി നിയേഴ്ചിച്ചു. അശ്വോ ആ സോദിരിയ ഭാര കറിച്ചെങ്കിലും കാണുന്ന സാധിച്ചിൽ

നേക്കിൽ അവൻ എത്ര സത്തുജ്ഞനാകമായിരുന്നു! ഈ പ്രോഡി അവന്റെ നധവിച്ചാരികളാണ് ഒട്ട, മൂല്യം കൊള്ളായ എത്രാം ഗ്രന്ഥങ്ങളും, അവയിലെ മൂല്യം കൊള്ളാക്കാതെ വിശകലനം ചെയ്ത മനസ്സിലുക്കാവൻ എപ്പറ്റി ഒരു തുംബനാമം മാത്രമേ!

അലഭ്യം 9.

ദോശാദർശിക്കുന്ന സാമ്പദചര്ചയാണ് ഒരു ആത്മാമായി അഭിലിപ്പിച്ചുവോ, അതുതോളം ഒരു അഭിനിവേശം സ്വന്നം ചെയ്യാൻ കാരണവാൻ ചെറു ബാഹ്യിക്കും താരകിലും തീരുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്. ഒരു ദിവസം പുതിയ തുംബനാമങ്ങൾ വൈന്തനിയപോ കിട്ടു മാസം നാലുഞ്ചു കഴിത്തിരുന്നു. ജേഷ്ഠാനക്കണ്ണാണ് മെന്തള്ള ആഗ്രഹം ആ ബാലൻ പോലെയുള്ളിന്ത ചിരീറിവസം തൊട്ടിട്ടു അജ്ഞരിച്ചുതായി മാതാ പിതാക്കണ്ണാർ അറിത്തു. എന്നാൽ അവൻ പുതിയ രാസിച്ചു “അവളുടെ അതിമോഹത്തിൽ നിന്നും” അവശ്യ തന്ത്രത്തു നിരത്തിയിരുന്നു. രഘേൻ ചോദിച്ച മാസം കൂദ്രം ആദരാളം ആയതിനാൽ പുതുവിരഹം, അവൻ സുവാസങ്കരൂപികരി അറിവാന്തള്ള ആഗ്രഹം എന്നിവ ദിരിച്ചെത്തുന്നും മെമ്മവതിയെയും കറി നാശി ബാധിച്ചു. അതിനാൽ സതകരൂപമായ ഒരു ദിവസം മുഹമ്മദന്നാൻ മോഹനാന്ദാൻ വൈന്തനിയും

പോങ്ങി രദ്ദേശൻറെ ക്ഷേണം അരുന്ധപശിച്ചു പോരാൻ തിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു. താര ക്രൂട്ട് പിതാവിനെ അനുഗമിക്കാൻ മാതാവിശൻറെ അനുമതി സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ പിതാവും പുത്രിയും അവബന്ധം കതിരവണ്ണി തിൽ കയറി തിരിച്ചു് രദ്ദേശൻറെ ആവാരുംഗമായ ‘വില്ലാസമ’-തിൽ എത്തി. പുത്രൻ “പീടിനേയും ബന്ധ ക്ഷേമയും പററിയുള്ള വിചാരണയാൽ വളരെ സൗക്രാന്തുക്ക്” പറിത്തതിൽ അനുഭുവ വരുത്തു് എന്നു് അവനെ അനിയിക്കാനും ക്രൂട്ടെയായിരുന്നു, ഗീരീഡചന്ദ്രൻ പോയതു്.

പുതിയ ആവാരുംഗമായിൽ രദ്ദേശൻറെ വാസവും സുഖസൗഖ്യരൂപത്തിലും എത്തു വിധാണം” എന്നറിഖാനം വല്ല അസുഖവും ഉണ്ടാക്കിയിൽ ആരുത്തിന പുംഘാരം നേടാനും എത്തിയ ആ പുത്രവസലൻ മക്കനാട് ഫോഡിച്ചു;—

“ക്രോതേ നീ, മുമ്പിലത്തേതിലും വളരെ നന്നായി കുണ്ടനു് തോന്നുന്നു. ആരുട്ട് നിന്നുക്കു് വല്ല അസുഖരൂപവും താമസം സംബന്ധിച്ചു തോന്നുന്നുണ്ടോ എന്നറി വാൻ എന്നിക്കു് ആധഗ്രംഭതാനകയും നിന്നെന്ന രാതാവു് അക്കാരുത്തിൽ പ്രത്യേകം നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യും ലാണു് താൻ വന്നതു്, നീ എത്തു പറയുന്നുി?”

രദ്ദേശൻ:—താൻ മുമ്പിലത്തേതിലും നന്നായി എന്നോ?

എന്തോ എന്നിക്കുങ്കുനെ തോന്നുന്നില്ല. അക്കുൻ വന്ന സമിതിക്കു് എന്നിക്കു് ഒരു സ്ഥലായം ചെയ്തു നാൽ വേണ്ടുകുണ്ടു്, ഇല്ല സംസ്കാരാശം പറിക്കുന്ന

കാര്യം വച്ചിയ വിഷമമായിരിക്കും. ആ പറിത്തം വേണ്ട എന്ന് ത്രജനാമദനാട്ട് ഒന്നു പറുത്താൻ കുറഞ്ഞിരും.

ഗി. ച. ബാ.:—എന്തു്! സംസ്കാരം അവയ്ക്കുമില്ലെന്ന് തൊൻ ത്രജനാമദനാട്ട് പറയണമെന്നോ? അപ്രേമം, ഏതെല്ലാം വിഷയമാണോ പറിക്കണാ മെന്നു നിന്നോട് പറയുന്ന അതെല്ലാം നീ പറിക്കണോ.

സംഭാഷണമല്ലെ പിതാവിനോട് കൂടി അടക്കതു നിങ്കക്കന്നാഡായിരുന്ന താര സമേരാഭരന്ന് വേണ്ട സഹായം ചെല്ലാൻ സന്നദ്ധ എന്ന ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു:

“ചെട്ട്, സംസ്കാരമാ? സംസ്കാരം എന്നിക്കു് അല്ലോ അറിയാം. തൊൻ അദ്ദേഹ ഭിവസം ഇവിടെ താഴസിക്ക വാൻ തന്നെയാണോ” വന്നതു്. എൻ്റെ പുസ്തകങ്ങളിൽ പെട്ടിയും ഉട്ടപ്പുകളിൽ കൈക്ക തൊൻ കുടക്കുന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു്.”

രദ്ദേശവന്നു്.—എട്ടി പെണ്ണീ, നീ എന്നെ നംസ്കാരം പറിക്കാൻ സധായിക്കാമെന്നോ? തൊൻ പറിക്കണ ഒരു പാടം ഇന്നതെന്നു വായിക്കാനെങ്കി ലും നിന്നക്കരിയാമെങ്കിൽ വേണ്ടുകില്ലായിരുന്നു! താര—:എന്നിക്കു് ഗീതാഗ്രാവിലും മഴുവൻ കാണാല്ലോ മാണു്.

ഗി. ച. ബാ.:—ബുദ്ധ ക്ഷേഷ്ഠ് മക്ഷേ,

ഗിരീശവന്നുവാണുവിനോട് കൂടി അപ്രേമത്തിന്റെ പുത്രിയാണു താരയും വയനാട്ട് എന്നാറിതെത്തി നാൽ മോധനാന്തര മാറ്റരജിയുടെ പത്രിയായ വിമ

ലാഭവി അന്ത്യിക്കം സത്തുള്ളയായിരുന്നു. രേഖക്കാലം ആ ബാലിക സദേഹം റീനിച്ചു് കഴിയട്ട എന്നായിരുന്നു, ആ ഗ്രഹനാക്കികയുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ആചാര്യൻ താരയ കാജതോടുകൂടി അവളുടെ പ്രസരിച്ചു് ബുദ്ധിമുക്തിയും അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യിക്കം ആകർഷിച്ചു്. ആ കട്ടിയെ റണ്ടാഴ്വട്ടം തന്റെ ഭവനത്തിൽ താമസിക്കവാൻ അനവശിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം തന്നെ ഗീരിംഗചന്ദ്രബാബുവിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ട്. തന്റെ ഒരു അനുഭവ വിശ്വാസിച്ചു് വിഭവംായുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രിക്കാക്കുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ കുട്ടതലായ മരറായ സന്തോഷം അവളുടെ പിതാവിനു് ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ വത്സനായ സുതന്റെ വിരഹത്തിനു് ഒരു പരിഹാരം എന്ന നിലയിലു് അവൻ തുരന്നുമെന്റെ അഞ്ചുത്തിന്റെയും ഉഭാരഹായ സമ്മതം എന്ന നിലയിലും താരയ തൽക്കാലം വിമലാഭവിയുടെ പ്രത്യേക സുക്ഷിപ്പിൽ റണ്ടാഴ്വകാലം അവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനവശിച്ചും ദേശം നാട്ടിലേക്കു് തിരിച്ചു്.

താൻ അന്ത്യാധികം മൈമിക്കനു സദേഹംരുന്നോടുകൂടി എതാനം നാൾ കഴിച്ചു് കുട്ടന്തു താരയു് വളരെ സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. അവരെ അവിടെയുണ്ടായി അന്ന പുന്നുകൾാലും അധികസമയവും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ദയാലുവാക്കുമോഹനാന്ന ചാറാൻജി അനവശിച്ചു തിൽ ആ കൊച്ചുകട്ടി വളരെ സത്തുള്ളയായി, ജേരുജ്ജസ്സുമോഭരം തുരന്നുമെന്റെ മുവിൽ പഠിക്കാനെന്തുന്തുനേബാറി

മുവർത്തായ ഉത്സാഹത്തോടെ താരയും ധാരികനായും ഒരു പതിവാചി. അതു സോഭരിസോഭരമായോടെ സപ്രാഞ്ചി വിക്രമായ ഗസംഭാഷണം കേരം ക്രവാൻ മുരുകനാമനു തന്നെ ഒരു പ്രശ്നക്ക് സംശയായാം തോന്തി. പാര്പ്പുറമ്പാദ്ധാരക അല്ലൂചനം നിർവ്വധിക്കുന്ന ഒരു സമാഖ്യത്തിൽ താര മുരുകനും ചോദിച്ചു:—

“മുഖ പാംങ്ങൾ എന്നിക്കും ക്രിട പറിക്കാമെന്നുള്ള വയഘ്നിയും?”

രമേശൻ:—“മെയി”, നിന്നക്കു് മുരുകനും അതു എഴുപ്പും പറിക്കാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ. അങ്ങനെയെല്ലു സാർ? മേരുമാനംഡാൾ:—അല്ലെല്ല; വള്ളരു മുരുകനും പറിക്കാവക്കും മുവയേറും അതുകും ഒന്ത്തുംബിലാക്കാം. പെണ്ണക്കുടികരിക്കുന്ന തന്നെയും ദാരിദ്ര്യാധി പറിക്കാൻ സാധിക്കാതെന്നില്ല.

മുഖ വിധി സ്വാല്പമുഖ്യാന്വസഃയാജണവും ലഘുവും അത്യ രേഖാ സംഭാഷണങ്ങളിൽ എപ്പോട്ടും, അല്ലെല്ലം തനിക്കു് അവിഖാവുന്ന വിജ്ഞാനം അഭിവൃദ്ധിപ്പേട്ടതുകൂടി എന്ന രീംഗ്രിയിൽ രമേശനോടുകൂടി മുരുക്കും പറിപ്പിക്കുന്നും പാര്പ്പുസമയം കഴിഞ്ഞുള്ള സമാഖ്യങ്ങളിൽ സോഭരനമായി രാഖരാ വിശേഷങ്ങളിൽ എപ്പോട്ടും താര എക്കുറൈം രണ്ടാഴ്ച കഴിച്ചുകൂടി. രഭേശൻറെ ചുതിയ വില്ലാല്പാശത്തിലെ അല്ലെന്തെ അർഥവാദം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു് അവരിത്തവരം മുരുകനും സമ്മതിച്ചാടുന്ന വിഗ്രഹത്മം എത്താനം കാലഘന്തക്കു് സപ്രാഞ്ചിയിൽ മുത്തി.

എന്നായ ആ വൈന്താട്ടിന്റെയോ ഭവനനാമങ്ങൾ കൂട്ടാ സമിതിഗതികൾ മുമ്പിലഘേതതിൽ നിന്ന് അഴ്ചയർ മായി എത്തേയാ ലിനിച്ചിത്രം ഗിരീചുദ്രബാബുവിനു അക്കാലത്തു് ഒരു പുതിയ ശത്രുവുമായി ചില അതിന്തി തന്ത്രങ്ങളിലും കേസ്റ്റുകളിലും ഉറിപ്പുണ്ടെന്നതായി വന്ന കൂടി. ബിന്ദുസാരലാൽ എന്നാൽ ധനികനായ സമീപ സ്ഥലം സുഖംനം പറമ്പിനോട് തൊട്ടുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ ഉടൻ ഉടമസ്ഥൻ ആയിരുന്നു. അയാൾ ധാന്യയന്ത്രങ്ങളാലു സമിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം എന്തോ ഒരു മനുഷ്യാശം സമിച്ചു് തന്റെ വകയാണെന്നു പുതുതായി ഒരു സിവിൽ കേസ്റ്റു കൊടുത്തു. ഗിരീചുദ്രൻറെ വെഷ്ടമുണ്ടാക്കി വർല്ലിപ്പിക്കവാൻ വകീൽ നീരുംവസ്ത്രം നാൽ പ്രേരിക്കായി. ക്രാതെ, ആ പ്രതിയോഗിക്കു് സുഖംനം തൊട്ടു തൊട്ടണായിരുന്ന വിസ്തൃതാധിവകു ലേക്കു് അവിടെ കാണപ്പെട്ട കല്പ്പയിലെ ഒലം ഉപകല്പ്പവച്ചി കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ഒരു ഉല്പമും നടക്കണ്ണ അണായിരുന്നു. ഈ പുതിയ മാർഗ്ഗം തന്റെ യന്ത്രങ്ങളാലു കിലെ വ്യവസായത്തിനു വലുതായി ഒരു വിശ്വാസം ആയി അനീന്ത്രു് ഗിരീചുദ്രനേ ക്രൂതയു അസ്പദമനാക്കി.

ആയിടെ ആ യന്ത്രങ്ങളാലായിപ്പെൻറെ സഹാജരിയും തന്ത്രാവും കട്ടികളിലും സുഖംനം വൈന്താട്ടിലെ അതിമിക്ക ഓഡി അവിടെ എത്തു കയ്യണായി. ഗിരീചുദ്രൻ സകല സമയത്തു് അസ്പദമനം കോപാലിയും ഉറക്ക സംസാരിക്കന്തിൽ, പ്രത്യേകം ഒരു പ്രതിപത്തിയുള്ളവ എന്നായി ഭാഗിക്കിരുന്ന സൗതിവ്വത്തുംസം അഞ്ചേട്ടു

അതിന്റെ സോഡരിയേയും തത്താവിനേയും വിസ്തയിപ്പിച്ചു. സ്ഥാലൻറ രഘീതിവിപാകാഞ്ചിന്റെ അമാത്മകാരണം അറിവാർ കൊതിച്ച നിരങ്ങനഭേദം ചോദിച്ചു:—

“ഈ ബിജുസാരലാൽ ഒരു പുതിയോഗിയായിരിക്കുന്നതു് ഈയിടെയുള്ള കമ്മ്യാണ്ടല്ലോ?”

ശ്രീ. ച. ബാ:—അതെ; ഇയാർ ഒരു വിഷമക്കാരനായി പുരപ്പട്ടിരിക്കുന്നതു് ഇംഗ്ലീഷെന്നാണോ. ഈ ധാന്യ യാന്ത്ര യന്ത്രങ്ങളാലായും ഇതിരിക്കുന്ന വിസ്താരമേറിയ പുര ദിവും എത്രയോ കാലമായി തൈപ്പള്ളടക്ക കട്ടംബ വസ്തുവായി യാതൊരു തക്കവും തക്കരാറും ക്രൂബെ കഴിഞ്ഞുകുടുന്നതാണോ. ഈതാ ഇപ്പോൾ ആ വസ്തു വിന്റെ അതിത്തി സംബന്ധിച്ചു് ഒരു അനാവരൂപ വഴിക്കും.

നിരങ്ങനഖാൽ:—എതായാലും അതു് ഒരു കോടതിവഴിക്കാക്കാതെ സുക്ഷിക്കുന്നതാണോ നന്നാം.

ശ്രീ. ച. ബാ:—മെങ്ങു; അങ്ങനെയൊരു തീരുപ്പും നല്ലതാണോ എന്നിക്കു അനുസന്ധിപ്പിച്ചു. നൃയം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് കോടതികളുണ്ടോ. അനൃയമായി ഇങ്ങനെ ഒരുത്തുനെ പുതുതായി കുതിപ്പുക്കി വിട്ടിരിക്കുന്നതുകഴിവൻ ആരുടെ പ്രയത്നമാണോ എന്നിക്കാറിയാം. എന്നെന്ന ആ പരമശത്രു വക്കീൽ നീരഭവസ്ത്രഭോഡാണോ അയാൾ ഇയാഭോട്ട പുരഞ്ചിരിക്കുന്നവനേതു് തീച്ച്യായും ഈ കേസ്റ്റു് എന്നിക്കു ദോഷകരമായിട്ടു് കലാരിക്കുകയുള്ളിട്ടു് വെന്നു്. ആക ദുർ, വുക്കീലമുബരനാൽ നീരഭവസ്ത്രം മാത്രം

ഡോക്ടർ. അയാളും ശ്രദ്ധ നീചനാൻം, അയാളും
ക്കാരി നീചനാരാം എത്തേരെ വേണം!

നിരഞ്ജനൻ.—എതായാലും കേസ് പറയാൻ ദ്വാക്ഷന
രും ഇങ്കുക്കിക്കരാക്കം ദോഷനാൻം.

പുത്രപ്പമാർ തമ്മിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രഘകാരുംലോ
ചന നടക്കന്തിനു സമാനതരമായ സമയത്തെന്ന ഏഹ
മവതിയും പ്രഭാവതിയുമായുള്ള ഒരു സംഭാഷണം ഗ്രഹ
ത്തിനെള്ളിൽ കേരംക്കാമായിരുന്നു.

പ്രഭാവതിഡേവി:—കുഴുംതന്നെ. ഷ്ട്രേജ്ഞൻ ഇനിയും കോ
ടതിക്കിൽ കേരിയിരിങ്കി നടക്കന്തും വളരെ
കുഴുമാൻം.

ഐമുവതി:—അതേ; അതു നിങ്ങളുടെ സദ്ധാരണന്റെ
ഒരു പ്രത്യേക സ്പെഷാലിസ്റ്റ്.

പ്ര. ദേ:—ഈതുവന്നരയകിലും അങ്ങനെയൊരു വഴി
കുറിം തുടങ്ങാതെ എന്നു പറയണം. കോടതിക
ഖിൽ എഴുപ്പാഴം നൃായം അമവാം സത്ര്യംതന്നെ ജയി
ക്കം എന്നു കത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പണ്ടു
ധാരാളം ഉള്ളിവക്ക് കേസുകളിൽ ജീവം കിട്ടം.
ഈ ബിറ്റുസാരലാൽ ഒരു വലിയ പണക്കാരന്നല്ല?

ഐമുവതി:—എന്നറ്റു സദ്ധാരണി, ഞാനെന്നുചെയ്യുടെ
ഈ ചിത്രങ്ങൾവും ദിവസമായി കോടതികളിൽ ലാപ്പാ
യിൽക്കും അതിത്തിയും പ്രമാണവും എന്ന വർത്തമാന
മെയ്ക്കുള്ള. തലയ്ക്കു തോന്ത്രചിക്കാതെ ഞാൻ ഒരു
വിധം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന എന്നമാത്രം പറയാം. ഞാൻ
ഒന്നും തന്നെ എതിന്ത്രും പറയാറില്ല. നിവൃത്തിയുള്ള

പാക്ഷം കേസ്സിന പോക്കുക്കുത്ത് എന്ന് എന്ന് റാഴി കമ്മിയും രഹവട്ടം അപേജ്ഞിച്ചു പറയും.

ബഹുമവതീര്വേദിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പരമാത്മകമനം, അംഗാധരതും നിവു റത്തിയുള്ള പക്ഷം കേസ്സിന പോക്കുക്കുത്ത് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് അംഗത്വമാ, അതിന്റെ ശ്രദ്ധാമേ വിപരീതമായി ശാത്മത്തിൽ സപീകരിക്കുന്ന ഒരുജ്ഞായിങ്ങനും ബാബു ശിരീഖച്ചുറുന്നു. ആ വ്യവസായലും സക്താം നിന്നുന്നതു, പരിത്രമണിലം, ധനസ്വാഭവവെല്ലവം എന്ന തുടങ്ങിയ എന്നതല്ലോ പ്രത്യേക തുണ്ടാദാരം ഉണ്ടായിരുന്നാലും നീതി സ്വാധ കോടതികളിൽ യഥാത്മമോ അയധ്യാത്മമോ അതു ദാരോ കേസ്സിനെന്നു പറഞ്ഞു കുടക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷ പ്രേട്ടക ഒരു പ്രത്യേക വിനോദമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷേ രസം വർദ്ധിക്കുവാനുള്ള പരിത്തഃസ്ഥിതികളും അദ്ദേഹത്തിനും ദേശവിനിഗ്രഹിക്കിനിനും എന്നപോലെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ണ ആയും വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലം വെല്ലവെരിയായ വകീൽ നീരംബവൾണ്ണംവുതനേന്നായിരുന്നു, ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതികൂല പരിത്തഃസ്ഥിതികൾ കൂടി മിക്കവാറും കാരണമുന്നുന്നു. അഭാദ്യ അക്കാദമ്മത്തും പ്രചേതണാം എന്നായ പ്രതി യോഗിയെ ഇംഗ്ലീഷിവിട്ടു നിന്നുടെ ഗ്രഹനായകനെതിരായി കുലിക്കാരക്കൊണ്ടും പ്രക്ഷാണാം നടത്തുവാൻ ഒരു ശുഭം ചെയ്തു കുറെ എന്നരനാം ഇതുസംബന്ധിച്ചു കേസ്സു പറഞ്ഞുകൂടശം, ആ വ്യവധാരം ഒരു രാജിയിൽ കലാ ചിച്ചു. ഒരു അതിത്തിത്തക്കം സംബന്ധിച്ചു നീരംബവൾണ്ണം ദേശു, ഗിനിശവന്നുനം തയ്യാറിൽ മരുപ്പാണ കേസ്സുണ്ടായി. അതു എന്നരനാം നീംബനിനു ശേഷം, ചൊറുക്കാലുപു

സക്തായ പരമ്പരാധിവാദികൾ മല്ലു നൂതനിൽ തങ്കലാലരകമന്ത്രിനു വിശയമായി. അട്ടത്തൊഴി നീരംവർന്നുണ്ടാൻ തുല്യമമായിരുന്നു, ബിന്ദു സാരലാലിനെ കൊണ്ട് ഗ്രീഗ്രഹപ്രവർത്തനാർ വസ്തുക്കളിൽ ഒരു അവകാശ തത്കം കൊടുപ്പിച്ചതു്. എക്കും മുത കേസ്റ്റിന്റെ ആരംഭാദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു, ഗ്രീഗ്രഹപ്രവാഹം ദേവിച്ചറ്റ പ്രകാശിനിയുമായുണ്ടായ വാദിയേറിയ വഴക്കം ആ സ്ഥൂലി ആയിരത്തുന്തു രാത്രാ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ഗ്രീഗ്രഹപ്രവർത്തന വക്കിൽ നീരംവർന്നുണ്ടാൻ ഒരു സൂഹിതായ ബാക്കർ കേരം വസേനന്റെ പക്ഷയിനിനു് ആ തുക കടവെടുത്തു് ചപ്പ പ്രകാശിനിയുടെ ആധിക്യമണ്ണത്തിൽനിന്നു വിചുക്തനായി.

ഈപ്പറന്ന അംഗീകാരത്തിന്റെ സാമ്പത്തികമായ പുതു ദൈഖിക്കളിൽ നേരിട്ടും അല്ലോദ്ദേശം കാരണക്കാരന്നായി നിന്നു നീരംവർന്നുണ്ടാക്കു് സമ്പിതമായ പ്രതീകാരം നിർബ്ബഹിക്കണമെന്നു ഗ്രീഗ്രഹപ്രവാഹവു ക്രതിക്കതിൽ അത്തുപെട്ടാനില്ലെല്ലാ. എതായാലും അപ്രകാരം ഒരു സദ്ധം ലഭിക്കുവാൻ ആ ഗ്രഹാധനം ഒരുപ്പിൽ ക്രതിക്കണമെന്നു്; ആല്ലെങ്കിൽ ആരുമാസത്തെ പറിപ്പു കഴിത്തു് സഫോറ്റിയോടൊന്നിച്ചു് രമേശച്ചറ്റൻ അവന്തിൽ എത്തിയതു്.

വിത്രുമത്തിനു് അനവട്ടിക്ക്രൈപ്പട്ട ദിവസങ്കളും കഴിത്തു് രമേശൻ വീണ്ടും ‘വില്ലുസത്ര’ത്തിലേക്കു് തിരിക്കുവാനുള്ള ദിവസം വന്നുചേരും. അതു സംബന്ധിച്ചു പിതാവിനോട് യാത്ര ചോദിക്കാൻ നിന്നു രമേശൻ ഗതര വദമരിയ്ക്കുകയും കാരും സംബന്ധിച്ചു പിതാവിന്റെ അഡി ഫായം അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

“வகீல் நீரவள்ளுவின்ற மகன், அது வாறு கூற விரும்புகிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மத்தியக் குடும்பம், எதான் அவிடெ பரிதா துடும்பனது என்று அறியும் குதுமைகளோ?”

கி.வ. வூ:— ஏன்ற அறுகொள்கு? வகீலின்று மகள் யாகூர் அவிடெ வாஷ பரிசுனருகொள்கு? நினகை எத்து தன்ஸு வரங்கள்? அவன் நீ மாறுக்கயாயி குடும்பத்து என்ற மாறு. அவன் மழுாகேகடு ஜெ வெஷ்டினஸ். அவன் அவள்க்கு அப்பிள்ளையலை, அமைத்து ஸப்லாவக்காரங்களை நீ நினகை அவிடெ அவன்துத்தாயிரிக்கூ. புதுவை வகீல் அவிடெ அவன்துதிற்கிண் நினை கை ஸாயரி மனஸ்ஸிலாக்கா, அதைக்கூட யோசுநூரை கிரி பூரிவாங்கி ஸாமர்த்தூ ஹப்பாஶகிலு ஸிலிபி பூவஷ்டு என்று.

வகீல் கீங்கவள்ளுவே அலிகாமுமாயி கருதிய
கண விழுதுபூஸரிதியை தான் கோரதே களாடபிடிது
வழை ஏனைத்தி காறுதின் கிரீதவருள் வழை ரெஞ்சி
மானிது. ஏனால் ரமேஷவருமா யாகான காற்று பூஜ
ளிதும் ஹை சுதிய ஸஹபாரியைப்பூரி அங்குலமாய
அலிபுயம் தொனியிலூ. எனாமது ஸாக்ஷர் அயிக
கவு அநூவாவாலாலாக் ஹடபாடுகால் குறுகமிலூத
கை மான ஸிலங்காஸ். ரங்காமது, ஸங்காங்கள்திற
அவங் ஸபாங்கிகமாயி ஸிலபிதுகிடுக்கி ‘யிக்க’
அவங்மாயி அங்கு பரிசுகழுக்கி வச்சு வலியோன
ஒப்புவமாயும் தோனா.

അബ്ദ്രായം 10.

മാതാപിതാക്കന്നാരോടും സദ്യോദരിക്കയാട്ടാ യാതു
പാതയ്ക്ക് രദ്ദേശചല്ലൻ വീണ്ടും മൊമ്പനാന്ന ചാററൾ
ജിഞ്ചര വിച്ചുംസ്തമതിലേക്ക് തിരിച്ചു. ആ അവന
തനിലെ വാസ്തവ്യസന്നാനമായ ‘മംഗളിയ്ക്ക്’ അല്ലോ
ചില മധ്യര പലമാരങ്ങൾ ചെഹമവൽക്കേവി കൊടുത്തയ
ചുട്ടണായിരുന്നതിൽ അതു അഗസ്ത്യരംഭാത്മ ഒരു ഭാഗം
അവർക്ക് വഴിയാത്രയിലെ ശ്രദ്ധയും പരിപ്രകാശം
ചെലവു ചെയ്തിട്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും തങ്ക സം
യള്ളു തന്നെ ശിഷ്യർ തിരിച്ചെള്ളത്തിന്റെ കണ്ട സത്ത്രാൾ
നായ ചാറൻഡി അവരുന്നു സ്വന്ന സപാനതം ചെയ്തു ചരിത്ര:—

“ആട്ട; കളികളിന്ത്യ വരിക, കാഫിക്കുംഗം
ചരിപ്പുകുറിയിൽ എത്തിക്കൊള്ളുണ്ട്. അവിടെ രദ്ദേശനും
ങൈ പുതിയ കുട്ടകാരൻ കുട്ട മുപ്പേരി ഉണ്ടു്.”

“പുതിയ കുട്ടകാരൻ” ആരാണോനും രദ്ദേശ
നും അറിയാശാഖിയുന്നതിനാൽ ആ വൊല്ലാം അല്ലോ
അസപാനമും തോന്തി. എക്കിലും അവൻ ആ അസപ
സമത പുംഗേ പ്രകാശിപ്പിക്കാതെ മാതാവു കൊടുത്തയച്ചു
മധുരദ്വൃക്കരം ആവാരുചത്തിനെ എല്ലിച്ചുംഗം
സ്ഥാനം, കാഫിക്കടി എന്നിവ കഴിന്തു് യമാസമഹം
പറന്നടറിച്ചിൽ പ്രവേശിച്ചു.

“എന്നു, രദ്ദേശൻ, ശശാക്കനെ അറിക്കുണ്ടോ?
നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരു നാട്ടകാരല്ലോ? ആ സ്ഥിതിക്കു്

പ്രത്യേകം പരിചയപ്പെട്ടതാണെന്ന് സ്ഥല്ലോ.”

ഈ വജ്ഞം പറസ്തു ഭോക്കാവതി “അററിയും” എന്ന മാത്രം, ഉത്തരം പറഞ്ഞു. കട്ടികൾ ഇങ്ങവയം തമ്മിൽ ഉല്ലാസങ്ങൾന്തെയും സംഭാഷണത്തിനും താനൊരു പ്രതി ബന്ധമാകും എന്ന കത്തി ആവാരുമ്പു അല്ലതെന്നും അവിടെ നിന്നും അന്തർജ്ജാനം ചെയ്തു.

വകീൽ നീരെ ചണ്ണം പിവിന്റെ പുത്രനായ ശാഖൻ ട്രാഡിഷണൽ ട്രേം തന്നെ കരണ്ടവനായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അധികം ആളുമേഖലയും രദ്ദാക്കണം സംസംഗ്രഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനല്ലായിരുന്നു. രദ്ദാക്കട്ടേ, തന്റെ പിതാവിന്റെ ബലഘരം വായ കരാളിന്റെ മകനാണ് “അട്ടത്തിരിക്കുന്നതും” എന്ന നിഭയിൽ ആനാരാസ്യമായ ഒരു ഗർബ്ബം ഭാവിച്ചു. അതിനാൽ ഇങ്ങവയം മൃന്മായി തന്നെ കഴിത്തുകൂടി. ശാഖൻ കേവലം മുന്നും ഒരു ചുത്തല്ലാണിന്നു. ജീവിശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച പഠനത്തിൽ എത്തോ ഇന്ത്യൻ കൂട്ടാട്ടുകൾ പടം വരയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ആലു ചിത്രരജാനം രദ്ദാക്കനും അല്ലെന്നുണ്ടാക്കിച്ചു. ആലു മാലും പടങ്ങിലും തുടൻ പിത്രമെഴുത്തുകാരൻന്റെ മുഖത്തും രദ്ദാക്കണ്ണുന്നുണ്ടും. ട്രാവിയർ അവൻ തന്റെ പുതിയ സഫ്ട്പാറിയുടെ മുഖത്തുനേരും ഏരുന്നു. അധികം കുമ്പാരാഗബാധിതാം. എന്നും ചോല തേതാട്ടാ രക്തപ്രസാദം കരണ്ട മുഖത്തും തുടി കാണുപ്പെട്ടുവായിരുന്നു. തേനാട്ടുകൂടി ഓട്ടാനും ചാട്ടാനും നടന്ന പഴയകുട്ടകാരിയ്ക്കിനു വളരെ വൃത്തിയുള്ളനാണു വുന്നുണ്ടും രദ്ദാക്കണ്ണും മനസ്സിലാക്കി,

എന്നാൽ ആ പുതിയ സഹപാർഡ്ക്ക് പിറുമൊരുയില്ലെങ്കിലും സാമർപ്പം രദ്ദമണ്ണനെ വളരുതു അക്കഷിച്ചു. ധാരാത്താരുകുട്ടകാംഗം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിലും ഏതുഭോ നല്ലതാണെല്ലാ ഇങ്ങവനരൂപാം എന്ന വിചാരം കുമേശം മദ്ദമണ്ണ നെ ബാധിച്ചു. അവൻ പെട്ടുനു മറിയുടെ മദവശത്തേക്ക് നടക്കുന്ന രീതിയിൽ പോയശേഷം തിരിയെ എന്നു വേ തരാക്കുന്നു സമീപം ചെന്ന് ആ ചങ്ങാതി അതു രുദ്രഭയേടു വരയ്ക്കുന്ന പിറും എന്നതായിതിക്കുമെന്നു പറിയോധിച്ചു.

ശക്കാക്കു ആളുതിയിലും പ്രത്യുഥിയും മൂന്നത്തിലും രദ്ദമരച്ചുന്നിൽനിന്നു തിന്നുന്നാകിയിരുന്നതുപോലെ തന്നെ പഠിപ്പിച്ചും വിഭ്രാസ്വാദനജാഗത്കരയിലും അവൻ നിശ്ചർജ്ജിച്ചുജീഴ്ത്തു വൃത്രാസംതനനു പുലർത്തിവന്നു. സൂര്യര മായ മുഖം വാദം തന്നെയാണുകുംഭിലും രക്തപ്രസാദത്തിന്റെ കിടുകുകംഞ്ഞുജീഴ്ത്തു വിളർത്തു ആ മുഖത്തെ അല്ലെങ്കിൽ കമാക്കുന്നണ്ടു". ക്ഷയത്തിനോടു തുല്യമായ എന്നൊരാഗത്തിന്റെ ആക്രമണത്താൽ അവൻ ശരീരം മെച്ചി ഞ്ഞതായിതനു. ഇക്കാരണംനിമിത്തം അവൻ രദ്ദമണ്ണനെ പ്രോബലു കായിക വിശേഷങ്ങളിൽ ഉത്സാഹംരാലിയായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കായികഭായ ഇം വിശേഷവി പ്രതിപത്തി പരിഹരിക്കാണോ എന്നു തോന്മാരു" അയാൾ പംന്നവിഷയത്തിൽ വളരു അസുക്തിയുജീഴ്ത്തു ഒരു ബാലനാക്കിതനു. അവൻ" രദ്ദമണ്ണനുക്കാം മുന്നു വരയ്ക്കു" മുഖക്കുട്ടത്തു ഉണ്ടാക്കിതനു. ആവൻ ആക്കത്തു

പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കുകയും കുട്ടികൾ കാരുഗ്രഹണ തന്റെ[”] സദിന്നാശങ്ങളോട് ഉള്ളജ്ഞനാവുകയും ചെയ്യി തന്ന.

രഖാക്കൾ വരച്ചുപടം രദ്ദേയനെ കുട്ടികൾ ആക്കഷി കുക നിമിത്തം അതുസംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനു രദ്ദേയൻ ചോദിച്ചു:—

“ഈതെന്നാണു് ഈ വരയ്ക്കുന്നതു്?”

രഖാക്കൻ:—ഈതൊക്കെ പദ്ധവിനീറയും പദ്ധക്കട്ടിയുടെ യും ചിത്രമാണു്. ഈ ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻ മുക്കുന്ന ചരിത്രം ചരിത്രം. ജീവികളുടെ ശരീരലുടനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

രദ്ദേയൻ:—ആട്ട; ഇതെങ്കിൽ പെന്തുന്നയാണു് വരയ്ക്കുന്നതു്? എനിക്കു പടം വരയ്ക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

രഖാക്കൻ:—മെച്ച്; സാരമില്ല. അതു വലിയ പഠി ബന്ധാംശം ഇതിലേയ്ക്കാവശ്യമില്ല, വരയ്ക്കാം. അ ഒരു യൂദി.

രദ്ദേയൻ:—എന്നു രഖാക്കൻ പടം വരയ്ക്കാൻ പഞ്ചിക്കു തന്ത്രിക്കുവച്ചു പറിച്ചു. ഇപ്പോൾ?

രഖാക്കൻ—അല്ലോമാത്രം. അല്ലോ ചിത്രമെഴുത്താം കുട്ടി സംസ്കൃതവും തൊന്ത് വിശ്വാസാക്ക പറിച്ചു.

രദ്ദേയൻ:—സംസ്കൃതമോ?

രഖാക്കൻ:—അരക്കേ, സംസ്കൃതം.

രദ്ദേയൻ:—എനിക്കു് ആ ഭാഷ വളരെ വിശ്വമമായിട്ടാണ ഒന്നാനീയിട്ടിട്ടിരും.

രാഗകൾ:—മെയ്, എനിക്കതു വിഷമമാനം തോന്തി
ടില്ല. രമേഷൻ വിഷമമായി തോന്തന്നതു താൻ
ലാളുവാക്കിത്തരാം.

ഈ വാഗ്ഭാഗം രമേഷൻ പള്ളരെ ആരംപാസകര
മായിതോന്തി. ശാകൻ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുത്തോലെ
അതു നിന്തുന്നല്ല എന്നാൽ പുതിയ അഭിപ്രായവും ആ
ബാലനിൽ അങ്ങരിച്ചു.

അന്നത്തെ ദിവസം അങ്ങനെ കഴിത്തു. മുറയ്ക്കു
പാംപര്യം തുടന്നുതാടക്കുടി ശാകനം രമേഷൻ തമി
ഘജ്ഞ ബന്ധം കരേറ്റു ദിഡമായി. ശാകൻ എന്തെ
ലൂം ശാരീരികഭാവ ആദ്യാഗ്രഹ ഉണ്ടായിരുന്നാലും പഠി
പ്പിലും ബുദ്ധിശക്തിയിലും പ്രായന്തിലും മനിച്ചനിന്ന്
ആ സഹപാർശ്യാട്ട് യാതൊരു വിരോധവും കുറേണ്ട
ആവഹ്യചില്ലെന്ന് രദ്ദമരന്ന് ദേഖാല്ലുപ്പെട്ട്. അതിനാൽ
അവൻറെ സഹായം കൂടു ലഭിച്ചപ്പോൾ രമേഷൻ പാം
വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഉദാഹരണവും തോന്തിത്തുട
അാണി.

ശാകനം രമേഷൻ ഇങ്ങനെ പരസ്പരം ഇണങ്ങി
ത്തുട്ടുടെ വില്പാല്പാസകാലം ശാന്തവും മനോഹരവും
ശത്രുയി കഴിച്ചുകൂട്ടി; എക്കിലും അവരുടെ ബാലസാധ്യാരണ
അള്ളായ ചാപല്പരിപ്പരംക്കിംകലധനങ്ങൾക്കും കുറവുണ്ടായിര
നില്ല. അവരുടെ അഭിപ്രായവുത്രാസപര്യാക്ക കാരണ
മായതു് അധികവും അചിങ്ഗംാരുയിരുന്നു. കായികശക്തി
യിൽ ഇതരവാലമാരു അപേക്ഷിച്ചു മനിച്ചനിന്നി
രുന്ന രാജാക്കൻറെ ആരക്കളിൽ അതുവരുത്തി ബുദ്ധിശക്തി

യിലും പരിപ്പിലും പ്രത്യേകതാല്ലൂ പ്രദർശനിച്ച്
ശ്രാവകൾ " അല്ലെങ്കിരണ്ടും ദാഹനിലും . എങ്കി
ലും , പരമ്പരാവരികളായ രണ്ട് വിതാജ്ഞാനങ്ങൾ ചുറ
ന്നാം തമ്മിൽ ഇത്രവക്കിലും സൗമ്രംഭം പരിപാലിത്തം
യതു " പരിഞ്ചിസ്ഥിതികളിൽ എൻ്റെപ്പറ്റത്താൽ മാത്രമാ
രിയോ.

അല്ലും 11

താരാജ്ഞ പതിനൂറ് വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ
അവരും മാത്രസഹോദരീപുത്രിയായ പത്മദേഖാടക്കുടി
അവിടെ അംശാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കലാവിഭാഗിനി
എന്ന അതംദ്രോഹ ബാലികാപാഠാലയിൽ ചേർന്ന്
പാഠിക്കാൻതുടങ്കി. കഴിഞ്ഞ ഏവക്കൊഞ്ചൻ കാലങ്ങ
ഉണ്ട് അപേരം ജ്ഞാനജ്ഞസമാഭരനെ കാണാൻ അവൻറെ
വിഭ്രാസങ്കത്തിൽ ഒരുതാനം നാളികൾ പോയി
ആമസിക്കകയും ആ സന്ദർഭങ്ങളിൽ രഘേണൻറെ പുതിയ
സമാപാരിയായ ശാഖകൾന്റെ ചരിച്ചയം സമ്പാദിക്കു
കയും ചെയ്യുന്നാണി. ഒമ്പരുളിലെ വിഭ്രാസബാഡ
നായക്കങ്ങളിലും അവരും ജ്ഞാനജ്ഞൻറെ സുവക്ഷണങ്ങൾ
അനേപാശിച്ച എഴുതുന്ന കരാടകളിൽ ശാഖക്കുള്ള
ററിഞ്ഞു സുവിഷ്ണുക്കാരണായിരുന്നു.

ആ ബാലികയുടെ പിതാവിന്റെഗാർഡ് സമിതികൾ എത്രവിധിയമാണോ കലാശിച്ചതു് എന്ന അന്തേനപ്രശ്നിക്കുന്നതു കേവലം അസപ്പാധ്യകരമായിരിക്കും എന്നേ ചരയേണ്ട അള്ളി. എത്രനീറു ഗ്രിനിൽച്ചെന്നു് ബിന്ധസാലാലു മായി കൊങ്കണിവനിയുന്ന ആപുരക്ക്ഷാഭകരമായ അതിരുത്തി തുക്കങ്കേണ്ടു് മിക്കവാരം അവാസാനത്തെ വിധിപ്പും വന്നു് വിഷയീഭവിച്ചു.

രജമരനു്, സമ്പാദിയാവു ശാക്കതോടു മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു സാമ്പച്ചരത്തിനും പാലിച്ചതു് എന്നേ ചെവച്ചിരുമോ ചെവബിശ്വാശോ സിലിക്കത്തക്ക വിധ ത്തിൽ മോഹനാന്ന ചാററജിയുടെ ശിശ്രസ്വേദം അംശായി വലിച്ചു. ആ ബാലവൻ്റെ പോക്കം വർലിക്കുകയും അംശം അംശം യഞ്ചുന്നതോടു സമീപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആചിടെ ശരാശാൻ പാപിപ്പിൽനിന്നും വിരമിച്ചു് കാഷ്ടീരിലെ സുവിവാസസങ്ക്രാന്തിലേക്ക് ദേഹ സൃഷ്ടാത്മം താമസിക്കുവാൻ പോകുന്നതായി അംശൻ ആവിന്ത്തു. ആ സമ്പാദിയുടെ വിരമം അവനെ അസപ സ്ഥാക്കിയില്ല. സപ്രതം നാട്ടിൽ എത്രനീതിനും പിതാവിചന്റെ സാമ്യത്തുക്കാശമിതികൾ അനുകൂലമായി കലാശിക്കുവോരു സപ്രതാനുവും ഉന്നതവും ആയ കലാശാലാല്ലാസന്ത്തിൽ ഒപ്പേപ്പുടന്നതിനും അംശൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

നവാൺവർ മാസത്തിലെ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ രഘേണൻ മോഹനാന്ന ചാററജിയുടെ പുന്നുക്കശാലാന്തരത്തിൽ ഇരുന്നു് എന്തോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയായിരുന്നു. ചെ

ടെന്ന്, അതു ഭവനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ വശമി വാഹനത്തിൽക്കണ്ണന്തുക്കണ്ട രേമേശൻ ആരുവു ത്രംസംഗ്രഹിച്ചോടു എഴുപ്പേന്നറബേന്നാക്കി. അതു വശമിയിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറുഖ്യാലിക സപാഞ്ചവികമായ ഉല്ലാസവും ആരുള്ളാദവും ത്രംസാത ത്രംസാവിവരണാതു രേമേശൻ കണക്ക്. തന്റെ കൊച്ചു സമേഖത്തിനായ താരജുടെ പോക്കാ രേമേശനെ അല്ലോ വിസ്തിതനാക്കി എക്കിലും അവരുടെ പ്രായാനസ്തമായ ദൗത്യവബ്ദിയും സംയമനശീലവും കാണുവപ്പേട്ടിയിൽ അവന്റെ സംസ്കാരാഭാഷി. സമേഖത്തെ കണക്കപ്പോരി താരജുടെ മുഖം സന്ദേശം. കൊബാട്ടു വികസിക്കുകയും, എഴുന്നൊ സന്തുച്ചാ നിമിത്തം വാചക യാഥം ചെയ്യുന്നു.

“ചുന്നതാ താരേ! കൊരുംമന്താശം? ചരിയുക. ത്രംസാവിലെ നീ ഇവിടെ എഴുപ്പേനെ വരുന്നതി? അന്തരുള്ളും കൊരും വല്ലതുഭിരാംാ? ” എന്ന സമേഖരൻ ചോഡിയു.

“ഞാൻ വീട്ടിലുണ്ടായിരിക്കുന്നെന്നും അല്ലെന്നും ആരവ ശ്രദ്ധപ്പേട്ടാണസരിച്ചും ഇപ്പോരി വീട്ടിൽത്തന്നെ താമസിക്കുകയാണും. മുന്നാലു ദിവസമായി.”

രേമേശൻ:—എന്നതാ, അല്ലെങ്കിൽ നല്ല സുവർഖലേ?

താരു:—നല്ല സുവർഖലു. അല്ലെന്നും മനസ്സുവാശം തീരെ കരവും.

രേമേശൻ:—എന്നതാ അതു കേൾപ്പുന്നതായി?

താരു:—കേൾപ്പു കുണ്ഠമായില്ല. തോറുപോയി. അതുസംബന്ധിച്ചു വലിച്ചയാൽ തുക കൊടുക്കുന്നതായും ഉണ്ടി.

ഈ സങ്കടകരമായ വാത്ത കേട്ടുതാട്ടുട്ടി രദ്ദേശൻ
തനവിൽ പ്രസ്തുതിചെയ്യുന്നതാണ് രണ്ടാമിനി
ട്ടോളം അപ്പോന്ന നിന്നാലോയി,
രദ്ദേശൻ;— അട്ടേ; അപ്പും അപ്പും വലിക്കൊഞ്ച തുക
കൊടുക്കേണ്ടിനായി വരും. ഇപ്പോൾ?

താര;—അട്ടേ, ഒപ്പു, ആ യാത്രം ശാലയും നമ്മുടെ വീഴ്ച
തന്നോയും വിറ്റപോകയില്ലെ എന്നതനൊ പോറ
കിണം.

രദ്ദേശൻ സങ്കടവും അപ്പും കൊണ്ട് “സുഖ്യാ
നായി. ജനവിൽക്കുടെ ആ ബാലൻ കരുനേരേം ചിന്താ
മഗനായി വെളിക്കിലേക്കു നോക്കി നിലകൊണ്ട്. അ
അവരെ ഒള്ളുതുമൊ ദാരിദ്ര്യമൊ ഇന്നതന്നെന്നിയാതെ വള്ള
സ്വന്ന ആ ബാലൻ, തന്റെ പിതാവിൻ്റെ ഏകാഭായ
മാർത്തായ യാത്രം ശാലയും തങ്ങളുടെ വീഴ്ചം പുരയിടവും
സ്ത്രീപുട്ട നിലയെയാളുമെന്നുള്ള കമ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ
എന്നാണ് പറയേണ്ടതു” എന്ന അറിത്തുക്കാതെ
അപ്പോന്ന നിന്നാലോയി. അവൻ സദ്ധാരിഷാട്ട
മോബിച്ചു;—

“അട്ടേ; ഞാനങ്ങോട്ടു വരണ്ണമെന്നോ” അപ്പും ടാറ
സ്തരയ യും കയ്യായില്ലെ?”

താര;—ഇല്ല. അപ്പോൾ നേരം അന്ന പറഞ്ഞതു യും കയ്യാ
ജായില്ല. പദ്ധതി, അമ്മ പറഞ്ഞായത്രിരിക്കുകയും
ണാം, ഒപ്പുന്ന ഉടനേ വന്നവേരണ്ണമെന്നോ. പാവ
പ്പുട്ട അമ്മ! അമ്മ വല്ലാതെ കരയുന്നണ്ടു്. ഓട്ടു,
വീട്ടിൽ അക്കപ്പുടെ വലിയ രാപ്പത്തുനൊ. അ

മയ്യുടെ കാര്യം അനുഭവേണ. അപ്പുന്നറ കാര്യ
ദോ? —

ഒരും പറയാൻ ശക്തയല്ലാത്ത അതു ചെണ്ണക്കട്ടി
ചൊട്ടി. ഒരു ദിവസം അവളുടെ മനസ്സിൽ കണ്ട്
രഹംഗൾ ചൊല്ലിച്ചു: —

“താരെ, അപ്പുന്ന എവിടെയാണ്? ”

താരു: — വിട്ടിലുണ്ട്. വിട്ടിലുണ്ട്. പോക്കു, അപ്പും അപ്പു
നീളും സപ്രതേയുള്ള ശക്തിയിലും — ബുദ്ധിയിലും
അല്ലും — വണ്ണിയിൽനിന്നും ഇരഞ്ഞുനീ വഴി കാലിടരി
വീണു. അതു വീഴ്ത്തയിൽനിന്നും ഇരുതവരെ സുഖം
പുഡിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കാം ഓമ്മം ശക്തിയും വളരെ
കുറവാണ്. അപ്പുന്ന-എൻറു പ്രിയപ്പെട്ട അപ്പുന്ന-
ധാ! എത്രയാലും ഇനിയും ഇവീടെ താമസി
ചൂഞ്ഞു —, നമ്മുടെ ഉട്ടന പോകണം.

രഹംഗൾ: — നമ്മുടെ പോകാം. റൂരുനാമദേശാട്ടു. ഒരു
വാക്കു ടാറാത്തുകൊള്ളിട്ടു.

കഴിഞ്ഞെത്തു തവണ വീട്ടിലേക്കു പോകവാനായി യാത്ര
ചോഡിച്ചു രഹംഗൾ അല്ലെങ്കിൽനും ഇപ്പോൾ റൂരുനാമ
നെ സമീപിക്കുന്നതു. ഇപ്പോൾ അയാൾ എത്ര വൃത്ത
സൂഖ്യം വിജയത്തിലാണ്! സ ദിവഞ്ഞുടെ പ്രാതികൂല്യ
തെള്ളാറി അറിവാൽ തുടക്കായ ഫോറ്മാസിനും തന്ത്രങ്ങൾ
ണംതന്നെ രഹംഗരു പോകവാൻ അണവിച്ചു

രഹംഗൾ വിശ്വാസത്തു വിട്ടു ശോകപുരമായ എ
ദക്ഷിണാടെ സദ്യോദരിയുമൊന്നും തിരിച്ചു. അവർ
ഇത്തവരും പ്രിയതാവിന്നറ വകയായ കത്തിരബണ്ണിയിൽ കയ
റിയയും ഇരുവരുടേയും ബാല്പൂര്ക്കാല സൗഖ്യപ്പേശാട്ടു സു

നേതാഷ്ടങ്ങളുടോ യാദുചാരന്തിട്ടായിരുന്നു. എന്നത്
നാൽ രദ്ദേ ചെറുപ്പായും താരയും ജീവിതത്തിൽ ഇത്
കാലാലട്ടത്തിനുശേഷം കരിക്കലെല്ലാം അവർ അരത
വരെ അനുഭവിച്ചുപോന്ന നിമ്മലുട്ടുകയറ്റാടക്കിയ
നിസ്തിലുണ്ടാമോ സമാധാനമോ സംതൃപ്പിശ്യാ
അനുഭവിക്കാനോ, വാചല്പ്പാദാഖിൽ രസിക്കാനോ സാധി
ക്കാത്തവിധി, ഗൈജവച്ചുന്നും ഘനമേറിയവയും ആയ
പരിത്യാസമിതികൾ അവർ ഇതുവരെയും ആകുമില്ല കീഴ്
ക്കുന്നുണ്ടായി।

ഒരിലപ്പായം 12.

ബിന്ദുസാരലാലുമായി ഗരീശചന്ദ്രബാബു നടന്തി
വന്ന സിവിൽ പുവംഗാരത്തിൻ്റെ വിധി തനിക്കു വിച
രിതമായി പരിഞ്ഞാക്കേണ്ടും അറിയാനിടയായപ്പോൾ
അന്ന് അപ്രകാരം വന്നുചെയ്യുന്ന വിധിവെവപരീത്യം
അപ്പുറ്റമായ വിത്തം സമർപ്പിതൊന്നും എതിരി
ടേണ്ടതും എന്ന അട്ടേലും തീപ്പുകൾക്കി. വകീൽ നീരും
വന്നുന്നേറയും, എതിരാളി ബിന്ദുസാരലിന്നേറയും ദ്രുഢി
യിൽ തണ്ടുറ കുമ കഴിത്തുവെന്നും അവർ എങ്ങനെയോ
തീപ്പുകൾക്കിയാലും ഇത് കേസിന്നുംകൊണ്ടും തനിക്കു
യാത്രായ തകരാറം പററിയില്ല എന്ന നില ആ ശത്രു
ക്കുളു കാണിച്ചുകൊടുക്കാവാൻ ഗരീശചന്ദ്രബാബു വെണ്ണ
സന്നദ്ധത്തും ഉടയാളും നടന്നതും, കുസ്തിക്കുളു പറ്റി

ജയപദമായി എതിരാളിക്കു കൊടുക്കണമെന്നുവരുന്ന തുക തീർത്ഥായും വലുതായിരിക്കും എന്ന് അഭ്രമഹതിന് അറിയാം. അതു ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ തങ്കാലം അഭ്രമഹതിന്റെ അധിക്കന്ത്രയിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, എന്നാൽ തന്റെ ഓൺസഫോറ്റിയുമായി താൻ മതശരിച്ച ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ അത്തമാർത്തദാനത്തോടെന്നോ അല്ലാത്തദാന സഹായിച്ച കേൾവിസന്നു ദിരിച്ചെന്നുബാബുവിന്റെ ഭവനത്തോടുതൊട്ടു അഭ്രമഹതിന്റെ പൂര്യിടത്തിന്റെ ഒരു ഔദ്യം പണ്ണയമായി എഴുതിവാങ്ങിയിരുന്നു അതു ധനമോധിയായ സ്വാക്ഷര സമീപിക്കുന്നപക്ഷം, അംഗാം തങ്കാലം ഏവശ്യത്തിലേക്കുള്ള പണം മുഴുവൻതന്നെ നൽകുകയും സുഖംനും യന്ത്രം രാലും ഭവനവുംകുടും പണം എഴുതി മേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന് ഇടയുണ്ട്. അങ്ങുമന യായാൽ അധികാരം ഒരു പാട്ടക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ തനിക്ക് അതു ഭവനത്തിൽ താമസിക്കുവാനും ധാന്യ യന്ത്രവുംപസാധം മുന്നാടുകൊണ്ടിരോക്കാനും സാധിക്കും. തനിക്ക് പ്രതിമാസം ലഭിക്കുന്ന അത്ഭായത്തിൽ നിന്നു ചെലവു ചെയ്ക്കി ബാക്കിട്ടെ പണം ഓരോ തവണയും ഇന്ന തുക എന്ന കണക്കിൽ അടച്ചു തീക്കണ്ണു കുടുംബക്കുടുംബം, നീരംവെള്ളംവെല്ലിന്റെ പ്രതീക്കാരപ്രായോഗം കൊണ്ടു സിവിൽക്കേസ്റ്റിന്റെ വിജയത്തിൽ പ്രഭാപ്രിലീച്ച വകുംബലി, വ്യാജം എന്നിവ കൊണ്ടു തനിക്ക് യാതൊഴി സംഘടായികാധിപതിനും നേരിട്ടുകയുമില്ല. ഇതൊക്കെയൈരുന്നു, അതു വ്യവഹാരപ്രായിക്കുന്ന ചീതകൾ. അഭ്രമഹം അങ്ങുമന അതുഭൂമ്പില്ല ഭവനത്തിലേക്കു തിരിക്കുകയായിരുന്നു,

സിതപുരണ്ട പേശുഃപീശും സമീപം ഗിരീശ
ചന്ദ്രബാബുവിൻറെ കമിറവണ്ണി എത്തിയപ്പോൾ സച്ചീ
പരമാം ബാലികാപാംശാലയും അഖിടെ പറിക്ക
നീ ചത്രിയും ഗിരീശചന്ദ്രബാൾ ഗ്രജയെ ആക്ഷിച്ചു.
വണ്ണിയുടെ ഗതി ഒന്മാഖവാൻ സാഹമിനോട് ആവ
ശ്രപ്പേട്ടതു് വിമിയിൽക്കൂടെ ആ വണ്ണിയുള്ളിലജ്ജ
ആളിനെ കാണുവാൻ ബലംപ്പെട്ടെട്ടുനന്ന ഒരു വക്കീൽ
രുമ്പുനു് സെതക്കുപ്പമായി. അയാൾ പെട്ടുനു്
അട്ടത്രവന്ന. ഗിരീശചന്ദ്രബാബുവിൻറെ വക്കീഖാലിനെന്ന
യൈംാദാതുള്ളിഗാച്ചിൻറെ ഒരു കത്രു് അഭാദ്ര അദ്ദേഹ
തനിനെ ഏക്കുപ്പിച്ചു. തന്റെ കേസ് പരാജയത്തിൽ
കലാശിച്ചുവെക്കിലും എതിർക്കക്കണ്ണിക്കു കൊടുക്കുന്നു
പണം കുറവുണ്ടെന്ന് എന്ന ബാക്കിൽനിന്നു മുൻ
കുറായി ഗിരീശചന്ദ്രബാബു പററത്തക്കവിയം ഒരു ഒരു
എർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാം എന്നു് എററിനെന്ന വക്കീലിന്റെ
കത്താണു് അതെന്നു കണ്ണപ്പോൾ വളരെ ആകാംക്ഷയോ
ടെ ചന്ദ്രബാബു ആ ലേവനും വണ്ണിയുള്ള കത്തിനുന്നതനെ
വായിച്ചു. ആ കത്രു് മലപുകാരമായിനു്—

“വളരെ രഹസ്യമായി കിട്ടിയ അറിവാണു്. നാം
ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു പോലെ ബാക്കൾ പണം തങ്ങളുന്നു
വസ്തു എഴുതിവാങ്ങുമെന്നോ തോന്നുന്നില്ല. അയാൾ
നിങ്ങളുടെ പറമ്പിനേലജ്ജ പണയ അവകാശംതന്നെ
വക്കീൽ വില്പാസാഗരിനു കൈമാറും ചെയ്തിരിക്കുകയാ
ണു്. അട്ടത്തയായി ചേണ്ടതു് എന്താണുനു് അറിയി
ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്മീൽ കാണബാമെന്നു ഇട്ടേണി

அ. கை அறநிலையம் கண்ணாலோ போகும். காலை களிடக்கூடிய ஒ.

வகீல் யாரைப்பா குமாரனல்லாஷு.

“பெந்து” யாட்டுவது கொண்டிவான். அதேவே
தினில்லை வழி வாய் எடுக்கும் ஒன்றை பூச்சியுடையாக
தோட்ட வேலாயும் பூச்சியுட் கரீஸ்ஹங்கள்ளு அதுபேற்றத
ஒவ்வொரு, “எடுக்கும் தார் எடுவிடும்?” எடுக்குமின்றா.
அந்தம் வேலாப்புமாக்கும், “அது கூறுத்?” “அது கூறுத்?”
எடுக்கும் அதுவத்தைவு. எடுக்கும் பூச்சியுடைய வினகை
ஒத்துக்கூடிய கூடுதல்தாடு கொட்டுவதும் அது
கூறுத். வாசுபி அதுவத்திலும்கொச்சி. அதிகமேற்கூண்,
“எடுவிடும் அவர்கள்? தார் எடுவிடும்?” எடுக்குமில்லை புதுப்பூச்சியுடைய
ஒப்பக்குறைய வேலாப்பும் மாறுமாயி.

സപ്താ ഭാര്യയേം യന്ത്രവ്യവസായശാലയേങ്ങം
പുത്രനേം പറൻ യാതാനാം ചോദിക്കുവാങ്ങാ അറിയു
വാനോ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഈ സമർപ്പണത്തിലാ
യിരുന്ന താര ഗൃഹശത്രിഞ്ചിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. അവരിൽ
ശോകപരവരശായി ‘അഴിയും അപ്പും’ എന്ന വിളിച്ചു
കൊണ്ട് പിതാവിശ്വർ ഒരുപ്പും സമീചം വീഴു
പോഡി. അട്ടത്തിങ്ങന ഡാക്കുൾ ആ പെന്മാക്ടിയെ
വിടിച്ചു മാറ്റി, “ക്കോട്ടെ, ഉയ്ക്കുപ്പേജേ എന്നൊ
അദ്ദേഹമത്തിനു ചൊട്ടനാശായ മന്ദിരങ്ങൾതാൽ ശരീര
ത്തിനു കുറിഞ്ഞു തട്ടിയതാണു്. സാരബ്ദിലും അദ്ദേഹം
രണ്ട് മുന്ന് തുണം നിന്നെന്നക്കാണും ആഗ്രഹിച്ചു്. കാ
ണ്ടിവാറും നീ മുഖ്യാനന്ന നിലവിലിക്കുന്നതും കരയുന്നതും
തീരെനന്നല്ല” എന്നു് ആ കട്ടിക്കേ സമാശപാസിപ്പിച്ചു്.

അല്ലാനം കഴിഞ്ഞതോടു ശിരീശപ്രദബ്ദിബി
ന്നും ഒന്തുക്കുറി തുണം. അദ്ദേഹം പുതിയ കാശമാ
നും അത്യാകാംക്ഷിയാടു ചുറ്റും ശക്തിയോടു കൊ
നോക്കി. ആ പെന്മാ പെപത്തൽ, പിതാവിശ്വർ വാൺസ
ല്ലാജനമായ ആ പുതി, ചെച്ചനു സപ്താ ജന്മാതാ
വിശ്വർ കരുതേതാത്തി. അദ്ദേഹം അവബല്ലേ അത്യന്തവാ
സാല്പ്പദ്ധതാടു മാറ്റുന്നും. എന്നാൽ അതുകൂടം നേര
തെര ദ്രോഹപ്രകടനം നിമിത്തമില്ല കുറിഞ്ഞതാൽ ആകി
രിക്കാം ആ സ്വല്പൻ ചെട്ടും കിടക്കയിലേക്കു് മലന്നതു്.
അദ്ദേഹം കണ്ണടച്ചു കുറിഞ്ഞു കൊണ്ടാജു നിന്തുയിൽ പ്രവ
ശിച്ചു്.

വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നെന്നുന്ന പുത്രനെകാണു
വാൻ ചെഹമവത്തീഡേവി അത്യാകാംക്ഷയോടു പ്രതീക്ഷി

കുക്കരായിൽനാം അഭ്യർത്ഥം അനുസരിച്ച് താര തന്നെ പിതാവിൻ്റെ കത്തിരവാലിയിൽ കയറി സദ്ധാരണ മുട്ടിക്കൊണ്ട് വരുന്നതിനായി ഷോധി.

വഴിമല്ലേ താര പിതാവിൻ്റെ അസപാസ്യത്തിനുള്ളിൽ കൂരണ്ണം സദ്ധാരണ വ്യക്തമായി ധരിപ്പിച്ചു. അവളുടെ പിതാവിൻ്റോവലിയ പ്രതീക്ഷകരംകൂടു് വിശദമായി വക്കീൽയരിപ്പിച്ചു എന്തോ കൂആട്ടുകളും കൊണ്ടുള്ള മനസിക്കാഡമായിൽനാം അംഗീകാരത്തിന്റെ പൊതുനാജാഹ ശരീരം സപാസ്യമുത്തിന്റെ കാരണമായതെന്നോ് അവരും പറത്തു.

എക്കദേശം പ്രതിനിധിക്കാനും മണിയായതോടുകൂടി താര യും സദ്ധാരണനും അഭ്യർത്ഥം ഭവനത്തിൽ വന്നേതി. അവരും വീട്ടിലില്ലാതിൽനാം നാലുഞ്ചു മണിക്കൂട്ടും നേരവും തന്നെക്കാണ്ഡം പിതാവും ബഖലപ്പുടക്കിപ്പേണ്ടു എന്ന ആശ കൈയോടെയാണു കഴിച്ചു മുട്ടിയതു്. ആ പിതാവിന്റെനാട്ടളി നിംഫലങ്ങളായികൂട്ടാൽ, ഗേരറിൽ വന്ന ഉടൻ തന്നെ വാഴിയിൽ നിന്നിരിക്കി ആരോട്ടം നേരം പറയാതെ നേരേ പിറുസ്ഥീപത്രങ്ങൾ തന്നെ നടക്കാണ്ടി. എന്നാൽ പ്രധാന ധാരായിൽ പ്രഭവിച്ചുപ്പോരു അപരിചിതങ്ങം എന്തേനും സക്കാരയിക്കാരുള്ളവയുമായ പില ഉണ്ടോ ഗൗമനാർ അവിടെ മുരിക്കുന്നതു് അവരും കണ്ടു. എന്തോ ഗൗരവമെറിയ ഭാവത്തിൽ മുരുന്നിൽനാം അവൻ അവിടെ വന്ന കൂരണാ മുന്നാഞ്ഞാനോ് താരയ്ക്കു് മനസ്സിലും യില്ല. എന്നാൽ രണ്ടും ലോകകാഞ്ഞങ്ങളിൽ കേവലം അപരിചിതനായിരുന്നില്ല. കൊടതിയിലെവിധി അനുസരിച്ചു് ദിനീശ ചത്രംബാനു വിന്നെന്നതിരായി അനുസ്യായ

പ്രേക്ഷിക്കുന്ന അമൃതിനു പുനരും ശ്രദ്ധക്കുവാൻ കോ
ട്ടാക്കിയുണ്ട് നിന്മാണം അഥവാ ചെറുപ്പം ഉള്ളാഗ്രഹം നിലനാശിക്കുന്ന
അവർ. അവൻ വസ്തു ലേഖം നടത്തു പാണ് എത്തിയവരാ
യിൽക്കും. ഗിരീശചന്ദ്രബാബുവിന്റെ വകയായുള്ള പറ
ബോ, ഭേദങ്ങൾ, ജംഗമങ്ങളായ മറ്റ വസ്തുക്കളോ പറ
സ്വരൂപി ലേഖത്തിനു വിധേയമാക്കി കോട്ടതിയിലെ വി
ധിത്തുകളുടൊക്കെപാണ് നിയമപ്രകാരം എത്തിയിൽക്കു
വൻ!

അപരിവിതരാഖ്യ ആ അധികാരം നിലനാശിക്കു⁹ അ
വരാംഗനാരിവാൻ താര രഘസ്രമാഖി സദ്യോദരനാഞ്ചു¹⁰
വിവരം ചോദിച്ചുപ്പോരു എഴുക്കേഡക്ക്‌മായ ഉത്തരം കേ
ട്ടു¹¹ അവരു നടക്കിപ്പോാണി. അവരു മാതാവിനെ കാണി
ന്നാൽ മാനിരണ്ണിന്റെ മുകളിലെത്തെ നിലയിലേക്കു
സാന്നിദ്ധ്യപരിത്വാക്കു. എന്നാൽ അവിടെയെങ്കിലും തന്നെ
അവരുക്കു¹² ഗ്രഹനായിക്കയെ കാണുമ്പോൾ സാധിച്ചില്ല. പെ
ട്ടനു¹³ അവരു താഴെ എത്തി ഓരോ മുറിയിലും പരിശോ
ധിച്ചു. ഒരുവിൽ സാമാന്യങ്ങൾ ഒരു ചുമ്പിച്ചിട്ടും പ്രത്യേക
ക്ക്ഷേത്രത്തിൽ ക്ഷാസിയരുപ്പോൾ അവൻ എത്താണും വെള്ളി
പൂശുക്കും ചുറ്റം നിരത്തിവച്ചു തോകുപരവരയായി
ഉത്തരവിനു, തന്നീടും വന്നേവൻ മുൻ്നിയിരെപ്പററി
സക്കടപ്പെട്ടാക്കാണ്ടു¹⁴ ഇരിക്കുന്നതു. കാണുകയുണ്ടായി,
എന്നാൽ ശൈത്യരു ദേമരുന്നെ കാജിതൊട്ടുടക്കി മെഹമവതി
പേരി പെരുദ്ദു¹⁵ എപ്പോറു¹⁶ ക്രൂഢനീം വാത്തുകൊണ്ടു¹⁷,
“കുഞ്ഞത രേഖ, നാം ഇതാ അടിതൊട്ടു¹⁸ ഇടിയോളും ന
ഡിക്കുന്നു. നഞ്ഞട വീട്ടം പുരാതിപും ഇതാ കോട്ടതിക്കാൻ
ഒല്ലത്തിൽ വിൽക്കുന്നതിനു¹⁹ എത്തിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണത!

നമ്മുടെ വീട്ടിലെഴു കാരോ സാധനവും അന്ത്യാധീനപ്പെട്ട്
പോകുന്ന എത്ര കൂട്ടു അള്ളും സർവ്വക്കാവത്തല്ല.”

രദ്ദേശൻ:—നമുക്ക് ഇങ്ങനെ കോപത്രണം വിവാഹം
അഭ്യർത്ഥിന്റെ സഹോദരിമാറിൽ ആരും അറിയി
ച്ചില്ലോ? അവർ വിചാരിച്ചാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ യാ
തൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ സാധിക്കാംല്ലോ?

വൈദമവതീദേവി:—അവർ എല്ലാം പേക്കം ഞൊൻ ആളുയ
ചീയനും, ലീലപ്രേക്ഷകത്തിയാണോ? അറിഞ്ഞു എത്രും
ഇവിടെ എത്തിയതും. അത് ജ്ഞാനത്തി വളരെക്കും
കുറഞ്ഞുപെട്ട് ദുവിൽ എന്ന സമാധാനപ്പെട്ട്
ഉത്തരാൻ പറഞ്ഞതും, നിന്മാറു ചീതാവും നമ്മുടെ
കട്ടംബത്തിനു വല്ലാത്ത അവച്ചാനം വരുത്തിവച്ചു
എന്നാണോ? എന്നാലും, ഇവരാണെങ്കിലും ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞാൻ ഇടയാക്കംഡയിരുന്നോ? ഞൊൻ നിന്മാറു
അപ്പേനാടും എത്രബന്ധം, ഒരു തവണ പറഞ്ഞാണി
ട്ടണ്ടും, വൃവച്ചാരത്തിനും ഇടയാക്കാതെ എന്നോ?
അംഗനാരണം ഞൊൻ പറയുന്നതു കേര കുകയില്ല.
മുത്ത സഹോദരിയുടെ തെത്താവായ ഒധുപ്പസാമ്പദവും
വന്നിരുന്നു. നമ്മുടെ അന്ത്യാവത്തുത്തിനുള്ള സാധ
നങ്ങൾ എല്ലാം അവർ അന്ന ലേഡം വിളിക്കേട്ടും
നമുക്ക് തരാം എന്ന പറഞ്ഞതു. ആത്തുസംബന്ധിച്ചും
വേണ്ട കാരുജങ്ങൾ ആലോച്ചിക്കാൻ അപരെല്ലാ
പേരുമായി ഇവിടെ വരാമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടും.
അവർ സാമാന്യങ്ങൾ ലേഡം വിളിക്കേട്ട തരാമെന്നു
“പറയുന്നില്ലോ? നടപ്പുവരുന്നാണെന്നും” എന്നിങ്കും

ദേശനാല്ലൂ. എന്ന് അവക്കാശം വാങ്ങിയപ്പോൾ തന്നെ ആ മാതിരിയിലുള്ളവയ്ക്ക് വളരെ വിലക്രമിച്ച തലായി എന്ന അന്നേ അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്ന യാദ്യം വലിയ ആപത്തായി എന്ന പറയാവും. തൊൻ എൻ്റെ പതിനഞ്ചാഞ്ചത്തെ വയസ്സുതൊട്ട് കിട്ടിയ കാശാക്കു സുക്ഷിച്ചു അന്ന വാങ്ങിക്കിൽനാണ് എത്തപ്പും നല്ല നല്ല സാധനങ്ങളാണ് ഇത്തീരുക്കുന്നതും. അല്ലാതെ നിന്നേൻ അല്ലെന്നവാങ്ങിയവ ഒന്നും അല്ലൂ. എൻ്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെന്നയാവാനാണപ്പോൾ എന്ന വിവാഹം കഴിച്ചതു്!

ഈ ദീർഘമായ ശോകപ്രകാരനാവും പിതാവിന്നപുറിയുള്ള ആരോപണാവും അസഹ്യമായി ദേശനായ താര പറഞ്ഞു്—

‘അമേ, കാരുമൊക്കെ ശരി; അപ്പുനെ കാറം പറഞ്ഞിട്ടു കാരുമില്ല. അമു ഇരു നിസ്ത്രയമായി സംസാരിക്കുന്നും. അമുയുടെ പേരകാണ്ണനു സാധനങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ അതും വില വയ്ക്കുന്നതു്? അല്ലെന്ന സംസാരിക്കാൻപോലും കൂതിയില്ലാതെ കിടക്കുന്നു! ഇത് സൂജിത്തിപാശണാ സാധനസ്വഭവിക്കുന്ന നഘ്നത്തിനേ പുള്ള അവകാരവാദങ്ങൾ!

രഹമന്തൻ ധാരാനാം പറവാൻ കൂക്കത്താകാരത്തെ പിതാവിന്റെ ശരൂയ്ക്കു സമീച്ചം നിന്നുംതുള്ളി. താര ഉടനേ അടച്ചതെന്തെന്തി. ആ സോഖരിക്കാംരമാക്കു് കൈ പിതാവും ഒരു വ്യസനാവും മാത്രമേ ഈ പോകത്തുള്ളി എന്ന അഭിനമായ വിചാരത്തിൽ അവർ സങ്കപ്പരവർഹം രാങ്കി പ്രതിമകരപോലെ കരാറേന്നും അഞ്ചുനെ നിന്നും ചുംബായി.

അബ്ദ്രായം 13

അനന്ന് ഉദ്ദേശം മണി പന്ത്രണ്ടായതോടുകൂടി ഒരു മവതീഭവിയുടെ സഹോദരിമാരായ ,കസുമവും ലീലയും, സരാജനിയും ‘സുഭർനം’ വെംഗ്രാവിൽ എത്തി. കുടക മധ്യപ്രസാദം അങ്ങയേബും ഇണ്ണായിരുന്നു. സരാജനിയുടെ തന്ത്വായ വിശ്രദിഭേദവും തന്റെ ഏതോ ആത്മാവര്യ കാര്യം പ്രമാണിച്ചു് അന്ന ബ്യാംബേഷ് പേരായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ വിലയേറിയ സാന്നിഡ്യം കൊണ്ടു് ആ സമസ്തിനെ അലക്കരിച്ചില്ല. ഇതുവന്ന ആദ്ധ്യാത്മായി അവിടെ എഴുന്നിയതു് സഹോദരിയോടു് പൂരേ വളരെ വ്യസനം താവിക്കാണണ്ടായിരുന്നു സദേശം ജീനി ആയിരുന്നു. ആ സഹതാപസന്ധ്യാ ഒരുമാവതി കൈ കൊണ്ട നിമിഷം മുതൽ സ്രൂപീസാധാരണമായ ശോക ഭാരപ്രകാശനാ ഇങ്ങനെന്ന നിന്ത്യവിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ്:—

“ചേച്ചി, ഈ ലോകജീവിതം, എന്തായാലും ചീഡപസന്ധുണ്ടാണെന്നു. എന്തെല്ലാം ഉപദ്രവങ്ങളും ആവ തുകളിൽ ആണു്” നേരുമുണ്ടി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു്!”

ഈ അവലോകനത്തിനു് ഒരു സവൃംഖന കല്പിക്കു വാൻ കസുമാ ഇപ്രകാരം പറത്തു:—

“അരത; നാഞ്ചെ എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെനു് ഇന്ന നമ്മുടെ നിശ്ചയിക്കാൻ ഒരു പഴയതും ഇല്ല. എന്തെല്ലാം വന്നാലും ശരി, നാാം സകലതും ക്ഷുഭയോടെ സഹിക്കുന്നു. എല്ലാതെല്ലാ പറയുന്നാണു്!”

സുക്കിളിടവ് തുറ ശോകപ്രകടനം കിണ്ട വേണ്ട വേദാളം സാത്രജായ മധ്യലപസാംഭവവ്⁹ കരാൻമാരുടെ ദാര വച്ചെന്നെ ഉറരാത്രിചേയ്യു്¹⁰ അതു വെന്നുക്കൊള്ളിടവ് ആഖ്യായ തിഹിച്ചുവിഃട്ടു—

“ആടടി; ഗിരിശബംഘവിന്റെ സുഖാകാട് എങ്ങെ കൈയിരിക്കുന്നു. അതാണില്ലോ ആല്പ്രഹാം¹¹ അറിയേണ്ടതു”.

ചൈമമവതി:—ഡാക്ടർ പരയുന്ന, ഇപ്പോൾ അല്പും കുറവു ണ്ണുന്നു. ഇന്നു കുറ്റായുരുന്നതെന്നു കിടക്കുന്നണ്ടു്. എന്നോടു് എന്നോ പരയകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടു് രജമയനെ കണക്കിട്ടു് അംഗീകാരം ചെയ്യുന്നതിനു് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അംഗീകാരം ചെയ്യുന്നതിനു് വാമ്പം കൂടിക്കുന്നതിനു് എന്നോ തകരാഡ് പരിഞ്ഞണ്ടു്. അംഗീകാരം രദ്ദേശനു് ഇപ്പോൾ ഒരു കൊച്ചു കണ്ണതന്നും നിലയിലാണു് സംസാരിക്കുന്നതു്.

ലീല:—പീണതിൽ തെരവീനു് എന്നോ കെട്ട പരിയിരിക്കും. ഇന്തി ഇരുസുഖാകാടിൽ നിന്നു ദിം പ്പെട്ടു എഴുങ്ങുന്നാലും ഒന്നാം ശക്തിക്കു് വലിയ കരവു സംഭവിക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. തെങ്ങാടിടവ് അയയ്ക്കുന്നതുതു ശുണ്ണിമോഹനഭാസ്യു്—കുഴിം ഇക്കാലെന്നു യാഥീ സുവക്കേടുകാരനാണു്. മുന്നു വഷ്ടം മുഴുവൻ അഭാരം ഒരു കിടപ്പിലായിരുന്നു.

ക്ഷുമി:—കണ്ണവത്രക്ക് കാര്യമാക്കുന്ന ഇവിടെ പരയുന്നതു്¹² എന്നതിനാണി നമ്മുടെ സമോദരിക്കു വന്ന ചെറ്റ് ആചാരത്തിൽ നാളുകു്¹³ എല്ലു സഹായം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്നു്¹⁴ ആചാരഭാവിക്കാനു

ബ്ലൈ നാം ഇവിടെ യന്നതു്? അല്പാക്കെ ഓരോ നൃവ
ദേശക്കാഡെ നിലക്കാളപ്പറി വിസ്താരം കഴി
യാനാണോ?

പീലി:— ഒച്ചടതി കാരുമറിയാതെ പറയുകയാണോ. മുൻ്നി
മോഹനഭാസ്സു് പാവം മുന്നാ വഷ്ടം മുഴുവൻ കിടക്കുവി
ലായിരുന്നു.

കമ്പിൽ:— ശരാഞ്ജ; അങ്ങോനെ എവിടെ എല്ലാം ആക്കേൽ
പ്പാം, എവന്തല്ലാം ആപത്രതകൾ സംഭവിക്കുന്നു. അതെതാക്കു വിച്ഛക. നൃക്ക് ഇവിടെനേതെ കാരുമ
ബ്ലൈ അധികംമായി കയ്യേണ്ടതു്? തൊൻ റാത്രം വി
ചാരിച്ചാൽ യാതൊന്നും സാധിക്കുവില്ല.

ലീലാ:— അങ്ങോനെ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഒച്ചടതി
ഇന്തേവരെ കയ്യുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അരുളിക്കുട്ടു്:— അതുടെ ഇടശുശ്രാനു മോഡിക്കട്ട, ഗിരീശ
ബാബു സപ്രതാ സജഹാദരിയുടെ ഭർത്താവിനു കരി
പ്പാം കടം കൊടുത്തിരുന്നില്ലോ? അതു ഉത്തരവേം സ
മോദരിയോ ഇവിടെനുങ്കാനും വരികയുണ്ടായോ?

മെമ്മവതി.— ഇല്ല, അവരെ ഇരുപത്രതകളുണ്ടോ
അറിയിച്ചിട്ടില്ലാ. വള്ളം കൂറ അതയ്ക്കുകൊണ്ടു് അ
വരായും ഇക്കാരുജാഡം അറിഞ്ഞതിട്ടിട്ടും ഇല്ലായിരിക്കും.

ലീലാ:— എത്തു; രഘേശവരുനാം താരയും എവിടെ? അവർ
ആക്കുവിടെ ഇവിടെ നിശ്ചയിക്കുന്ന കാരുങ്ങും
അറിയേണ്ടവണ്ടു്.”

ഇരുക്കുട്ട മെമ്മവതിഡേവി ചട്ടുനു രണ്ടാമത്തെതു
നിലയിൽ എത്തി ഗിരീശവരുന്നും അടുത്തിരുന്ന രണ്ട്

കട്ടികളേയും സഹാദരിക്കാതെ അടച്ചകളം തുടി ക്കണംഞ്ചവന.

കാത്തുക്കൾ വന്നുതാഴുട്ടി ഭാവിക്കാരുപരിപാടി നിന്ന് കിക്കക എന്ന ഗൈരവമേരിയ ചുമതലയിൽ കാരോങ്ങത്തും പ്രവേഗിച്ചു. രദ്ദമയചന്ത്രവൈക്കണ്ണ് അങ്കയദവാൻ‌ ആലുമായി ആ കാലുാലേഷനാസദ്ധ്യ ലെ ഉപകുമം നിർവ്വഹിച്ചതു;—

“എന്നെന്നോ, രദ്ദമൻ, നിന്നെപ്പുറവിയാണ് ഞങ്കൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു”. ആട്ട്, നിൻ്റെ വില്ലുല്ലാസം എന്നതകിലും വിധത്തിൽ പ്രശ്നാജന പ്പും ഏടും എത്തിയിരിക്കും.”

മധുപ്രസാദ്:— അതെ; നിൻ്റെ ഇതേ വരെയുള്ള പറി

ജ്ഞകൊണ്ട് എന്നതാണോ പ്രശ്നാജനാ എന്ന് ഞങ്കളെ അറിക്കേണ്ടതു ഈ സമംഗ്രതിലാണ്. യാതൊരു വില്ലുല്ലാസവും കൂടാതെ തന്നെ ഞങ്കൾ ചുപ്പേപ്പാലുള്ളവക്ക്. കൂടിച്ചു ആവശ്യത്തിനുള്ള സപ്തതും സന്മാനിക്കാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ പലിയ പരിപ്പും പ്രഭു സാധാരണമായ ജീവിതരീതി യും പരിചാരിച്ചുപോയവക്ക് ധനസ്വാഭവം അതു എഴുപ്പമാരണം തോൻ കയറുന്നില്ല.

കാമുഖഃ:— എഴുപ്പമാകട്ട, പ്രയാസമാകട്ട. അവൻ്റെ കാലും അവൻ്റെ തന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളുത്തും. വെരുതെ മടിയന്നായിരുന്നു, ബന്ധുക്കുള്ളാ ഭൂമിതന്നാരോ തന്നെ സമായിച്ചുകൊള്ളുത്തും എന്ന കയറുന്നവന്റെ അവൻ, അവൻ്റെ കാലും മാത്രം പറയുന്നതെന്തി നാണ്? ആ പെൻകുട്ടിയില്ല, താര, അവളിം

തീവര കൊച്ചുകട്ടിയും മറ്റെല്ലു. അവരും അവളിനു ചുമതലയും മനസ്സിലാക്കണം.

ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് തക്കതായ എന്തോ മറപടി പറയുവാൻ രദ്ദേശന്ന് തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നേയാം അന്ന വൈമബതീഡിവി അതിമനോഹരമായ വൈഴളിക്കല്ലും സാസ്വാര രണ്ട് മൂന്ന് ജോടികൾ കൈകയിൽ വധിച്ചു കൊണ്ട് അവിടെ എത്തി തന്റെ ഒരു സക്കടം മുഴ വിധം അവരും അറിയിച്ചു.

“പ്രിയപ്പേദ സ്വന്ധനക്കുള്ള, എന്തോന്നു സക്കടം അല്ല മൊന്ന കേരംക്കണം. ഈതാ ഈ രണ്ട് മുന്നഭാഗി വെള്ളിപ്പാത്ര പദം തൊന്തരാന വള്ളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി മിച്ചും ഉണ്ടാക്കിയ സംഖ്യകൊണ്ട് വാങ്ങിയവയാണ്. എന്തോ വിവാഹം കഴിത്തു് അധികാലമാക്കന്നതിനുമുമ്പു് യാഞ്ഞിയ ഈ മനോഹരസാധനങ്ങളിൽ എന്തോ പേരും അടയാളപ്പെടുത്തി തൊന്ന് ഇതേവരെ സുക്ഷിച്ചു പോരികയാണ്. ഇവ, വല്ല, ക്ഷേജന്താലക്കാരം വാങ്ങി നാനാ വിധ മനസ്സുങ്കടയും നിത്യോപയോഗത്തിനായി വിളക്കൊണ്ടുക്കണ കാഞ്ഞാ ചാത്തായ എന്തോന്നു നക്കുത്തിനു് അതിരില്ല. മാ എത്ര ലജ്ജകരമാണു്! ”

വലിലു്—വജ്ജാകരം മുതല്ലു. നിന്നെന നാശത്തിലേക്ക് കുട്ടികൊണ്ടുപോകാൻ തയ്യാറായ രോമ്പിന്തോ ഓരുധായി തുടന്താണു് ലജ്ജാകരം!

പിതാവിനു് അവരുമാനകരമായ ഇട പ്രസ്താവന കേട്ടിൽ കേവലം ക്ഷമാത്രന്നുയായ താരയും എന്തോ പരവണ്ണ തയ്യാറായതുകൊണ്ട് രദ്ദേശന്ന് സദ്ധാരിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞതു്—

“ഒരുപ്പാടിടെ ഇംഗ്ലെസാധനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വിലയുള്ള വാങ്ങാൻ എത്രക്കുറവും ഒരു പരിപാലനമിൽനിന്നാണ് ലഭിച്ച കരം എന്ന പറഞ്ഞത്തു്. ആ അവമാനത്തിൽനിന്നും തങ്ങളെല്ലാ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് മാത്രസ്വേച്ഛയിലാരായ നിങ്ങൾ ഒളപ്പോലുള്ള വരായിരിക്കണം. എനിക്കോ എൻ്റെ സഹായിക്കോ തങ്ങവാനുന്ന നിശ്ചയിച്ചു നിങ്ങൾ വല്ല തുകയും നീക്കി വച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആതു ഒരുപ്പാടിടങ്കു് തന്റെ സജീവ ഘട്ടം ഇതാണു്.”

മധുപ്രസാദദേവു്:—കണ്ണതു് ഒരു കാൽം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലോ. നിംബു മാത്രസഹായിലാർ നിങ്ങൾക്കു് തങ്ങവാൻ വല്ലതും കൂടിയിട്ടുള്ള പക്ഷം, ആ തുക അവരുടെ കൈവശം ഇരുന്നാലെല്ലോ, അതിന്റെ പലിയ നൃഷ്ടപ്പടാതിരിക്കുംണ്ടാണു്!

രമേഷൻ:—ഒരുപ്പാടിടങ്കു് യാതൊന്നും ഇനാമായി അവധി മില്ലോ. തൊൻ മാനുഭായ എന്തെങ്കിലും തൊഴിലിൽ എല്ലപ്പട്ടകു് ആ പണം തിരിയെ തവണപ്പുകാരം അടച്ചുകൊള്ളാം.

മധു ആ:—ഓരേ; അനുഗ്രഹി.

വൈദികൻ:—അരേതെതെ; ഒരുപ്പാടിടെ പണം നൃഷ്ടപ്പട്ടനുതു് കാണാനു നിങ്ങൾക്കു കൈ സക്കിട്ടതിനു് യാതൊരു കാരണവും ഇല്ലപ്പേണ്ടോ.

വല്ലമുള്ളടെ വാക്കുകൾ താരവെയ രോഷണനുന്നരാഗം സന്ധുഭ്രംഖയാക്കി. ആ കുട്ടി.നിരുല്ലക്കണ്ണയായി ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു:—

“പണം സംബന്ധിച്ചു് അതുവുംരെ കുരതലുള്ള ശ്രദ്ധിക്കും ഇപ്പോൾ.എന്തിനാണു് ഇങ്ങനൊട്ടു പുരപ്പേട്ടതെ

നൂ” മനസ്സിലാക്കുമ്പീ. നിങ്ങളിടെ സപ്രതം സദ്ധാരണി അത്രാധികാരിയിൽ ചെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സദർഭത്തിൽ എങ്ങനെ ഒരു അതുക്കൊപിക്കാനും ചീതപറയാനും മാത്രമായിട്ടുണ്ടാ നിങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നതു്? ഇവിടെ അതിനും തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടു് യാതൊരുപദ്ധതിയും യാതൊരു സഹായവും വെയ്ക്കേണ്ട അവശ്യമില്ല. തെളിഞ്ഞെടുത്ത ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിതാവിന്റെ കരണങ്ങളിൽ കരവുകളിൽ മുസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം ഇതല്ല. തെളിഞ്ഞെടുത്ത അപ്പുന്ന്, ബന്ധുക്കുഞ്ഞുന്ന നടിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എവരേയുംകൂടാം എത്രയോ സത്രസപ്താവിയായ ഒരു വദ്ധുനാണു്. അപ്പുന്നൊള്ളും ബന്ധുദ്ദേശവും സദ്ധാരണരേഖയും ദയവും ഉള്ള പുരഷന്മാരോയോ സ്കീക്കേയോ നിങ്ങൾ കണ്ണിട്ടുണ്ടാ? നിങ്ങളും അതുക്കുണ്ടില്ല അണു് തുപ്പകാരം ഒരു അച്ചത്രു് സംഭവിച്ചതെങ്കിൽ തീ ത്രിയായും അപ്പുന്ന് നിങ്ങളെല്ലാം എഡയപ്പെട്ടവും സഹായിക്കുമായിരുന്നു. ഇവിടെ എൻ്റെ സദ്ധാരണനോ എന്നിക്കോ നിങ്ങളിടെ യാതൊരു വൈപസാമ്പും അവശ്യമില്ല. നിങ്ങളിടെ ഉപദേശവും സഹായവും ഇല്ലാതെനുന്നു കാഞ്ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നവണ്ണുകൊണ്ട് മതി. അധികമെന്നും അഞ്ഞതിനു വരുത്തേണ്ട അവശ്യം ഇല്ല.”

താരയുടെ അത്രമാണിമാനസന്തൃപ്തിമായ മരഹട്ടികേട്ടു് നിശ്ചലമായ ആ ബന്ധുസദസ്സിൽ തങ്ക്ക്കണ്ണം ഒരു പുതിയ ശംഗത്തിന്റെ അഗ്രമനം ഉണ്ടായി. പുതിയുടെ വാഹാടോപം നിമിത്തം ഇതികത്തവ്യതാഴുമായായി നിന്നു വിശമിച്ച ശൈമവത്രീ ഭേദിക്കു് പുതിയ അതിമിഥുടെ അഗ്രഗത്തം അന്ത്യാന്തം അഡപാസകരമുള്ളി

ദേംബി. ആ സ്തു പറഞ്ഞു:—“ഈതാ വന്നല്ലോ, അല്ല
വതീരേവി. കണ്ണതുങ്ങളിടെട അപ്പുവൻറു സദ്ധാരണി.”

പ്രഭാവതീരേവി കേവലം കഷ്ടകവുത്തിമിൽ കഴി
ഞ്ഞാക്കുട്ടന ഒരു കട്ടംവെത്തിലെ അംഗം എന്ന നില
യിൽ ജ്ഞേയാദ്ദേശ്യമായ ഒരു ജീവിതമാണ് “നയി
ക്കാതു”. എക്കിലും തന്റെ ജ്ഞേയസാമാജരണ്ടു
കേസ്” കേവലം പ്രതിക്രിയമായി എന്നം അഭ്യർത്ഥിക്കു
ബുദ്ധിപ്രകാരം നിമിത്തം എന്നേതാ കലാലായ അസ്പദാശ്വരം
ഒന്നരിട്ട് എന്നം കേട്ട ഉടൻ, ധരിച്ചിരുന്ന സാധാ
രണവസ്തുങ്ങളിടെട അനാധികാരത്പരം തീരെ ഗണി
ക്കാതെതന്നെ ഏതുഡോ മെരൽ മുരാ കൂൽനടയാളി
അതുചെയ്യു” അവർജ്ജവിടെ എന്തിയതായിരുന്നു.

സദ്ധാരണങ്ങവന്തിൽ വിശ്രാംക്ഷിപ്പും അപ്പേഃഡി സ
നിമിത്തായിരുന്നായും ആരെല്ലാമെന്നോ അവരുടെ അതിനു
നകാരണം എന്നതായിരുന്നവെന്നോ ഉള്ള യാതൊരുപ്പന്തി
ണവും ക്രാനെ പ്രഭാവതീരേവി ഉള്ളിരേക്കും” കെന്ന്
രദ്ദേചവ്രതനു കാണ മാത്രക്കിൽക്കുന്ന ആ ബാലവൻറു
അട്ടതെത്തതി ഇരിപ്പുപിടിച്ചു. മറ്റുള്ളവരുടെ സംഭാ
ഷണം യാതൊന്നും ത്രുപ്പിക്കാതെ, അവർ രദ്ദേചനോട്
പറഞ്ഞു:—

“കണ്ണതുങ്ങലേ, ഞാൻ നിങ്ങളിടെട അപ്പുവൻറു
സദ്ധാരണിയാണെങ്കിലും ഒരു പാവപെട്ട സ്തുമാനാണ്”.
മറ്റുള്ളവരുടെ സംഭാഷണം കൊണ്ടു കഴിയുന്നവനു
ല്ലാതെ ഒരു സമാധാനവും ആക്കിം ചെയ്യുകൊട്ടക്കാൻ കഴി
ഞ്ഞത്താണും. എന്നെന്നും ജ്ഞേയസ്തും എന്നൊന്നും സ്വരൂപങ്ങളും”?

അംഗ:—മ്യാക്കർ പറയുന്ന; ഭയപ്പെടാനേന്നുമില്ലെന്ന്.

അംഗുന് അതു നല്ല സുവാദില്ല. മനനമായി കിടക്കുന്ന എന്നമാത്രം.

പ്രഭാവതി:—ക്രിസ്തി ആവത്രകാലം ഞാൻ ജേരും അംഗുന്
ആയിരം ഗ്രാമകാട്ടക്കാനാണെന്ന്. ഇരുപ്പാർക്കിങ്ങഡിക്കു
ക്കരും അത്രാവല്ലമായിരിക്കാം. തിരികെ തന്റെ
ബഹുമകിൽ ദൈഖിക്കുടെ വസ്തുവകകൾ എല്ലാം വിൽക്കണാം. അങ്ങെന്നാണ് തൈപ്പള്ളിടെ സ്ഥിതി.

കസുമഃ—യാതൊരു പ്രഭാശാവും കുറാറം ക്രൂട്ടാതെ
ഗിരീശചന്ദ്രബാബു അംഗുദൈന ആയിരം ഗ്രാമ
കടം കൊട്ടത്രവെന്നോ? അങ്ങെന്നായാരക്കിലും
ചെറുമോ?

പ്രഭാവതി:—ഉണ്ട്. പ്രഭാശാം ഉണ്ട്. എൻ്റെ ഒരുംബവും
ഒരു നോട്ട് കൊട്ടത്രിട്ടുണ്ട്.

മധുപ്രസാദ്:—ഈടു; ഇരുപ്പാർക്കി അതു പണാം തിരികെ
കൊട്ടക്കാൻ വല്ല മാർപ്പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവക്ക്
അതുയും ഒരു സഹായമായിത്തീണ്ടേനെ. എന്താ?

പ്രഭാവതി:—അതു ദൈഖിക്കുടെ കമകരം അറിതെന്നു ക്രൂട്ടാ
തെ പറഞ്ഞുകയാണ്. ഇതുവണ്ണത്തെ കൂഷി വളരെ
മോശപ്പെട്ടുപോയി. അല്ലെങ്കിലും ധാന്യം കിട്ടിയതു
മഴവൻ കൂഷിച്ചേലവിന്നു കടം വാങ്ങിയതും ഹിട്ട്
വാൻ ഉപയോഗിച്ചു. പാട്ടം വക്ക് പണംപോലും
കൊട്ടത്രിട്ടില്ല.

മധുപ്രസാദ്:—ഈടു; ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ആലോച്ചാവി
ക്കണാം, ഇവിടെ ഗിരീശചന്ദ്രബാബു വുവ്

ഹാരം സംബന്ധിച്ചു കൊടുക്കാൻമുള്ള പണ്ണത്തിന് വീഴ്ചം വസ്തുക്കളിൽ ഒപ്പുവരുന്നു. നിങ്ങൾ കൂടെ വക ഫോട്ട്. ശരദ്രേഖത്തിന്റെ കൈപ്പണ്ഡിതനും കുറിയ അരുവകു പണ്ണവും കുക്കികൾ ശ്രംകാക്കാൻ എത്തും. അരുകുകാണ്ട് അതു നേരത്തെ എത്തു വിയത്തിലും കൊടുക്കുന്നതാണോ? നല്ലതു?

ഇതിനിടയിൽ രഘേശമഹറും പിതൃസമാഭരിയെ സമാധിക്ഷവാൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ അഭിമതം ഇങ്ങനെ വെള്ളിവാക്കി.

രമേഷൻ:—(ഉധുപ്പസാഥ ദഭവിനോട്) അവിട്ടനു പറ ഞെത്തു ശരി തന്നെ, പക്ഷേ അപ്പും പണ്ണം കടം കൊടുത്തിട്ടിട്ടുണ്ട്. നോട്ടം യാങ്കി വച്ചിട്ടിട്ടും ഒരു കുലും ആ വക പണ്ണം വസ്തുവകകൾ നേരം അന്ത്യം ധീനാപ്പുട്ടതാതെ അവക്ക് തന്മാർക്ക് സാധിക്ഷന കൂല്പത്തു മാത്രം തിരിയെ മതി എന്നും അതിനൊന്നും സാധിക്ഷാത്തെ പക്ഷം ആ പണ്ണം തിരിയെ ചോദിക്കയില്ല എന്നും അപ്പും തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അപ്പും നേരം സംസാരിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ കിടക്കുകയാണെല്ലാ. അതുകൊണ്ട് അതു സംബന്ധിച്ചു അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു അതു നന്നല്ല.

മധുപ്പ:—അപ്പു, അങ്ങനെന്നാണെങ്കിൽ ആ നോട്ട് സുക്കി ക്കേതു. വലിച്ചു കീറിക്കൊള്ളണം.

അഭയദേവ്:—എന്താണിപ്പുറയുന്നതു? നോട്ട് വലിച്ചു കീറിക്കൊള്ളണാ എന്നോടു അതു കുമിനയും കോസി എന്നും കൂടെ കൂരണമുന്നുകയില്ലോ?

രദ്ദേശൻ:— ചുത്തുമാകട്ട; ആ നോട്ട് വലിച്ചുകീറിക്കു
യുന്ന താണു നന്ന്. അങ്ങനെന്നും “അപ്പുവൻറെ
ആഭിമതം.

മധുപ്ര:— അങ്ങനെന്നുയായാൽ രദ്ദേശൻറെ പിതാവു കൊട്ട
ക്കാണാളി തുക അവകാശപ്പെട്ടുനബ്ദി മുഖാശം
അന്നു കീറിക്കുയുന്നതുപോലെയാകയില്ലോ? ഒരു
ഈസ്റ്റ് കാഫിക്കൊട്ടക്കാണു മരറാരാളിൻറെ ഉണ്ട്
നീചപ്പെട്ടിരുത്തുകയായിരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലോ?
രദ്ദേശൻ:— അതേ; മനസ്സിലായി. പക്ഷേ പിതാവു്
ആ തുക കടമായി കൊട്ടണ്ടിരുന്നതു് ഇത്തരം ആ
പക്ഷസ്ഥിതിലായിരുന്നില്ലപ്പോ. അതുകൊണ്ടു
ഇത് ആച്ചത്തു് വന്നുചെയ്യും മറ്റു് അഞ്ചുമുതൽനിന്നു
ഞായിരുന്ന മനോഭാവംതന്നെന്നാണു് ഇപ്പോഴിം
ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നു് തോൻ കത്തുന്ന.

മധുപ്ര:— അതേ; ശരിതന്നു. എക്കിലും ആ നോട്ട്
കണ്ടുപിടിച്ചു് ഇല്ലാതാക്കണമ്പോലോ.

ഈ ഉദ്ദേശത്തോടെ ബന്ധു ക്കുറിയ പ്രധാനിക്കും
രദ്ദേശൻ മെമ്പവതിയും താരയും പ്രഥാവതീഓവിയും
നന്നിച്ചു് ഗൾഡുവ്വാബുചിൻറെ ശയ്യും സമീപം
എൻതി. പ്രദേശത്തിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായതു കൊ
ണ്ണാം. ഏന്ന തോന്നമാറു് ആ അസ്പദമ ശരീരൻ ഉണ്ടാം
സദ്വാദരിയോടു് കശചല്ലുക്കുറം ചോദിച്ചു. മധുപ്ര
സാദേശവാകട്ടു, തന്റെ ആഹാരനുന്നുള്ളതു വെള്ളിപ്പെ
ടിത്തി. റിതിശാസ്ത്രൻ, സപന്തം പണപ്പെട്ടി ഇന്ന
സ്ഥലത്താണെന്നു് കാണിച്ചുകൊട്ടക്കുകയും സദ്വാദ
രിക്കു് ചാം തിരിച്ചെയ നൽകവാൻ സാധിക്കാത്തവക്ഷം

ആവക്ഷപണം ഉപേക്ഷിച്ചതായി കരത്തണം എന്ന പറയു
കയും ചെയ്തു.

അലിസ്റ്റർ റായ് 14

വ്യവഹാരം സംബന്ധിച്ച അന്ത്രവിധി കേവലം
പ്രതികുലമായി കലാശിക്കുന്നും, താൻ ആദ്യം കൈ
ഗ്രാമാട്ടിക്കിയിരുന്ന ബാക്കിട്ടുട സഹായം നിന്മോച്ചം അലാറ്റ
മാക്കേണ്ണ വേബാല്പുരപ്പട്ടകയും ചെയ്തുതാട്ടുടി തിര
സ്ഥിരം മാറ്റും സംഭവിച്ചു് ബുദ്ധിമുഖങ്ങളുടെയും അവർ
നായി ശരൂ അവലംബാക്കിയ ഗിരീശപ്രദാബു
എതാനം ആഴ്ച അപ്പോന കഴിച്ചുകൂടി. വിഭജനായ
വെദ്യം മുമ്പുഞ്ഞതുവെൻ്റെ പരിവര്ത്തനാലും, പുതി, പുതു
മരു ബന്ധങ്ങൾ എന്നിവരുടെ നിരന്തരമായ മുതുച്ചയും
ലഭിച്ചുതാട്ടുടി അംഗീകാരം അല്ലാലും സുഖം പാപിച്ച
തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ അംഗീകാരം പ്രതിയോ
ഗിക്ക കൊടുക്കിവരുന്നായിരുന്ന പണം ഇടക്കണ്ണാൽ
സംബന്ധിച്ച സത്പരാടപടികൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞേ
ഈന്ന. ഗിരീശപ്രദാബുവിണ്ണെൻ്റെ വെന്നും, യതുവാ
ലയും പാന്തും അംഗീകാരം കോടതിയിൽ അടയുള്ളവാനണ്ണം
യിരുന്ന പണത്തുകയ്ക്കു ലേവത്തിൽപ്പോകുന്ന വീവം
അധികാരസമരാർ ദമാകാലം പരസ്യമാക്കി. അമാതി
നി സദ്വിജ്ഞാനിയായ റണ്ടുപ്രതീക്കുകളായി വർഷക്കിഞ്ഞ
വക്ക് ലഭിക്കുന്ന സത്കരുതെന്ന അപ്പോരം സഹായമാക്കി

യതു” വക്കിൽ നീരവള്ള്‌ൻ തന്നേയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഗിരീശചന്ദ്രബാണുവിശൻറെ സകല ജംഗമാഖ്യാവര വസ്തുക്കളിൽ ഫേഖം എന്ന പുതിയ അവകാശം ആയും ചാക്കി സ്വന്നം അധിനന്തരമായി എടുത്തു നീതി നൃാക്ഷണത്തികളാട്ട നീതിപാരിപാലനാ മുഖ്യനാ, വാഴി യോ പ്രതിയോ അപ്പാത്മ അന്ത്യന്ത സിലിക്കനാ ഭാഗ തനിന്റെ ഏക്കാധിപതിയാണി.

തന്നെ ഒരു ബഹുഭാവവിശയം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന ഗിരീശചന്ദ്രബാണുവിശൻറെ ഭാഗവും യത്രും ലഭ്യം അധിനമാക്കേണ്ടതും ആശ്വാസം ഗാംഡിഗ്ര നാട്ടുപാഠം അതു വക്കിൽ ആ ഭവനത്തിന്റെ അഭിനാശിപരം എന്ന നിബന്ധിൽ ചുറാം എന്ന സങ്കേരിച്ചു. അശ്വമഹത്യ അനന്തരാക്കിക്കുന്നു ആ സന്ദർഭത്തിൽ അഭിചേരുണ്ടായിരുന്ന മധ്യപ്രസാദങ്ങളും അഭ്യരഘവും വക്കിലിന്റെ ഏഴും മാരഞ്ഞാതിസ്ഥാനമോ അപ്പായോ എന്ന രഹസ്യമായി പരിശോധിക്കാതിരുന്നില്ല. കുടുംബ വാദിയും സിവിൽ വ്യവഹാരത്താട്ട്” ഇന്ത്യൻലും ഏന്നവേം ലൈംഗിക ഒരു പ്രതിപത്തിയും കൂടുന്ന ഗിരീശചന്ദ്രബാണുവിശനപ്പോലേള്ളി അഭിമാനികളാട്ട സാമ്പാദിലും ലോകപരിവയം ധാരാളം സിലിച്ച നയക്കാവിഭാഗങ്ങൾ മന്ത്രാംഗം കൂടുക്കാൻ പര്യാപ്തമാണെല്ലാ. അതനുസരിച്ചും, നീരവള്ള്‌ൻ മധ്യ പ്രസാദിനോട്ടം അദ്ദേഹവേം നാട്ടം രഹസ്യമായും ഗാമ്പ മായും ആരംഭിച്ചു. കേവും ഭവനരഹിതമാണ്, അനന്ത്യത്തികളിൽ ശത്രു അവിടെ വീട്ടുംപാക്കാൻ ഗിരീശചന്ദ്രകുംബാംഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതും മനസ്സുതന്ത്രി നും ദേശിച്ചുതന്നെല്ലാം ഭോധം ആ അഭിഭാഷകനും

എന്ന ഭാഗത്താലോ സിലിച്ചിങ്ങൻ. അതിനാൽ ഗീരീം വദ്ധം കുട്ടിബാധാശങ്കളിൽ സൗകര്യമായ മരാഡായ സ്ഥലം സപാധിനമാക്കുന്നതുവരെ 'സുഖം'നാൽ തന്നെ താമസം തുടർന്നുകൊടുവാൻ വകീൽ അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ മഹാമനസ്തയ്ക്ക് പുരി, ധാന്യരാത്രിശാലയുടെ പരി പൂഞ്ഞമായ പ്രവർത്തനച്ചുമതലയും അതിൽ നിന്നുള്ള ആട്ടംയത്തിൽ ഒരു ഓഗമേംഡിച്ചു് മററംശങ്കൾ കൈകൊരും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശവും വകീൽ തന്നെ ശത്രുവെന്ന പ്രവർത്തനം ചെയ്തു ദിനിൽച്ചെദ്ധദ്ധം നുന്നു വിച്ഛീ കൊടുത്തു. സുഖംനാ ധാന്യരാത്രിശാലയുടെ ഉടമസ്ഥിൽ എന്ന നില നൃജിപ്പുട്ടു എക്കിലും, ആ യാത്ര പ്രവർത്തന ശാലയിലെ കാരുനിംബക്കമാനം ഇങ്ങനെ ലഭിച്ചതിനാൽ സാമ്പാദംമയ്യപ്പെട്ടിൽ അംഗീകാരത്തിനു ബാധിക്കില്ല.

പ്രിതാവിന്റെ അസപാസ്യത്തിൽനിന്ന് അംഗീകാരം കുറേറു രക്ഷപ്രാപ്തിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞതുരുതുകാണ്ടിമാറ്റം രേഖവദ്ധം സംതൃപ്തിനായില്ല. തനിക്കു ദയപ്പു് പതി നേഴ്ശായതിനാൽ ഇനിയും സ്വന്തമായി എത്തെങ്കിലും ആ പായം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ ആ സ്വാല്പൻ ഒരു ഉദ്ദേശം ലഭിക്കുവാൻ അക്കാദാതെ വാണിജ്യവ്യവ സാധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ധാരാളം ഇടപെട്ട ഷാന്തിക്കനാ അഞ്ചലവിന്റെ അട്ടത്തെന്നതായി. അംഗീകാരവു് യുവാവും കുന്നതേപ്പുമായ ബന്ധുവിനോട് വളരെ കൂദാശ്യം പ്രഭർപ്പിച്ചു്. പക്ഷേ, സാങ്കേതികമായ ധാതനായ അഞ്ചല സന്നദ്ധം സിലിക്കാത്ത ബാലവനെ മാറ്റാതെ ജോലിയിലും

എപ്പുടാനുവാൻ കക്തനായില്ല, എങ്കിലും, കൽക്കട്ടാത്മര മുവബത്തിൽ വന്ന ചക്ര ക്ഷേത്രം പ്രശ്നക്കണക്കുകൾ സുക്ഷി ക്ഷണിക്കുന്ന നോട്ടക്കാരന്നർ പണി അവന്റെ സന്ധാരിച്ചു കൊടുത്തു.

മാസം രണ്ട് കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ദിരീക്കച്ചന്നുഖ്യാവു വിശൻറ ദരീരാസപാസ്യും പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞവിധി വിട്ടുമാറി. അദ്ദേഹം എറണംവിവസമായി അങ്ങംപ്രാപിച്ചു ശ്രദ്ധാവിട്ടു് ഗ്രാമത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും സമ്പര്ക്കി തതക്ക ഒമ്പശക്തി സന്ധാരിച്ചു. ഇപ്രകാരം സുവര്ണിര നായി കിടക്കുന്നി അംഗ്രേഷ് വിട്ട് പോകുന്നതിനു് മനു ആരംഭിച്ച ആ ഭവനത്തിനും വസ്തുക്കൾക്കും സംബന്ധിച്ചു ദിനറഞ്ഞപ്പറ്റി ഏഴുദിവസാം കുറവാക്കാതെ വിധിനിൽ ആ ആന്ധ്രപ്രദീപനെ അന്വീകാരിക്കാതിരിക്കവും താരങ്ങും സോഡനും പ്രദേശക്കം ഗ്രൂഡിഷകയുണ്ടായി. നേരംനുജീവി ഓജ്ബ നിലനിന്നു ഓമ്മക്കട്ട മാറി അദ്ദേഹം സപ്തനകാര്യ ഔദ്യോഗിക്കുന്നി അനേന്ത്രപ്രഭാ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ ആലൃഥായി പോരാച്ചതു് തന്റെ വകീലും കൊടുത്തുചുട്ടിണ്ടായിരുന്ന കുറുക്കു് എവിടെ എന്നാണിരുന്നു. ആ കുറുക്കു് തങ്ങൾ സുക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നു അംഗ്രേഷത്തിന്റെ പത്രിയും പത്രനും പറന്നതുതുകാണുന്നതും ആ ഗ്രാമനാമൻ തുള്ളി പൂട്ടിപ്പെട്ടു. കേരംവോസനും തന്റെ വസ്തുവും വകുക്കുകു് പണയമായി എല്ലാക്കാൻ സന്നദ്ധനാകാതെ പക്ഷം, സന്നദ്ധതയും മറ്റാരംരെയക്കിലും കണ്ണപിടിച്ചു മോചനം നേരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ അംഗ്രേഷം ചെണ്ണിയി ചെയ്തു ചോക്കിയും ആവിച്ചു. എന്നാണു അംഗ്രേഷത്തിനു

ആ ശ്രമത്തിൽ നിന്ന വിനിവത്തില്ലിച്ചു് രംഗൻ നടന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം വിറ്റുവിച്ചു് പിതാവിനാന് കേരൾ പ്പിച്ചു. വക്കീൽ നീരഭവണ്ണൻ ഗീരിശവരുബാബുവ് എൻറെ ഒവനവും അതിലുള്ള മുഹ്യാ വിലപിടിച്ചു നായനങ്ങളും ആ ഗ്രഹനാമബന്ധരു വക്കായ യന്ത്രംഗാലയും നന്ദകും വിചയയുടുത്തു എന്നും അഭ്യാസിക്കുന്ന ഒരുപദ്ധതിനേലാണു് ആ കുടംബം അംബിടെ കഴിത്തെടുത്തുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞതു പ്പോറു ഗീരിശചന്ദ്രബാബു രക്ഷാരം ശമ്പുംകാൻ വച്ചു തത്തവിധാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കായി.

ഉത്താവു് രൈല്ലുംസുവം പ്രാവിച്ചു എന്നും ശരൂവിട്ടു ഭിന്നത്തുകാരായി എന്നും കണക്കേണ്ടാട്ടുക്കി ഏഹെം വത്രീ ദേവി നിരാഗാപരവർഷമായ വിനാഃമതാടെ അടച്ചത്താൽ.

“എഹേമാ! വ്യസനിക്കണ്ണം. വരേണ്ണതെല്ലാം വന്ന കഴിത്തു. ഇനി നീ എന്താണമിപ്രാഞ്ചപ്പേടുന്നതു്? ”

ഒന്നുമുഖത്തിലേഡി:—“എനിക്കു് മഹിലാനുംപരിയാനില്ലു. നീരഭവണ്ണൻരു ഒരൊരുംകൊണ്ടു് അങ്ങനെയെ ധാന്യ യന്ത്രംഗാലയുടെ മാതൃകയായിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം സമതിച്ചിരക്കയാണു്. അക്കാരുത്തിൽ എക്കിലും മുർഖാശി കാട്ടുതേ എന്ന രഹപ്പേക്ഷയേ ഉള്ളതു്.”

ഗീരിശവരുബാബു:—തൊൻ അയാളിടെ ശമ്പളക്കാരനായി കഴിയുകയോ?

ഒന്നുമുഖം:—എനില്ല. നമക്കു വന്ന ചേന്ന്. അധികിപതന തതിൽ നിന്ന രക്ഷ നേടാൻ അതെതാരാറു മാർപ്പുമെ ഉള്ളതു്. രഹപ്പേക്ഷയും എന്തെങ്കിലും ജോലി ആഡേപ്പജിച്ചു പോകുന്നണണ്ടു്,

గිරීය:— අපුරුෂ අවබෝධ විඛාලුණාසං?

වෙහම:— තුන යවත්තේ පරිපූර්ණ අවබෝධ සායිජු.

හුනිජු තුන් තුන් යොකාන් සායිකාත රැතින තිවායිලු? ආතු කෙගෙන්ද් අවබෝධ එකාතකිලු ඡ්‍යාලි ආගේපයිකෙන්ද්. අවබෝධ අතුවායවු යහුත් ලහුවිල ජ්‍යාලියිත්තින් අවිජාතක් ලඟිකෙන ටරවු කෙන්ද් බහුර ගෙනුමියවියා ක්‍රිජුඅක්‍රි, ලෙවස්වු කෙන්දුතු ගනුද. උය බු යහුතාවයු තිබියේ එක්කාන්ද් මාදුං මාතුමාණ් නුති අනුලෝචිකෙන්ද් තු.

ගිරීය:— මා, ගෙහමේ! තිනා නුසැක තිසුළුහායමා ය තිලයින් එක්තිකාන් තාන් කාරණමාය ලුදා? නු යාකුකුද්දා අපුරුහම ක්‍රියාත්මක තු. ඩි ගැං එක්කාන්තින් ඉලුම් තෙකිනිලු ගර්ඝාර්ජකති අත් පෙක් ආනුෂ්‍රාවහායිසු. අපුරුහම බහුර ඉත්තු බම්ය බු ය නුසැක යාරෙතු:—

“**බෙහෙමා තින්ද නුසුම යොළේ. තාන් එක්තික්කානිලු. තෙක් යෙතිනිවූ ආයධියතින්තිය තින් නා නු පෙනෙනු යොළේ ඉලුතිකාන් වෙශ්‍යතු බහු ගාතින් තාන් සාමාජිකානීනා. තාන් තිරිපි දේ ගැන්ද මාගෙජරායිරිකාවාන්ද ප්‍රතිත්සායිතිකර අංශාධිකාන්තකින් අභ්‍යන්තරයාකින්. ආයාර ගෙ යොළුතාය උග්‍රාන් ගෙන් ගැනීජු කෙන්ද්. තාන් එක්න්ද තුතුෂ්පය විජුරාමිතමායි තිරිවයා ඇඹු තිරිවයා,**

ഈ ചുവർല എറാറു കഴിഞ്ഞതാടക്കുടി ഗിരീം ച
ങ്ങൾന്റെ അസപാസ്യ കരിയു വിച്ചമാറി അദ്ദേഹം പ്രതി
ബിഖസം പൂർവ്വാധികം സുവശ്രേഖിവാനായി.

അഭ്യർത്ഥണം 15.

ഭാസുരതാങ്ങളുതിശ്വരം പ്രാംഭം ശയിൽ എത്തിയ
ക്കു മോഹനാംഗി എന്ന നിലയിലാണ് നാം ഇപ്പോൾ
താരയെ കാണുന്നതു്. ഈ പ്രായതിലാണെല്ലാ
ജീവിതത്തിലെ ആര്യക്കളിൽ സ്പർശങ്ങളിൽ ആര്യാജങ്ങളിൽ
മനശ്ചൂദ്ധിയത്തെ വിശ്വേഷിച്ചു വനിതാവൃദ്ധിയാൽ തന്ത
സകലും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. കമാറി താരയെ സംബന്ധി
ച്ചും ഇരു സാംഖ്യ നിയമം അനുത്തം അന്തപ്രത്മകളായി.

അവളുടെ താരംബ്രാംഭം ശയിൽ ജീവിതാനംബവ
അംബ എറുവും സങ്കരക്കാരായിരുന്നു. എങ്കിലും അവ
യെല്ലാം അസാധ്യാരണമായ യീരിതയോടെ അഭിമുഖീകരി
ക്കവാൻ ആ ബന്ധുരാംഗിക്കു് ഒരു പ്രത്യേക ചെവഭവം
ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ബാലികചൈനനിലയിൽ അവരിൽ
അനഭവിച്ചപോന്ന സുവസ്പാതത്രാജ്ഞാരം ജീവിതത്തി
നെറു അതിപ്രധാന ദയയുടെ ആരംഭത്തിൽ അധിക്കു വി
ച്ചപിരിഞ്ഞതിനും. വിശ്വേഷിച്ചു്, വ്യക്തിപരമായ ആശ
ദേഹ വ്യാദമോമോ അവരക്കു് പുതിയ ഒരു അസപാസ്യ
അനിന്നം ഔദ്യുത്തമായി. ആ നിലയിൽ അസാധാരണമായ
ശീമായ ദൈഹികഘട്ടം ചെന്നുമുഖം അവലംബിക്കണ്ടുപെ

കഷാ, ഒന്നായെന്ന കസു ശാസ്യം ഉണ്ടായ താഴ്വരു നാം കിണക്കാക്കീ
ണ്ണം മാക്കേം നാളുള്ള ഭവിച്ചും അബജു കുറേപ്പേ സ്വാധിച്ചു.

രമേശവരും പുതിയ ജോലിയിൽ അന്ത്യന്തരം ശുശ്ര
യും ഉത്സാഹവും പ്രഭാഗ്നിപ്പിച്ചു് അഡായശാത്രനിരതനായി
മാതാപിതാക്കന്നുരെ സഹായിക്കുവാൻ പുതിയിന്നു പ്രവ
ത്തിച്ചുപോന്നു. ആ യുദ്ധവിന്റെ സകല അത്യക്ഷും
സകല സജൂദ്ദീപ്പള്ളി ജൂണാരഥത്തിൽനിന്നും വിമോചനം
പ്രാപിക്കുക എന്ന ഏക ലക്ഷ്യം മാത്രം ലാക്കാക്കിയേണ്ടിയിരുന്നു.

പാവചപ്പട്ട വൈദ്യവർദ്ധിപ്പിച്ചു് ! ആ സാധു സ്ത്രീ
നഞ്ചാപ്പട്ട സാമുഖികന്മാനം ഇന്നിബോധ കാലത്തും
ലഭിക്കാത്തതാണോ് എന്ന സങ്കടകരമായ വിചാരത്തിൽ
ദിവസംപുതി ശോശിച്ചു്. ആ ഗ്രഹനായികയുടെ വക
യാഥ അനുബദ്ധി അനാശ്വസ്യം നിർദ്ദേശരായ
ഉത്തരവണ്ണം കൈവശമാക്കിയാല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് നിർത്താൻ
സദാ ദീപ്തിശപാസവതിയും നഞ്ചാവിഭവമായ ആ ഭവനം
അപാലുള്ള ശ്രൂരവും യൈത്താട്ടുക്കുടിയവഴിം ആശ ആ മാ
താവു് തനിക്കു വന്നേവൻ്ന് അശ്രാധിതത്തിനു താൻ
യാതൊരു വിധത്തിലും കാരണക്കാരിയല്ലോ എന്നോന്തു
ചുംബിക്കുകയായിരുന്നു. ഒക്കാലത്തു് അതിസൗംഘ്രവ
തിയായിരുന്ന വൈദ്യവത്തി ഇപ്പോൾ അസ്ഥിമാത്രം
രീംബനിജും പലിതയിരുന്നും വ്യാകലയും ആയി കാണ
ചുപ്പട്ട. ഗ്രഹസംബന്ധമായ ജോലികൾക്കു ദേശം, പ്ര
ത്രേകം ഒരു സ്ഥലത്തും വിത്രുമിക്കാതെ ആ നിന്നുംഹായ
ഓസപ്പമുണ്ടായായി വീട്ടിലും പറമ്പിലും ചുറവി

സംഖ്യരിച്ചിരുന്നതെയുള്ളൂ, പുതിയായ താഴ ഏതെങ്കിലും വിഷമമേറിയ ജോലികൾക്ക് മുതിന്നാൽ അവരെ ശാസിച്ചു് അതുകൊ കൂതുപ്പണിയാൽ ഒരു ദിവസം വൈദഗ്ധ്യം വരുമ്പോന്നിരുന്നു.

മാതാവിൻ്റെ ഇരു അസ്ഥാനമും എല്ലാവേദനാക്കാറിയും ആരു നില, പിതാവിൻ്റെ നില്കൂദ്രതയോടു താരതമ്യം ആക്രമിച്ചുട്ടുരുംവും അതു ഗണരാജ്യത്തായി താരകത്തുകരുകയുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മിഥ്രത്തു് കിടന്നേള്ളാനെല്ലാവും വക്കപ്പെട്ടായ അടക്കക്കാം ചുള്ളികൾ വീണിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ഒന്നതു സദാ യാദാരായവിധി നില്കും ഉസ്താദുമാ ഉർമേഖിച്ചു ആരുള്ളാംമോ കൊണ്ടു് പ്രകാശിതങ്ങളുംഡായിരുന്നില്ല. ആ ഗുഹ നാമാം അത്രവുംപുംബാധി മാത്രമേ വീച്ചവിട്ടു വെള്ളിക്കിൽ ഇംഗ്ലാംഡാണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ ആ സന്ദർഭങ്ങളും പോലും മാർപ്പാലേപ്പ് ആരാരയക്കിലും കാണാനാപക്ഷാ, അവരോടു കൂലപ്രധാനങ്ങൾക്കാ മറ്റു വാത്തമാനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം തീരെ കാംക്ഷിച്ചില്ല. താൻറെ പുതിയ ജീവിതരീതിയിൽ ആ ക്ഷണിക്കാനുഖനാവ റൂപസാധ്യവരുംനാം ഏപ്പുട്ടു വാൻ ചാതൊയ ആറുചുവും തോനിയില്ല. അംഗ്രേഷത്തിനോടു് ആരാരക്കിലും എതെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നേണ്ടും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അഭിമാനത്തിനു് ശശ്രമായ ഉടവുതട്ടി കയനാം ആ സാധ്യ വിചാരിച്ചു വന്നു. അവിടെന്നതു ഭവനത്തിന്റെരഞ്ഞും പാബിജന്റെരഞ്ഞും അമാത്മ തുടമ്പംനായ വക്കിൽ നീരുംവഞ്ഞും വന്നുതുന്നേണ്ടാക്കട്ടു, വെള്ളിയിൽ മറ്റു വല്ലവജ്ഞാധി സംഭാഷണത്തിൽ ഏപ്പുട്ടു നേബാഴിക്കട്ടു, ലോകത്താട്ടു് ഒരു ഉദാസിനതയും ഭാവി

കെപ്പറാവി ഒരു വിന്ധ്യാസമില്ലാള്ളും റിരീശവദ്രവ്യാഖ്യ വിശ്വർ പ്രത്യേക സംഭാഷണ ലക്ഷ്യങ്ങളായി കാണാമാ യിങ്ങൻ. അതു മുമ്പുണ്ട് സക്തി എന്നും ചിന്തക തും സപ്തം ആശാരണ്ടിൽനിന്ന് വിചിത്രതനാവുക ഏന്ന ആകും ഉദ്ദേശം ലാക്കാക്കിയായിരുന്നു. അതുമാരകാഞ്ഞങ്ങൾ കൂടി പോലും റിരീശവദ്രവ്യം "യാതൊരു ഗ്രൗണ്ടം നീയമ വും പരിപാലിക്കേണ്ട അവധുക്കത തോന്നാണെന്ന്. ഈ അന്തരുല്ലാഡു, നിത്യമുഖ്യത ആശം പിതാവിൽ നിയമേനക്കണ്ട്. ഏതും വേഗത്തിൽ കട്ടംവാസം പാശ്ചാത്യ 20 ആശാരണ്ടിൽനിന്ന്" മോഹനം നേരാൻ രഘേന്ദ്രൻ അമിച്ചു. പ്രതിമാസം തനിക്കു കീഴീപ്പുന്നനിയന്ന അപാരം അ യാദി. പിതാവിനെ ഏല്ലിച്ചു" ഏറാവും നിത്യമായ ചെലവുകൾക്കുള്ള വിനിയോഗിച്ചു ശേഷം ഒരു തുക മിച്ചു മാറി നൃജിച്ചു. ഇപ്പോൾ അപ്പോഴപ്പോഴാമി ഇന്ത്യ ചെട്ടിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു പോന്ന തുകമാതൃമായിരുന്നു റിരീശവദ്രവ്യാഖ്യവിനും രോദ്ധമത്തിന്റെ പുതുനം ഏകാദശപാസഭായകമായിരുന്നതു" .

തന്റെ സക്തവിധാനത്തിച്ചുള്ള അസ്ഥാപനശ്രദ്ധ ക്രിക്കിച്ചും റിരീശവദ്രവ്യാഖ്യ പുതുമേഖലകളു വാത്സല്യ തനിനു" യാതൊരു കാവു, വരത്തിയില്ല. അംഗീകാരം അ കമാരിയുടെ സാന്നിഡ്യത്തിൽ മാത്രം സാമാന്യത്തിലെ ധികം സ്ഥാപിച്ചായിരുന്നു. അംഗീകാരത്തിന്റെ നേരുങ്ങൾ കൂടി ലോകത്തോടുള്ള ഏതെങ്കിലും മഹതാബന്ധമോ മുമ്പുമാ നിഴലിട്ടുന്നതിനു" ഈ ഏകപുത്രി മാതൃമേ കാരണമായി പെഡ്രിയുണ്ടുള്ളൂ.

സാമ്പത്തിക സംഭവങ്ങളിൽ താര മരണപ്പോലെന്ന മാക്കി, മുന്നായിപ്പുണി ചെയ്തുകൊണ്ട് പിതാവിൻറെ അട്ട രത്നിങ്ങൻ^o അംഗീകാരം ആദ്യമായി ദാരം സംഭാഷണങ്ങളിൽ ഏപ്പേട്ടുക പതിവായിരുന്നു. അംഗീകാരത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനും ആദ്യ സിപ്പിക്കുവാനും, ഒരു പുതിയബന്ധനാളിൽ വിശദാസം ആ പിതാവിൽ ദ്രശ്യമാക്കുവാനും താര അന്ത്യയിക്കു ഗ്രഹിച്ച ചെയ്തുപോന്നു. താൻറെ സംഭാപനത്തിൽ വരുന്ന സംഭാപ ഭിലുക്കേയും അംഗരും ബാല്യം കഴിഞ്ഞു^o യഥാത്മ തനിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറു യുവതിയാണെന്നും, അംഗരുകൾ^o അട്ടത്തനായി പ്രാവശ്യിക്കേണ്ട ഗ്രഹണമാത്രമാണെന്നും സപ്രാവം ഏതു വിധമായിരിക്കുന്നെന്നും ഇളം വിനക്കളിൽ റിംഗചുരുക്കൾ വ്യപ്തനുകരണം യിരുന്നു. അംഗീകാരത്തിന്റെയും കുടംബത്തിന്റെയും ആ ശാധിപതിന്റെ അനുസരിച്ചു^o താഴ്യു^o സാമ്പാദി കോർക്കേഷണം സിലിച്ചു ഒരു വരണ്ണ വരുന്നുകുറ്റം വിശ മമാണുന്നു^o ആ സാധു പിതാവു^o ദയാപ്രാഥതയിരുന്നില്ല സ്കൂളായി സ്കൂളം സഭമാരിയായ പ്രഭാവിതീരുവിലെ ദ്രോന്തോല നിർജ്ജനനായ ഒരു വന്ന മക്കളെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അംഗീകാരത്തിനു തീരെ സമർപ്പിച്ച ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സാധു സ്കൂളേയപ്പോലെ തന്റെ മകൾ അപ്പുകാലം കിഴയുണ്ടായ വിവാഹങ്ങീവിത്തുവ മാക്കി അംഗീകാരത്തുനും സഭമായി ദ്രോംപുണ്ണമായ ജീവി തുടരു അഭിമുഖീകരിക്കാൻ മുട്ടയാക്കന്നതു^o അംഗീകാരത്തിനു^o അന്ത്യന്തരം എഞ്ചിലുവും ആയിരുന്നു.

ചെവക്കണ്ണാത്ത സ്ഥാനാനന്തരം പുരോക്ക് നീട്ടി കൂടുതലിനുപൊക്കേ വീഡിയിട്ടിൽനാ നിബിധമായ കബാരി ഭാരം പിന്നിലിട്ട് നിമ്മല വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യു തുന്നൽ പ്ലണിയിൽ ഏപ്പേപ്പട്ടാക്കാണ്ട് പിത്രസമീപം സമീത ചെയ്തേപോന്ന താര വാസ്തുവത്തിൽ പ്രക്ഷകക്ക് ആന്നങ്ങൾ പ്രദാനം ഒരു കമനീയവിന്റെതന്നെയായിരുന്നു. അവ ഭാരക പരിത്രണമായ എഴുത്യത്തിൻ്റെയും സംസ്കാരസ്ഥാപനം മായ ആത്മാവിന്റെയും ദേശാച്ചുണ്ടായ പ്രതിഫലനം സൂക്ഷമായ ആ മുഖ്യത്തു പ്രശ്നമായിരുന്നു. അവഭാരക ഉന്നോ മഹ വർഷവും, നീലമുത്തി വിതറിയ നേത്രക്കളിൽ, മഹ മാസപ്രാംഗ കൂളിയാടിയ കപ്പോലങ്കളിൽ ആ താരങ്ങുവതി സ്ത്രിയാനംഭവങ്ങൾക്കിടക്കില്ലോ അത്രയികം പ്രസന്നതയും ഞാമരവും ഉണ്ടും ഒരു കലീനമുഖത്തിയാണെന്നുള്ള ദിവാധി കാണികളിൽ അങ്കരിപ്പിച്ചു. മാതാവു്, അവ ഭാരകയുമുന്നാളിയിൽ അത്രയികം സത്തുജ്ഞയായി, ചെതോഡരിയായ ആ പുത്രിയെ താരെ അംഗസ്ഥാനമു തനിനും ത്രംകൈകാട്ടണ്ണാതെ പ്രത്യേകക്കരിക്കപ്പോടെ സുക്ഷി ചൂവന്നു. ദിവാലിപ്രായത്തിൽ ആ വത്സലപസൂത കുമുഖം കുറ ഭർബ്ബുലമനോംബത്രേതാടെ കാണിച്ചുററിതെത ആംകേത ഭാരം പുറ്റാധികം ദേശമ്പ്രവും നിബിധതയും ചേന്ന് പാഠി ദിവാലിക്കണ്ണാരു് കാണാവാൻ ആ മാതാവിനു് പ്രത്യേകം സന്ദേശാംശുജാഡായി. ഒരു സാഹാധിനിയിൽ ചെയ്യുവതീ ഭേദവി ഭർത്താവിണ്ണാട്ട പറഞ്ഞു;—

“നമ്മുടെ താര ത്രംകൈയും ഒരു കൊച്ചു കട്ടിയപ്പു. അവർ യശസ്വിന്തിൻ്റെ നവവിഖാസത്താൽ പ്രത്യേകം പ്രസന്നതായിരിക്കുന്നതു കാണണില്ലോ?”

മുന്നായിരുന്ന, പതിനിഞ്ഞ വോല്പത്തിന്⁹ മുണ്ടാക്കിയ നബ്ദി.

ଓন মুজা য়। 16.

ഗിരീകച്ചുവാദുവിന്റെ അന്ത്യംയീനമ്പെട്ട ഭവനത്തിൽനിന്ന് ശാരകമെൽ ദീരുള്ള “അട്ടിക്കിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കാളീക്ഷേത്രം ഉണ്ട്. സാധാരണമല്ലെങ്കിൽ ഇതു ക്ഷേത്രത്തിലെ ദീപാരാധന കണ്ട് വന്നിക്കവാൻ ആരസാധാരണ പ്രോക്രൈസ്റ്റാനിയന്ന്.

അഡന്റെ വെള്ളത്തവാവായിരുന്നു. പതിവും പോലെ
കാര ക്ഷേമത്തിൽ എത്തി ദേവീമന്ത്രം കഴിഞ്ഞു
ഉപനത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻമുള്ള, പ്രാണിൾ, വിജനമായ
പാതയിൽക്കൂടെ നടപ്പെടുവായിരുന്നു. ആരും തന്നെ
ചിന്തനുടന്ന് വരുന്ന ഒരു പാദംമുപ്പും ആ തങ്ങണിയുടെ
ക്രീഡപരംഗ്രാഹം വിഷയിലേറിച്ചു. ഗ്രഹത്തിൽനിന്നും വള്ളു
രെ മുരത്തല്ലാതുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് കരുതുന്നുണ്ടോ,
ആപത്തിനാം സുംഭവിക്കാനില്ല എന്ന മുഴുവൻമുഹയ
തേതാടെ താര ഒന്ന് തിരിഞ്ഞെന്നാക്കി. ആഗത
സോറ്റും ആ യുവതീലലുമാണ്ടിന്നേറ്റും ക്രീഡപരം ഒന്നി
ക്കണ്ടതു്. ഒരാരുമുന്നാടു ചെവല്ലത്തില്ലവായോ അവളുടെ

ശിരസ്സിൽ പൊതുവു ചില പൂത്രസ്ത്രീകളെ ഉണ്ടാക്കി മുകിലും താൽക്കാലികസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത അം ടത്ത ക്ഷണത്തിൽ ആ പല്ലവാംഗിയെ വിമനസ്ത്രയായി പിന്തിരിയുവാൻ ഫേരിപ്പിച്ചു. ഇതു കണ്ട് പുരോക്ക കുടിയ ആഗതൻ,

“അതു ബലപ്പുടേണാ? എന്നാൽ മുടാനുമ തനിക്ക് നീ തൊൻ പിന്തിരിതെന്തുകൊള്ളാം” എന്നുമാ ഗ്രം പറഞ്ഞു.

താരഃ—അദ്ദേഹം; അദ്യഭരുകരങ്ങളായ ക്രഷ്ണക്കും കാശു വാൻ അധികസമയം കഴിക്കവാനുള്ള ഘട്ടമല്ലോ, ഇതു”.

ആഗതൻ:—അദ്ദേഹം; അനന്തനാ ആ ബാല്യം ഇതു അതു ശ്വരൂപകരമായ വ്യത്യാസത്തിൽ ചെന്ന കലാശിക്കം എന്നും തൊൻ കരതിയതും ഇല്ല.

താരഃ—എങ്ങോടു ചൊംകയാണു?

ആഗതൻ:—പറഞ്ഞില്ലോ, അദ്യഭരുകരമായ ഒരു ക്രഷ്ണ യുടെ ഒക്കി എന്നെന്ന എങ്ങോട്ടു പായിക്കണം. തൊൻ ഭവതിക്കയ കാണണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തിൽ എ താനം നാളായി അ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ തപ ല്ലുചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഒവി ദയാലാലിനിയല്ലോ? ഇന്നൊന്നിക്കും തക്കതായ ഒരു സത്കര്യം നല്കി അനന്തരമിച്ചു. തൊൻ കുടെ വരുന്നാരുകൊണ്ടു് വി രോധനക്കിൽ പിന്തിരിതെന്നുകൊള്ളാം.

താരഃ—ധാതൊരു വിരോധവും ഇല്ലോ. എന്ന മാത്രമല്ല, ദിവാർക്കുടെ ഇള്ളിരുക്കൊണ്ടു് അതുജും സംശയിച്ചു

എന്ന ഉള്ള. ഇങ്ങോവനായ ഭോധനാനുസരിച്ച് ജീയുടെ ഭവനത്തിൽവെച്ചു ജ്യോതിഷ്മന്ദിരത്തെ പറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു ഞാൻ ഉറന്നിട്ടില്ല.

ആഗതൻ:—മാ! ഒന്നാധരമായ ആ കാലഘട്ടം അംഗങ്ങൾക്കും തെളിഞ്ഞേണ്ടം, ഞാൻ ക്രമത്തിൽപ്പെട്ടിനായി ഉത്തര മുന്ദ്യത്വിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അലഞ്ഞരു തിരിച്ചതു. ഇപ്പോൾ വിട്ടിൽ എത്തി സ്വന്ധമായി കഴിത്തുകൂടുന്നു. ഏതൊസമോദരണം അന്തിമം സുഖംതന്നെ അണ്ണേ?

കർണ്ണജായ ഒരു ദിംശപ്രാസത്തെ തുടർന്ന് പെട്ടെന്ന ഇള ഒരു ദിനത്തെയും ഫോകവും ആ മനോജ്ഞാംഗിയുടെ മാവായും മുഴുമായി. അവരുടെ “തന്നെ” എന്ന ഏററവും സങ്കടകരമായ സ്പർശനിൽ മരച്ചി പറഞ്ഞു.

ഈഡാക്കദേവ്:—അംഗത; വിധിയുടെ ബഹും. അമ്മവാ ഒപ്പവത്തിന്റെ മഹിതം. അക്കാന്തുങ്കിൽ നാമമല്ലോ കൈവല്ല, അശക്തരാണ്. സുഖർഷനം യാത്ര ഗാലയുടെ ഉടമസ്ഥനം പ്രതാപശാഖിയും അത്യ രംഭിനം അതു എഴിപ്പുത്തിൽ ഒരു അധികപ്പതനം വരിക; അതിലേക്ക് എൻ്റെ പിതാവു് ഒരു കാരണമായിത്തീരക. കഷ്ടം! ഭവതി എന്നിക്കു മാപ്പുതരണം. എന്തിക്കു ഭവതിയോട് സംസാരിക്കാൻ പോലും ദയാഗ്രതയില്ല.

ആര:—ഒപ്പവഹിതമാക്കിയാം! എതായാലും, കണക്കു വളരെ സന്തോഷം. നേരം വല്ലാതെ വൈക്കണം. ദോഷക്കാണ് അനവഭിശ്ചമല്ലോ,

ആര ഇം വാശകുശ്വാട പെട്ടോ^o ഭവനഃ ലക്ഷ്യ
മാക്കിയും, അതു ഭവനത്തിൽനിന്ന് ധമ ത്മമുട്ടു സ്ഥാപിച്ചു
പുതുനായ ശാഖക്കേവു^o വിധിയുടെ പരാക്രമത്തെപ്പറ്റി
യുള്ള ചിന്തയാൽ അസപ്പമഹിലയുടെ പുരുഷകാഴ്ചയി
രിഞ്ഞും നടയായി.

കാളീക്ഷേത്രത്തിലെയ്യുള്ളിട്ടു വഴിയിൽ മരനാമരങ്ങൾ
ഇംഗ്രേസ് കോളേജുട്ടുടർന്നിയ ഒരു ചെറു സർപ്പം സമീപ
തന്റെ പാരബ്രഹ്മം ഉണ്ടായിരുന്നു. വിത്രുമാവസരങ്ങെ
ഇന്തു ചിലപ്പോൾ ഇംഗ്രേസ് ചെറുവിന്റെ സമപ്രായ
ക്ഷാരായ ചില തദ്ദിനികളിലും അവിടെ കണ്ണു ഉണ്ടാന
തതിലെ പുഞ്ചങ്ങൾ അപചവതിക്കണമാതിൽ അവരും ഏറ്റവും
കാരണാഭ്യാസിയിരുന്നു. അവക്കു അവിടെ ആളുള്ള കണ്ണു ദിവസം
തൊട്ട് ശാഖക്കേവിനു^o അതു സുന്ദരിയും സർസപാവ
തിയും അതു യുവതിയുമായുള്ള സംഭാഷണസുഖം
അനുഭവിക്കാം അന്ത്യിക്കമായ ഒരു അഭിനിവേശം
ജനിച്ചു. ഒരു ദിവസം, പതിവുംപോലെ താര താഴരക്കുള്ള
തതിനടക്കത്തുടെ പാരയ്യുള്ള മുകളിലെത്തി മന്മാര്യതന്നേന്നും
ആകുകാരെ പ്രതീക്ഷിച്ചു വിത്രുമിക്കറേ, മുരംഞ്ഞിനു^o
മറ്റായഭർത്താത്ത ഒരു വഴിയില്ലെങ്കിലും ശാഖകൾ പാറ
യുടെ അടിവാരംകടന്ന മുകളിലേയ്യുള്ള കയറിച്ചുപിണ്ട
നാതു^o കണ്ണു. അകാരണമായും അതു യുവാവിനോട്
തോന്തിയ പ്രതിപത്തിയെ നിപ്പേശാ വില്ലപ്പംസനം
ചെയ്യുമാരു^o സ്വപ്നിതാവിനോടു^o അഞ്ചാളിടെ പിതാവു
കാഴ്ചയിൽ ശേഖരവും ക്രൂരവും പെടുമാറ്റ, താരയുടെ
ഹ്രദയത്തെ ചില്ലതിരിപ്പിച്ചു. ഏന്നീടും എന്നോ മുൻപു
വരുന്ന അവക്കു :പ്രേരിപ്പിക്കുക നിമിത്തം അതുശ്രദ്ധനോടു^o

ശ്രദ്ധാദർശവും ഭാവിക്കാൻ അവധിക്കും തോന്നിക്കില്ല. ശരാ ക്ഷേദ്ധവും ക്ഷാരിയുടെ അട്ടിവാത്തതി.

“ഈ വിത്രു ഉസക്കേ തത്തിൽ ഒരു കാക്കിനിയാൽ കഴി യുന്നതു” ദീപ്തിഭാവ വല്ല ചിന്തനത്തിനും പറയും” എൻ നോൽ അവലോകനാ അധ്യാദി നടത്തി. അവരിൽ എഴു. കൊറു “വള്ളരെ ചിന്തിക്കാരോക്കൈ ഉള്ളതുകൊണ്ടായി കിക്കാം ഇങ്ങോട്ടു കടന്നതു” എന്നാൽ പ്രത്യുത്തിരം നല്കി. ശരാക്ഷേദ്ധവാക്കേട്ട്, സപ്രതാ കീഴയിൽനിന്നും കലാസ്സുചൊണ്ടിന്ത ഒരു വിത്രും എടുത്തു” യുവതിയുടെ നേരം നീട്ടി: “ഈതോ, ഇതിൽ എത്ര ചുറ്റു ഒരു പഴയ മിത്ര തതിന്റെ പടം ഉണ്ടോ? കാണുന്നോ? തൊന്തരനു വരച്ച താണോ” എന്ന പറഞ്ഞു. അതു അവരെ എല്ലില്ല. ക്ഷാരി സക്കോവലേരം മുടാതെ ആ പടം വാങ്ങി നോക്കിയജപ്പും പറ്റുണ്ടു വയസ്സ്‌പ്രായമുണ്ടു താന്ത്രനേ യാണോ വിത്രുഗത്തെന്നക്കുണ്ടു വള്ളരെ സങ്കേതാച്ചില്ല.

“ഈതെങ്ങെന്ന കിട്ടി? എഴുപ്പാം വംശമുട്ടാതു?” എന്നും ആദ്യമുസന്നോഷ്ഠപ്പേരുടുടരെ താര ഫോറില്ല. “ആശുഖിനാ നേരിട്ടും രഹിക്കുക കണ്ടു. ഒരുപാം നല്കിയ ശക്തി ഉപയോഗിച്ചു പെൻസിൽവൈക്കാണ്ടു വരച്ചു.” എൻ നായിത്തൻ അതിലേക്കു മാറ്റപ്പെടി.

താഃ— തീച്ചുഡായും എടുന്നു ഈ പ്രായത്തില്ലിട്ടും പടം ഇതു ശാഖകൾ വേറാറില്ല; ഇതെന്നിക്കിരിക്കേണ്ട ഇതു വംശക്കരണാടെ താര, ആ പടം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചു. അവരിൽ മുടാഃ—

“കട്ടിക്കാലത്തിൽ എന്നോടും ആന്തുയും പ്രതിപത്തി തോന്നിയതിനു വള്ളരെ നല്കി പറയുന്നു. പഴങ്ങൾ, എൻ

ലൂം ലോകഗതിയിൽ സാമ്പാദനം ജീവിതം എഴുപ്പാണ്
മുട്ടബാധ ഒരു ശത്രുവാദം അല്ല. നത്താദ്വാരം ഒരു കാല
തെന്തെ ഷവം സുവഖ്യം നിഭ്രാഷ്ടം അസ്ഥിച്ചു. അതു
കൊണ്ട് എന്നിൽ ക്രുതിയാണും പാശാനില്ല എന്നർ
കട്ടിക്കാലത്തെ അതു ദ്വൈരഹമിതഭാവ ജീവിതവും ഇന്ന
തെന്തെ നിംബാശാപരശ്രതയും എന്ന മനസ്ത്രപത്തിൽ
തന്നെ വിശപാസമില്ലാതാക്കന്നു. എന്നർ അതു ജീവ്യ
സദ്ധാരണൻ, വദ്ധപിതാവു്; പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവു് എന്ന്
എന്നല്ല എല്ലാംപേണം ജീവിതചഷകത്തിലെ ക്രൈറിയ
പാനീയം ധാരാളം കൂടിച്ചുവരാണു്. അതുകൊണ്ട് സമു
ദായനിഖമസദാചു ഭേദനല്ല, സദ്ധാരണത്താട്ടഭുക്തി വിശപാ
സമില്ലായ്ക്കാണ്ട് എന്ന് പിന്നാരുന്നു.”

ശാകഭോവു്:—മനസ്സിലായി. പായുന്നതു് അതു അശയ
ത്തിൽ തന്നെ മനസ്സിലായി. എന്നാൽ സപ്പന
സുവഖ്യം സഞ്ചരുക്കുന്നും സംത്രംഖ്യജീവിതവും ഇനി
യും കൈവരിക്കില്ല എന്ന ക്രതത്രക്ക പതനത്തി
ലെത്തിയോ?

ശാര:—ശത്രുവാം തീന്ത്രം പാശാവായിട്ടില്ല. എക്കി
ലും നാം തശ്ശിൽ ഇതു അങ്കയ്ക്കുവിൽ ഹോലും
വഹ്നിയാം പറയുന്ന എന്ന കമ പിതാവനിന്ത്യാം
അംഗ്രേഡമത്തിനാശാകാവുന്ന ഹൃദയഭാഗം എന്നും
നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കണം?

ശാമാക്കി:—അതു ശതാബ്ദം അംഗ്രേഡമത്തിനു് കർന്നിരാക്ക
യാണോ?

താര:—എതെ; പിതാവു് ശാക്കിക്കിന്നും നിരാഗത്തി
ലും അം സംത്രംഖ്യിയിലും രാപകയ്ക്കു കൂടിക്കുന്നു.

ശംകാ:—അംഗത്വം നിരാഹയും അസാത്മിയും അതിക റിനമായി എന്നുംപോലും അന്തഭ്യിക്ഷനംമാല്ലോ.

ഗാര:—ഈപ്പുന്നാണ് എവർ വിശ്വാസം.

ശംകാക്ക്:—ഉജ്ജാനം എന്ന് ഏഴുഡിക്കാം. നമ്മുടെ ദ്രോജ്ജ ഡിൽ മനോധരങ്ങളിൽ നാഡ് നിരഞ്ഞവയും ആരു ചല വസ്തുക്കൾക്കിൽ വിഷയീഭവിക്ഷണമല്ലോ. അവ നേരിട്ട് ആസപദിക്കാഞ്ചനോ അന്തഭ്യിക്കാമെനോ നമ്മക്ക് ഒരു അഭിനിവേശവും ജനിക്കാം. അവ കൈയ്യുംലാഖനതിന് നമ്മക്ക് അന്ത്യയികകം ആറുഹര മുഖായാൽ, എന്നാൻ അന്തു സാധിക്കണമെല്ലാം വന്നാൽ നിരാഹയും അസുഖവും അല്ലേ അവക്കുണ്ടി ക്കുക?

താരയ്ക്ക് ധാതൊങ്കത്തരവും പറവാൻ ഇപ്പോൾ അവരിൽ ‘പിന്നുക്കാണാം’ എന്ന മാത്രം പറത്തുകൊണ്ട് മുക്കാവിലേക്കു നടന്നു. ശംകാക്കാക്കട്ട, ഇതികത്തിലുംതാഴും മുഖനായി അല്ലെന്നും അക്കടെന നിന്നുംശാശ്വം, അട്ടത്ത ചിവാസവും അരുതേ സ്ഥലത്തു് എന്തിട്ടുണ്ടോമെന്ന നിശ്ചയത്തോടെ അവന്തിലേക്കു പോയി.

താരയും ശംകാനും തമ്മിലുഛി ഇരു പരിചയം അഥവാ, പരസ്യസഹതാപം അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹം ആതിഥിനം വർലിച്ചുവർലിച്ചു് അവരിൽവരം വിശിഷ്ട പ്രണയത്താൽ ബുദ്ധിമുഖി. സപ്പവിതാവു് താര യുടെ പിതാവിനോട് കാട്ടിയ ഭർത്യത്തിനുത്തക്കു പരി മാറ്റു നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന ആത്മാത്മമായ ഉദ്ദേശ തന്ത്രങ്ങൾ ശംകാനും അവക്കുണ്ടു സ്നേഹിക്കണവാൻ പുരാപ്പുക്കി

അായിരന്. താരയ്ക്കും നൂഹക്കേന്നും തോന്തിയ പുർണ്ണപരിചയം കുമേൻ സ്ക്രൂഡമായും മുച്ചാന്തരം പ്രാപിച്ചു. ഈ പ്രശ്നയല്ലക്കാണന്തിൽ താരയുടെ ഏജയം യമാത്മത്തിൽ താതോരു സപ്താഖ്യവും അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല എങ്കിലും പ്രത്യേകിട്ടുമോ വൈവികമോ ആയ പ്രേരണങ്ങൾക്കില്ലോ അവരും പ്രഖ്യത്തിലും വൈവരണ ഉണ്ട്.

അല്പപാദം 17.

താരയ്ക്കും നൂഹക്കേന്നമായുള്ള സജീവവും സപ്താഖ്യ കവും ആയ പ്രശ്നയം കുമേൻ അംഗിറുലിയിൽ എത്തി. വർഷം എന്നകഴിതെന്നു. ആ യുവതിയുടെ സദ്ധോ ഒന്ന് വ്യസ്തനേയുടെ ഏപ്പെട്ടുകൊണ്ട ജോലിയിൽനിന്നുള്ള ആരാധം കുമേൻ വർഷിച്ചു. റിരീശചന്ദ്രബാണുവിന്നു ത്വനും പുഠ്യാധികം ഓരോിലാന്തേതാടെ വത്തിക്കാമെന്ന സ്ഥിതിയിൽ എത്തി. സുസ്ഥിരപിത്തനായ രദ്ദേര ചന്ദ്രാന്നു അക്കുണ്ണയ്ക്കാം മുലം അരാധവശായ അധിചന്തനിൽനിന്നു കുടംബവാത ഉല്ലാശിക്കാൻ സാധിച്ചു. അംഗിര ചാലിസുഖലത്തും അ യുവാവിനും ഗസ്ത്രമായ മതിപ്പും പ്രാഥാണികതയും സിഖിച്ചു. രദ്ദേര ചന്ദ്രാന്നു ദാദാശത്രും ആരാധമായ ചിയം വല്പിക്കുകയും അധികം താമസിയാതെ അംഗാർം സപ്തത്രുമായ ഒരു വാണിജ്യത്തിൽ എപ്പെട്ടു് തന്നും നഷ്ടപ്പെട്ട കുടംബസ്പദതും വീണാട്ടുക്കത്തിൽ ധനം സന്ധാരിക്കുവാൻ സമർപ്പിച്ചുകൂട്ടും ചെയ്തു.

അതു^o ഒരു മിന്നാമരജായ സാക്കലേമായിരുന്നു. അമാധ്യാഗ്രം വീട്ടജോലികൾ എല്ലാ നിർവ്വഹിച്ചുമെണ്ണം കളികഴിത്തു തയ്യൽ സാധനങ്ങളുമായി പിറുസമീപം കുറവേന്നും ഇരുന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടിയ താര ഉദ്ദേശ്യത്തിനും എറബുവും ഉല്ലാസിക്കവാൻ വിശ്വേഷപ്പെട്ട നിലയിൽ വസ്തുധാരണം ചെയ്തു^o ഒരു പുസ്തകവും കൈകളിൽ വയ്ക്കി ചും തന്റെ പ്രിഞ്ചപ്പെട്ട വിത്രമസങ്കേതമായ പാരപ്പറ നേതാവും തിരിച്ചു. ചുറ്റും വൃക്ഷങ്ങൾ നിബിധമായിരുന്നു കൊക്കിലും ആ പ്രശ്നങ്ങം സുചരിച്ചിത്തമായിരുന്നതിനാൽ നിർബന്ധാധികാരി അഭിരുചി ഇരിക്കവാൻ താരയ്ക്കു^o യാതാങ്ക ഭേദവും ഇല്ലായിരുന്നു. ശാഖവാദം അഭിരുചി മനോ മഹമായ ഒരു വുക്കാശത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു പുസ്തകം വാതിച്ചു^o അല്ല കൊണ്ടും കഴിഞ്ഞതേപ്പുാണും അതോടു ഒരു അവക്ഷിപ്ത പുസ്തകിൽ വന്ന നില^oക്കുന്നതായി ഫോനി. ചെച്ചടിനു^o കുമാരി താര എഴുന്നേറ്റും മറമാസങ്ങളും അതുവരെ സർക്കരിച്ചു.

രംകുസ്:—എന്നു പുസ്തകം വായിക്കുകയാണു^o. അല്ലോ?

വല്ല പ്രേമകമകളിം അതയിരിക്കാം. വല്ല പ്രണയി നികളിലും ചാപവും കൊണ്ടു^o നിരാരാജരിനരായ എത്തെങ്കിലുംസാധുവിന്റെ ജീവിതാന്ത്രം കരിക്കുന്ന വയായിരിക്കാം.

താര:—ഒരിച്ചും വന്നുക്കുടാനില്ലെല്ലാ.

രംകുസ്:—ഇല്ല; എങ്കിലും അധികവും ഗുരീകളിടുന്നുവും തയ്യാറാക്കുന്നുവും വന്നുവരുന്നതാണു^o അവത്രതു^o.

ശ്രീരാമ:—അതുവിരിക്കാം, ആ ഭർജ്ജുലതയ്ക്കു^o ഉത്തരവും

സമാധാനം ചെയ്യുന്നതിനായി മരിക്കുന്ന സ്ഥലം കൂടി കൂടി കുറക്കിയിരുന്നിൽ അത്തരം ഒരു വലതയ്ക്ക് ഇടവരികളില്ലായിരുന്നു.

ശംകാക്ഷേപവോ:— ഇക്കാലത്തിൽ സമാധാനത്തെയും നിയമ ജ്ഞാനം രേഖയും കുറഞ്ഞ പരിപാലനത്തിലും ധാരാത്തുകാലവും ഇല്ല. നാം തന്നെയാണ് “സമാധാനം”; നാം തന്നെയാണ് “നിയമജ്ഞാനം”. അങ്ങനെ കൃതിയാൽ എന്നതാണ്.

താര:— കൃതിയാൽ എന്നില്ല. പക്ഷേ, അതും കൃതുനില്ല എന്നു ഉള്ളിട്ട്. സ്ഥീകളിടുന്ന സപാതഗ്രഹങ്ങൾ സമാധാനം നിപ്പേഷിം അപയാളിച്ചിരിക്കുന്നു. സദായന്തിരം അംഗീകാരവും അനവാദവും സിലിക്കാനും അവരുടെ ജീവിതം അതു ശ്രദ്ധാർഥായി കാണുന്നമില്ല.

ശംകാക്ഷേപവോ:— സാമ്പിസ്റ്റുഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നാളികാനായ കമാഡുടെ അന്ത്യവേച്ചകൊണ്ട് “ലോകത്തു അഉക്കജ്ഞതും”, സാമ്പിത്രയതിൽ സകല്ലതകിനും തന്ത്രത്തിനും വേണ്ടി പലതും പല വിധത്തിലും എഴുതും.

താര:— യമാത്മലോകത്തിന്റെ ഒരു ശരിപ്പുകൾപ്പെല്ല സാമ്പിത്രയതിലും നാം കാണുന്നതും. സകല്ലതകിയുടെ ഭാഗം നമ്മക്ക് പ്രത്യേകം അറിയാമല്ലോ. എത്തു സാമ്പിത്രയുടെ വാക്കിച്ചിട്ടും പ്രണയത്തിനു വിജയമല്ല പരാജയഭാണം എല്ലായിടത്തും കാണുന്നതും.

ശാക്കദേവ്:—മഹാ; പ്രഥമതിന്റെ പരാജയം. ലോകത്തിനാണ്. ലോകം അധികമും ഭാവസമി ശ്രമാണ്. ഈ ലോകത്തു് കരയററ സുവം കൊട്ട ക്ഷീന ഒരു ഉപാധി മാത്രമാണ് പ്രഥമം. ആ പ്രഥമതിനിന്നു സാക്ഷാത്കാർബും ഭിമവത്തിൽ വിലപ്പോരു കലാചിഷം. അല്പാതെയും ഉണ്ട്.

താര:—അംഗത; പ്രഥമതിന വേണ്ടി ജീവൻ ബലി കഴിക്കുന്ന ചാവപ്പെട്ടു നായികമായെട കമകരിവാ യിക്കുന്നതു് എനിക്കു് വളരെ സകടകരമാണ്.

ശാക്ക:—അങ്ഗു കമകയിൽ; ഔമാത്മ ജീവിതത്തിലോ?

താര:—ഔമാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ അതിലേരെ സകടക രം തന്നെ.

ശാക്ക:—എന്നാൽ എൻഡം ജീവിതതോട് ഭവതിക്കു് വളരെ സകടം തോന്നാൻ വേണ്ട അവകാശം എനിക്കണ്ട്.

താര:—ഈല്ല; ലേശാദപാലും ഇല്ല.

ശാക്ക:—അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സകടകാരോട് സകടം തോന്നാൻ സാധിക്കാതെ ഏകദയാൾ ശ്രദ്ധ സിലിച്ച വയെട കാരുത്തിൽ തോൻ സകടപ്പെട്ടുനു.

താര:—സകല സഭനൊഞ്ചക്കുല്ലിലും മഴക്കി ആത്മാത്മത യില്ലാതെ ‘പ്രഥമാ’ എന്ന പരഭ്രതു നടക്കുന്നവ രോടു് എങ്ങനെയാണു സകടപ്പെട്ടുക.

“ഈതാ ഇങ്ങനെയാണോ” എന്ന വാക്കുകളോടെ ശാക്കദേവ് താരയുടെ അട്ടക്കവേക്കു് ദിനൽ വോഗ കൂടിയിൽ പൂശുത്തു. അഭവത്തിൽ കിട്ടുന്നവും കുറന്തിലും

സപന്ത മനുഷ്യത്വത്തിലാക്കി വദനത്തിൽ വർണ്ണിതപ്പുണ്ടാക്കിവരുമെന്ന് ഒരു ചുവന്നതിനും അതു യുഖാവു ദിതിനും.

തുരു ചൊട്ടു ഗു ഇബംതിരിച്ചു സപാതകരം വിശേഷ പിഡിച്ചു് അപ്പും അക്കചയായി മാറിയതും അതു ക്ഷണം ത്തിൽ രൂക്ഷ നിബിഡതയിൽ കുടക്കുന്ന ഒരാൾ ബലബപ്പെട്ടു് അവിടെ പ്രവേശിച്ചതും ഒരു നിമിശത്തിലായിരുന്നു. ഉജ്ജപലങ്കാഖസ്തന്ത്രിയായ അതു ഗുംഗാക്കവിശേഷം നേക്കം തുരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു:—

“എടു, താനാഞ്ഞോ ഒരു യോഗ്യൻ്തി?”

ശ്രോക്കിഡവു്:—ചോദ്രാ മനസ്സിലാക്കില്ല.

രംമംഡലപ്പും:—ചോദ്രാമാ? ചോദ്രാ! മാറിക്കൊള്ളുക്കു ഒരു തുരിക്കും. അജലുക്കിയ തൈനില്ലോടു തന്റെ തല അടിച്ച പൊളിക്കുന്നണ്ടു്. ഒരു പാവപ്പെട്ട പെണ്ണു കൂട്ടിയെ രഹസ്യമായി കുടിച്ചുകൊണ്ടുചേരായി അവ കൂടുന്ന സ്ഥാരിതത്തെ കൂടുക്കപ്പെട്ടതു ചാൻ നടക്കുന്ന താനാഞ്ഞോ! യോഗ്യന്തി മാനുക്കിലയിലും അഴുക്കു അവഭാന്തിലേക്കു് വഴിതെഴുക്കാൻ നടക്കുന്നവനാണു യോഗ്യൻ!

ശ്രോക്കിഡവു്:—മധു: നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനു ധാരാത്താ രത്നമുഖില്ല. തോൻ നിങ്ങളുടെ സമേഖരിയുംഡാഡി വത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ശരിതുന്നു. അതു സമേഖരി നിങ്ങളെല്ലപ്പോലെ എന്നിക്കും എത്രയോ ദൂരമുണ്ടുന്നു തോന്നുന്ന കരാളാണു്. നിങ്ങളുംകും അവജീഡു ബഹുഭാഗിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന

വിധത്തിൽ കുടലും തൊൻ ബഹുമാനിക്കുന്നതും ആ ബഹുമാനി സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി തൊൻ എത്രൻറ ജീവൻപോലും ബഹികഴിക്കുവാൻ തയ്യാറാണ്.

രദ്ദേശഃ— എൻ്റൊ സദ്ധാരിതയും ബഹുമാനിക്കാൻ അനിക്കു അവകാശം എങ്ങനെന്ന സിലിച്ചു? നിങ്ങളുടെ പിതാവും അവളുടെ പിതാവും തമിലുള്ള നില ക്രൈസ്തവിൽ നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. ആ സ്ഥിരത്തിൽ അവളുടെ ബഹുമാനാസംരക്ഷണത്തിനു നിങ്ങൾ ഒരുക്കുംണ്ടോ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അഞ്ചും—? പ്രക്ഷേ, നിങ്ങൾക്കു് അവക്കൂടു വല്ല മുൻ്നായാണു ബഹുമാനമോ തോന്തിയാൽ തന്നെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവോ അവളുടെ പിതാവോ അപകാരമുള്ള ഒരു ബന്ധം താങ്കളും നിങ്ങൾ കരുതുന്നതോ?

ഗംഗക്കേവഃ— “എന്നിക്കു്” ആ ഭാസ്യവതിയോട് തോന്ന ബഹുമാനം നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാവോ എൻ്റൊ പിതാവോ മനസ്സിലുണ്ടി എന്ന വാദം നാലില്.

രദ്ദേശഃ— മനസ്സിലുണ്ടാണെന്നു് ഇവിടെ കരുതം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലുണ്ടില്ല. നിങ്ങളും ഒരു കാലും തീരുത്തപറയുന്നു. മേലാൽ ഇതു അടിത്ത ദിക്കിലെങ്ങാണും നിങ്ങളെല്ലാം കാണാക്കേണ്ട ഇത്തരം സംഭാഷണത്തിൽ എപ്പുട്ടും ശാരിയുക്കുയ്ക്കുയാണെന്നും നിങ്ങൾക്കു് പിന്നെ ജീവിതം ഇപ്പു എന്ന കരത്തിക്കൊള്ളുന്നും. നിങ്ങൾ പരസ്യമായ അധിക്ഷേപത്തിനു് പാത

ഒക്കമനും കുട്ട മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുണ്ട്. ഏങ്കിലും വിടിച്ചു അനുപത്തി അഭ്യർത്ഥി പ്രാപിക്കേ സഭവർ പ്രശ്നയ ആപരകാരം കുടുക്കായാൽ

ഈതും പാഠത്തുരക്കാണ്ട് ചെച്ചട്ടനും രദ്ദേശചന്ദ്രൻ സജ്ഞാദരിയുടെ കുറു പിടിച്ചു എവരെഴു ബലായി കാശമായി വിടിലേക്കെ കൊണ്ടുപായി. അപ്പും മും സ ഫേഡരാഖാട് കുടി നില്ക്കും നടക്കാണ്ടുശേഷം താര പാഠത്തു:—“എന്തെസ്താമായാലും ജീവ്യൻ്റെ കറിനവാ ക്കുകൾ കുറാ കുടിപ്പോയി. അഃദ്രവത്തിനെ ഇതിൽ കുടി അഭ്യാസി എന്തെങ്കിലും അവമാനിക്കാനോണോ? നിങ്ങളും കൈ കുട്ടാ പോലെയുള്ള ഒരു മഹാദക്ഷിണ്യാശ ആളും അഭ്യാസി തന്നെ അഭ്യേഷമെക്കിൽ ഇന്നവിടം ഒരു കൊലപ്പെടുമാകമാ യിരുന്നു”

രദ്ദേശചന്ദ്രൻ:—അല്ലോ! അവിടം ഒരു മണിയറ തന്നെ യാക്കമായിരുന്നു നീ കുറാം അറിതാനുകൂലതു ഒരു ക്രമിയാണ്. നമ്മുടെ കുടംബവർമ്മിതി, ആ ശാശ്വക പേരിന്റെ പിതാവും നമ്മുടെ പിതാവുമായുള്ള അധികാരം ചെവരം, നമ്മുടെ ജീവാംഗാരം എ നീക്കാരും ചുപ്പറി ഇതു പിന്തുകില്ലോ. നീ സം സാരിക്കുന്നതു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിപ്പി.

താരഃ:—ശരകാരും പറിയും കുറാം തന്നെയല്ലോ, ജീവ്യൻ്റെ വർത്തമാനത്തിൽ കേടുകൂടും. ചെറം ഒരു കോപണി ഉണ്ടെന്നും ഉണ്ടെന്നും.

രദ്ദേശ:—അണേ; അപ്പും അതായിരുന്നു ഓണ്ടതു!

അല്പ, രാധാ 18.

രാസം നോക്കി എന്നു. രഒച്ചേമഹത്രാം ഒരു ദിവസം ജോലിയാലുള്ളതു നിന്നും പതിവിൽ അധികം നേരത്തെ മടങ്ങിയരു കണ്ട് “അംഗാളിയും വിതാവു ചോദിച്ചു:—

“എന്തു കാണേതെന്നും മാനിതു നേരത്തെ ഉടക്കിയരു?”
രംഗരാഃ: — മുന്നാനീതു ജോലികൾ നേരത്തെതന്നെന്ന അവ സ്വന്തിച്ചു, സപ്താം സാമ്പത്കര്യം കുറിയതനാശനിച്ചു
തന്നെന്നേങ്കിൽ ചോന്ന എഴുന്നു ഉള്ളത്.

അംഗാം വീടിനാളിൽ പ്രവേശിച്ചു ലഘുഉക്കണം കഴിഞ്ഞു മാഡാവിനേയും ആട്ടിക്കണണ്ട് വിനൃസമക്ഷം എത്തി അഭ്യർത്ഥി മിച്ചും സുക്ഷിച്ചുപോന്ന ചന്ദ്രപ്പട്ടി തിലെ തുക എന്താണിരിക്കുമെന്നു നോക്കുന്ന ഉല്പരത്തിൽ എപ്പും. ഈ ആനുഭവിനും പരിപ്പാടു കാണുന്നം എന്നായിരുന്നു ഗിരീശവരുവാബു പിന്നൊരു ഉദ്ദേശം. അംഗാം ചോദിച്ചു:—

“എതിനാം? ഈപ്പും എന്നീക്കനാക്കുന്നതു? നമ്മുടെ” കോടതിയിൽ കുട്ടിവയ്ക്കുണ്ട് തുക വാളുരു വല്ലതേ?”

രംഗരാഃ: — അതെന്നും അതു ശരി. എന്നാലും ഈ തുക എത്ര വരുമെന്നറിയും.

ഒഹമവതിയും ഗിരീശവരുന്നും പ്രത്യേകം ഒരു സംഭവം തുടർന്നു താഴെ താഴെ ചെട്ടി എടപ്പും കുട്ടിയിരുന്നു വന്നു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന പണ്ണതുക അവൻ ഇരുവരു

മായി റൂഫൂഡിയപ്പോൾ ഇന്ത്രറാഞ്ചപത്ര അപയോഗം കണ്ടു.

ഭൈമഹതി:— ഹരുവകാബണ്ണൻ: ആകയില്ലപ്പോൾ രദ്ദേയഃ—ചിന്ന എത്രവകാശാണോ അക്കണ്ണതു്?

ഭൈമഹതി:— മുമാണം നോക്കി വേണ്ടാണ് നിശ്ചയിക്കാൻ ആ യുക കെട്ടിക്കൊട്ടുക്കൊന്നുവരെ നാലു മൂന്നു നില. തിൽ കഴിയുവാനെ നിപുണത്തിയുള്ളവല്ലോ.

0. ച:— അട്ടടി; മൂന്നു മുക്കിയും മതി യാകും. എന്നിക്കു ചെല്ലും സാധിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക വാണിജ്യം വകയിൽ ആനായിരും അപ ഇന്നു വന്നു ചെന്തിട്ടുണ്ട്.

ഭൈമഹതിയും തെന്താവും:— ഉള്ള താണ്ണോ കൂദാശയോ?

പെട്ടനു രദ്ദേയചന്ദ്രൻ പാകരവിൽനിന്നും വോ കിൽ അപ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നതിനിൽനിന്നും ലക്ഷ്യമായ പാസ്സു ബുജാക്കാത്തു കാണിച്ചുപ്പോൾ ആ താണാവിതാക്കെന്നാർ ആദ്യമുരുങ്കിൽത്തും സഹായിക്കാൻ ആയി.

പിന്നീടിവസാ ഭൈമഹതിദേവി പഴയപോലെ സദ്ധരാജിഭാജരജു, അവാജാട തെന്താക്കെന്നാകരയും ദജ തതി സുദർശനംഓവനംവകയ്ക്കപ്പോൾ നാ ഗ്രിരീശമാനും ചലക്ക് മായി കൊടുക്കാനണണ്ടായിരന്നു ഒരാറുകൂടം കടക്കാക്കുന്നു കൊടുത്തതിക്കുന്നതിനും ഒരു ലിറ്റൽ തയ്യാർചെവണ്ണു. എക്കു ദേഹം മൂന്നു സന്ദർഭത്തിതോന്നു നിരഞ്ഞനഭവു, ഭാസ്ത്രയും എത്തി. നിരഞ്ഞനഭവിക്കുന്ന അട്ടത്തെ ബന്ധുക്കളിൽ ഒരുംനും മരണത്തോടെ അയാംശേഖരും ഒരു ഗണ്യമായ സംഖ്യ വരിച്ചുവെന്നും, അതിൽ നീനു ഗ്രിരീശചന്ദ്രനാം

മുക്കുട്ടശാസ്ത്രാധികാരി അതുവീരം മുച്ച കൊണ്ട്വന്നിട്ട് പാഠനാലം ആരുയിൽനാം അവർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു വർത്തമാനം.

ഈന്നുത്തര കുട്ടംബഃംഗസമേളനംകഴിത്തു” എന്നിലും പേരം പറിഞ്ഞു, ഗിരീശചന്ദ്രൻ സായനനസവാരി യൂഡായി വീട്ടിന വെളിയിലേക്കു എത്തിയപ്പോൾ ആല്ല മായി അഭിഭൂവികരിച്ചതു” വകീൽ നീരാജവൻ്റെ ശത്രു അനും സുഭംഗതാം ഭവനത്തിന്റെയും വസ്തുവകക്കുടങ്ങേയും ഉടമസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ അധാരം ഗിരീശ ചന്ദ്രനെ തെള്ളാനും ശാസ്ത്രക്കാണാധികാരിയും അടിംബന്നു പ്രവേചിച്ചതു”.

നീ. വ:— നി; ഗിരീശചന്ദ്രമ്പാബു, നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ട് പോവുകയാണോ?

ഗി. വ:— എനിക്ക് ഇഷ്ടമിഷ്ട നാമവന്തെങ്കിൽ പോകാം. ആരുംബാം” മോഡിക്കാൻാം?

നീ. വ:— അടുക്ക്; വെലക്കാഞ്ചെട വെല പരിശോധിച്ചു” അവക്കു കുലികൊടുത്തുനേരുംപ്പോൾ, വെളിയിൽ ഇരങ്ങേണ്ടതു”?

ഗി. വ:— ഇന്നിപ്പോൾ അങ്ങനെന്തയല്ല തോന്തിയതു”. വെളിയിലിറങ്കി വന്നതിനുമുമ്പും അവക്കു കുലികൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

നീ. വ:— ഒരു ദിവസം; നിങ്ങളുടെ പഴയ അ സ്പ്ലാവം ഇപ്പോഴും ആവത്തിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എനിക്കു മരാരാഞ്ചു ഇവിടെ മാനേജ് ടാബി നിയന്ത്രിക്കണമെന്നു,

గ්‍රී. ඩී. ඩො — අභ්‍යන්තරික සංයික්ෂණ පාලනය.

നീ, വ:—ഖവിടേയും സാധിക്കും; ഏവിടേയും.

గි. ඩ. බා.:—එහිජේද සායිකස; යෙකු මූවිජ
ඡැහු සායිමයෙනු. ගිපරයක් එහිජේද සායිකස;
කිංචංහු තුක්තගුද මධුප්‍රකාර කොටතියි
කෙක් ව්‍යුත්තීන්. අත් සංඛ්‍ර සැපිකරිතුකා
භා න්. අංශයේ ප්‍රාත්‍රිකාභ්‍ය මාන්‍ය, සුබ්‍රම්‍ය මෘදු
ඇඟැංඡිල් එහිජේද මකාන් යාරාභ්‍ය ප්‍රාදු මු
ප්‍රාදු රැඳා සිල්විත්තීන්.

கிரீக்காவுள் அல்லது பூர்வாம்சங்கள் தீர்த்தநிறு
தன்மைக்குடியவையின் ஆக்கி ஸ்வாதநாஸவாரி குழித்தே
வீட்டிற்கு ஏற்றதி. பக்ஷ, அந்தேமத்தின் ஆக்கு ஸ்வாதநாஸ
ஷூண்மூலம் நிலத்திற்கு ஏற்றது கரீராஸ்பாஸம் அல்லது
சூப்புக்குடிநால் கூறு அவ்வெவ்விக்கொலிவை.

അന്ന രാത്രി ജോലി സ്ഥിവരുത്ത് നിന്നു രഘേഖവന്റെ
മടങ്ങിയെത്തിയതു് കൊ അധികം താമസിച്ചായിരുന്നു.
പിതാവിനു് അതു കല്പിലായ അസപാദമും ഉള്ളതായി
അയാറംക്കു് തോന്തിയില്ല. എന്നാൽ പിരു ദിവ
സം രാവിലെ ആ യുവാവു് നിന്തു വിളംബന്തിനു മന്ത്ര
തന്നെ കൈമക്കവതീശവി മക്കനെ വിളിച്ചുണ്ടായി പിതാ
വു് കാണുന്ന ആഗ്രഹിക്കനു വിവരം അറിയിച്ചുപ്പേഡാരി
അയാറം സഃ ഭാഗതിങ്ങാട പിരുസമീപത്തേക്കു് പാഞ്ചത.

ഈയ്യി സമീപം താരയും മാതാവും ഭിഖപ്രതിമ കെളിപ്പോലെ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. ഗിരിക്കച്ചട്ടൻ തുറന്നുനിന്നും മലൈക്കവാട്ട് പോലും ഒരു തിരിയില്ലാതെ മല

കുക്കയായിരുന്നു. അപ്പും കഴിത്തു മോഹി കുള്ളു തുറന്നു
ചുത്രനെ നോക്കിക്കണ്ണാട്ടു വരുത്തു:—

“കഴേതെ, എന്നിക്കിനി എഴുന്നേർക്കാൻ സാധിക്കു
മെന്ന തോന്തനില്ല. ഈ ലോകാ എന്നിക്കു” അതു പറി
യത്പൂ. നിന്നു് ഒരു പിതാവിനോടു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള
കടമ നീ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. തോൻ വള്ളര യച്ചുരെ സദ്ധനാ
ക്കുന്നു. അതു നിരിൾ അമ്മ. അവരെ പ്രജയകമം രക്ഷി
ച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ഈതു യും പറഞ്ഞു കഴിത്തു” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നു
ആക്കരിക്കുന്ന ശയ്യുടെ മറുവാരവാത്തു” എന്തി. അതുപുള്ളു
വിന്നയായി അട്ടത്തു നിൽക്കുന്ന താരങ്ങയാടു ഗിരീശ
ചുറ്റും പറുത്തു:—

“താരേ, കഴേതെ, അട്ടത്തു വാ, പ്രസന്നിക്കുന്നു്;
നിന്നു് യഹിയാഡ സ്നേഹസ്തനാഖ്യാപരം അനുഭവിക്കാരാ
ക്കാകാലം അട്ടക്കമേന്നയുള്ളിട്ടും.”

അതിനു ശേഷം സപ്പത്തിയെ അരികിലേക്കു
വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒന്നു തന്നു പറയുവാൻ ശക്തനാ
യില്ല. പ്രഭാതസൂചുന്റെ കിരണങ്ങരിലും മഞ്ഞലും അ
ശയ്യാതലവെന്തെ സ്ഥാപിച്ചു. ഗിരീശചുരുബാബുവിന്റെ
പൊസഗതി അസാശാരണമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹ
തതിന്റെ പുരിക്കപ്പള്ളിൽ തണ്ണു വ്യാപിച്ചു. നില്ല
ബൃത്താനും അതുവിത്തുമാരിൽ ആ ഗ്രാഡായിപ്പൻ
ലഭിച്ചു.

ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ । ୧୯.

பிதாவினை வருத்தின் கலை தாழ்வு
அவத்தை ஜீவிதத்தில் கண்மாய் உருள் ஸங்கீர்ணம்
வசிதங்கிடுவிடுமான்” அதிலூபீகரிக்கேண்டிவ
நாடு^०. அதிர் புள்ளுஸ்வதாப்போக்கு பாடுவிலூ
கைக்கலவினை கரிக்காலி வெற்று ஸபாக்கமாலா
கோடு அவர்கள் அதைபாலாவரே எதானியினை கமு
த்தேஸ்ரமத்தின்^० புதுதி பூர்ணமாலை ஏனை தோன்
மால்^० செழிலிலூ ஸங்கீர்ண புதிலிவஸு அது ஸமேர
பாகை அதிலூபீகரிக்கேண்டு, தங்காடு^० தீரை ஸமதா
வயு ஸூரியும் புதிலூபீகை குதை அல் குறவு
த்தில் கஷியுன் அது காந்துபாந்துக்கார் குடித்துமஸிக்க
நாடு^० அவர்கள்^० அதைப்பதில் காது மாதுவினை
வெய்வுறுத்தில் அதைப்பதில் காது மாதுவினை.

രേഖയ്ക്കുന്ന് താരങ്ങാട്ട് ദോന്തിയ വില്പി ചാട്ടി എത്തുക്കാരെന്തുവോ വല്പിച്ചുതല്ലാതെ തീരെ
കരയുന്ന ലക്ഷ്യം കണ്ടില്ല. ഇക്കാരണങ്ങളും താര
ആ ക്രമം പിടിച്ചു, അക്കാല നദീതീരത്തും ഒരു ബ
സ്ഥലത്തിൽ താമസിക്കുവാനും ഉപശീഖനമാർഗ്ഗം മാറ്റി
തെ അല്ലെങ്കിലും സ്വന്തി സ്വന്തിക്കുവാനും നിയുക്തി.

ମୁକଳାଲ୍ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କାନ୍ତିକଟ୍ଟାଟିଙ୍କରି ନାହିଁ
ଗାନ୍ଧାରାଜାଣିଯାର. ପାଇଁ, ଅରିଯାର ଏହି ଶିଖାନ୍ତରପୁରୁଷ
ତାରଙ୍ଗର ବସନ୍ତିକିମ୍ବ ହେବୁକାନ୍ତାଯିଲ୍ଲ. ଅରିଯାର

പിതാവു് രോഗരാജുവിലായിങ്ങന്നതുകൊണ്ടു താരജ്ഞനു സദ്യോദരവൻറെ അതുകൂടണും ഉണ്ടാക്കേക്കും എന്നുള്ളി ഭയംകൊണ്ടു അനുയിരിക്കാം അംഗാധിക്ഷ അതിനു ദൈ രൂപം ഇപ്പോൾതെ പോയതു്.

ഒരു ശ്രദ്ധയിൽക്കൊണ്ടു താര യും തോന്തി. എങ്കിൽ രാജകുർമ്മായ ഒരു അവവ്രാഖിക്ക വായിച്ചു പുസ്തകം മടക്കി വച്ചുണ്ടേണ്ടും അവരും സപജീവിതം നേതപ്പുറവി ഒരു സൂക്ഷ്മപരിപ്രായനു നടത്തുകയായിരുന്നു. അബ്ദംശാന്ത്രി കൂടിത്തേരുന്നിട്ടും നിലു ശാഖവൈശാഖ ലേഖംപോലും ബാധിക്കുകയുണ്ടായില്ല ഉംകുടമായ കൊടുക്കാറും കാരിവൻറെ അവധാരത്തിനു സർവ്വമാം ഓജാജിച്ചു വിധാനതിലുള്ള മഴയുംകൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷം അന്തുയിക്കാനും ക്ഷാലിച്ചിരുന്നു.

അലേ അതുകൂടിയിൽ നബിയുടെ മേൽവരം നാരാജുള്ള പ്രാംശു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കാവിനമായ പൂജ്യിനാർത്ഥിത്തം അംഗസാധാരണ മായ വെള്ളിപ്പൂക്കാക്കാണ്ടു് പറിസരങ്ങൾം അഞ്ചുന്താ അംഗപ്രസ്ഥമായിരുന്നു. അട്ടം രണ്ടു ദിവസവും, നബിയുടെ കീഴിലാഗാത്രം പൂജ്യിയുടെ പ്രവാസ്യനാൾത്തനും മലാരമായിരുന്നു. നബിതീരംതു് ഒരു ദിവസം താമസത്തിനാക്കി സപ്രീകരിച്ചതിനാക്കി അതു ഗ്രഹവാസിക്കും വള്ളരം സക്കടപ്പെട്ടു്. യുവജനങ്ങൾം അതുകൊണ്ടാം വള്ളരു ഉത്സാഹം ദേതാട്ടു നിംബന്തങ്ങയാട്ടു കുടി എന്നതുകൂലിലും വിധാനതിൽ അപത്രതു് സംഭവിക്കുന്നവരും രക്ഷിക്കാൻ പ്രത്യേകം സന്നദ്ധരായിരുന്നു. നബിതീരത്തായതുകൊണ്ടു് വെള്ളിപ്പൂക്കാക്കാണ്ടു തുല്യം തീരെ ഇല്ലാതാതിരിക്കുന്നതാക്കി

വിധാനത്തിൽ ചെടുപ്പേണ്ടുകൂടിയാണ് ഒരു നിലയിൽ കൈമാറ്റിയിട്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ ആ അർഥരാത്രിസമയത്തു് നിദ്രാവരണരാത്രിയിൽ സ്ഥലവാസികൾ യാതൊരു ഭയവിന്തയും കൂടാതെ സ്വന്ധനത്തിൽ അപദോന കഴിയുമ്പോരു നിദ്രാരഹിതയും താഴമാത്രം അത്തിപിടിക്കുന്നതിന്റെ ഭയങ്കരതയും ഇംപ്രമുഖമായി നേരിട്ടുകാണുന്നു. അവരംകൂടുമ്പിന്താം നിന്മത്താ നേരഞ്ഞേയുള്ള അസപ്പമത, മരാമരജാളിടെ കൊന്ദുകളുാടിത്തേ പതിക്കന്ന ശബ്ദം ഓലാഷ്വാ ഇടിവെച്ചിന്നറഞ്ഞും മിനാലിന്നറഞ്ഞും നിരന്തരമായ ലീകരസപണാവവും നിമിത്തം വർഖിച്ചു. ഓരോ മിനിട്ടം അത്രയികും സംഭേദത്തിലും ഭോധിക്കുന്നതിലും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആ യുവതി ഒരു ക്ഷേരയിൽ ചാരിക്കിടന്നു. അവളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി യാതൊരുവിധം പിന്തിച്ചിട്ടും ആധാസപായകമായ യാതൊരു നിശ്ചയവും കൂണാതെയുള്ള ആ അസപ്പമതയെ വെളിപ്പും കൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലീപം കൂതുന്നുണ്ട്. താരു ഒരു ദിവം വർഖിച്ചു ആകാംക്ഷയാൽ അത്രയികും ദ്രാനമായി, സപന്തം പാപ സദരം കസാലക്കൈകളിൽ വിനൃമിക്കുന്നില്ലതു് അവിനിലെ തരയിൽ എന്തു നടക്കന്നവേനു് അവരംകൂടെ മനസ്സിലായില്ല.

പെട്ടുന്നു് താരു ദ്രംഖികൾ തരയിലേക്കു വ്യാപരിച്ചു. അദ്ദേഹം ദയകരം, ആ തരയിൽ കിടന്ന കിടലും

സ്ഥൂക്കഷണങ്ങൾ ജലത്തിനു മീതെ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ജലം അനുകൂലമാം വർഖിക്കുന്നു. “ഒദ്ദവേദേ” എന്ന് എററവും ഉച്ചരിച്ചുള്ള വിഴുങ്ഗയാടു താര പാപങ്ങൾക്ക് കാശാല ക്രൈക്കിൽനിന്നു പൂക്കോട്ട് വലിച്ചു. “ഒദ്ദവേദേ, എന്തും ജീവിതം ദീഘമായിരുന്നു, എന്നും” ശകലമെ ലും നേരുമെല്ലുള്ള ററ ആത്മസുച്ഛത്തിനോടുകൂടി ഒരു ദിവസമെങ്കിലും സഹവസിക്കുന്നതിനും” അവിടത്തെയും “ഇപ്പുംബന്നുകും” — എന്നിതും അവരും ഉരക്കേഞ്ഞെന്ന പറയു.

മരി മഴവൻ ഒരു വല്ലുത്ത തണ്ണും. ഗ്രഹത്തിനു ചുറ്റും അനവധി കൊമ്പനാനകരു തുമ്പിക്കുകൊണ്ടു പണ്ടിക്കും ദുക്കിയവകളും നിന്നും ടെച്ചുട്ടുക്കു ദേവാഴുള്ള രണ്ട്. അതികരിന്നായ ദുഃഖിപാത! അവരും മൂന്ന് പരിശാസമിതിവിപാകത്തിൽ യാത്രാന്നരും പറവാൻ ശക്തയാക്കാതെ, എന്നാൽ അപ്പുകളമായ മനസ്സാനില്ലുംതാടു ഭേദപ്പുറത്തുനാശിയെന്ന വിള ക്രൈക്കാതു കോൺപ്രൈക്കയറി ഭവനത്തില്ലെന്ന ഭേദ ആഗത്തുള്ള മരിയിലേക്കു തിരിച്ചു. വീട്ടുമാശമനായ രതീ ശൈലീ സമാധാരം അഭ്രത്മിക്കവാൻ അവരും വാതിൽ തട്ടി. വിളീക്കാമെന്നു കയറ്റിയപ്പോരം ആ വാതിൽ. തുറന്ന കിടക്കുന്നതു കണ്ടു.

“അഥാ ജലപ്പവാഹം. ഇ ബിടെ കുക്കു” വർഖിച്ച ജലപ്പവാഹം. വേഗം ദേവാട്ടകരു തയ്യാറാക്കുന്നും”.

രതീയൻ വലുയാരെനും എററവും വേഗത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചു” ചെപ്പുന്നും ദേവാട്ടകരു തയ്യാറാക്കു

വാൻ താഴേക്കയ്ക്കിരഞ്ഞി. താര മുകൾത്തട്ടിൽ നിന്ന് താഴെന്തു് എത്തിനോട്ടിയപ്പോരം ജലം മുമ്പിലത്തെത്തിൽ നിന്നും വല്ലിക്കുന്നവെന്നുകണ്ടു് അവർ ശുട്ടത്തു് ദയക്കും തയായി. അടുത്ത ഭാവിയിൽ എന്നു സംഭവിക്കുന്ന എന്ന റിയാതെ സംഗ്രഹത്താട്ടകൂടി ആ യുവതി സപ്പന്തം മറിയി ലേക്കു് പാത്രതു്. പാദങ്ങളെ നശമാക്കി, പ്രവർദ്ധിക്കുന്ന ജലത്തിലൂടെ കിഴക്കുവരുത്തുന്തെ വാതയന്ത്രം നസ്തിച്ചം എത്തിയതു് എന്നോ ഒരു വല്ലിയ സാധനം ജനലിനെ തിരേ കുക്കിയേറിയ കൂറിക്കുന്നു ആകുംബന്നത്താൽ ഗംഭീര മായ ഒരു ദണ്ഡുംഘാഷത്തോടെ വന്ന തട്ടിക്കൊടുക്കിയതു് ഒരേ നിമിഷത്തിൽക്കഴിഞ്ഞു. ജനാലയിലെ കമ്പികൾ എല്ലാം വള്ളത്തു് വലുതാഡ വിടവുണ്ടാക്കുന്നുക്കവിയം അവിടെ വന്നുന്നേരു് ആ സാധനം എങ്കും വീടുകാർ ആവാക്കും ഉള്ളതില്ലെന്നു കുറഞ്ഞുകൂടി ചേരു ബോട്ടായിരുന്നു.

“ഹാ, അതാ വാമ്പി! വേഗം വരുണോ! രതീഞ്ചി വൊബ്ബു! വേഗം!” എന്ന താര അത്രുവേഗത്തും വിളിച്ചുപറത്തു് ആ സാധാരണവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് ഒന്ന് രണ്ട് മിനിട്ട് നിലച്ചകാണ്ടു. എന്നാൽ അതാറ്റു് എന്നു കൂരുന്നവരാലോ, അവിടെ വന്നുചേരുന്ന ലക്ഷ്യം മൊന്നും കാണായ്ക്കും താരയ്ക്കു, സപ്രക്ഷാഖാദ്ദേശം അവ ലംബിക്കാതെ ഗത്രുന്നതമില്ലെന്നായി. ജലം അനുക്ഷണം വല്ലിക്കുന്നു. അത്രുഡിക്കമായ മനഃസാന്നിദ്ധ്യത്തോടെ ആ നില്ലുമായതായ യുവതി വള്ളരെ അദ്ധ്യം സൗകര്യപ്രഭവം അനുയ വിയത്തിൽ വസ്തുധാരണം നിർബ്ബഹിച്ച ജന ലിംഗം കമ്പിവിച്ചുള്ള ഓഗളുത്തു് എന്നുകയറ്റി ആ

ചെരുന്നുകയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അടഞ്ഞു കാണ്ണപ്പെട്ട മരഹാത വദ്ധിച്ചിൽ രതീഖബാബും വന്ന കയറി. രണ്ട് വദ്ധികളും, തമ്മിൽ അകന്നപോകാതിരി ക്കാൻ ദീംബരജ്ഞക്കൂർ രതീഖൻ ഭ്രംബയി ബന്ധിച്ചു.

“വെള്ളം അങ്ഗുമമായ വിധത്തിൽ വല്ലിക്കന്ന. ന മുടുട വീട് അല്ലോ താണ്ണസ്ഥലത്തായതുകൊണ്ട്” ആ ഭവ നത്തിശേരി കമ എന്താക്കമെന്ന് എനിക്ക ആദ്ദേഹ ചിക്കാൻപോലും തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ താരയുടെ കാര്യം—?”

എന്നാളും വാക്കുകളോടെ രതീഖൻ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പറ്റം ആ നിന്നുച്ചായയുടെ മുഖത്തിനു ഒന്നരെ പൊക്കിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നോക്കി.

താരയ്ക്കു യാത്രാനം തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കവാൻ കഴി ഞതില്ല. അനന്തരാനിമിഷ്ടത്തിൽ അതിയേക്കരമായ ഒരു ജലപ്രവാഹം അവരിൽവക്കം മുഴുംഗോചരമായി. താരയുടെ താമസസ്ഥലമായ ആ ചെരുദേവനം, അദ്ദേഹം! വർഖിച്ച ജലാദയസ്ഥിരമായ ആ പ്രവാഹത്തിൽ നിന്നേഴും തിരോളവിച്ചു. അവളുടെ വദ്ധിയാകട്ടെ, നബിയുടെ മല്ലുത്തിൽ, മരങ്ങിത്രുടങ്ങങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നത് ഗജത്തിനെപ്പോലെ, അങ്ങോടിങ്ങാടുള്ള തിരിച്ചവിന്ന് വിഡയമായി. രതീശ ബാബുവിശേരി തോണി മുള്ളു മംഡാ പ്രദ്യാഹത്താലോ താരയുടെ വദ്ധിയുമായി വേർപ്പെട്ടു എങ്ങോ അടിച്ച പറമ്പുപ്പെട്ടു.

ആ അനധകാരമല്ലുത്തിൽ, അതിവക്കത്തിശേരി ആന്തൃപ്പം ദിംബിഞ്ഞിഭായ ആകുമണ്ണമുട്ടത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി

യായ താര ഒരു തൃശ്യുമായി എന്നേടാട്ടാൻ^o ഹോകേ ണ്ടതു്, എന്നാൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് എന്നറിയാതെ, എന്നാൽ അപചമല്ലത്തിൽ അവസാനനിമിഷം പ്രതീ ക്ഷുഖ്യനാ ശാന്തതയേടു ജലപ്രവാഹഗതിക്കു് കീഴു ക്കു അഗളിപ്പരുന്ന ധ്രാനിച്ചുകൊണ്ടു് സ്ഥിതിചെയ്യു കാഴ്തു ദേഹ ഇടയ്ക്കിടെ വീണിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിദ്യോതിനി വ്രക്തമാക്കി. ഇതു സാഹസത്തിൽ അത്മഹക്ഷ നേടാ മെന്ന കൊതിക്കുന്ന മാനഷമോധനത്തിൽ കലതലായ പുറ്റുരസം കൊണ്ട മേലാട മാസംപോലെ അംഗനി ഓലാഷം കേരംക്കുംബാറായി !

അല്പാധം 20

സമസ്യാവന്നും അന്യകാരത്തിൽ അതിന്റെതും ലെയും, അതിഭേദാരമായ സപ്ളിത്തിൽ താൻ അക്കഹപ്പട്ട തുപോവെയും താര വോധഗ്രന്തായും ഇതികർത്തവ്രതാ ദൂഢയുമായി പ്രതിഭേദവിധുടെ മാരകമണ്ണഞ്ചിലെന്ന പോലെ ആ ജലപ്രവാഹമല്ലെന്നിതയായി നയന രക്തിയുടെ അപ്രത്യക്ഷമായ നിഷ്ഠപ്രലതയിൽ ഫേഡി ക്കുന്നു. തന്റെ അപ്പൂഴിത്തേരുയാ അനന്തരക്ഷണാത്തി വേദ്യോ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അവരുടെ ധാതനായ തുപവു മണിയിൽനിന്നും എന്ന പ്രത്രകിച്ചു് പറയേണ്ണ തില്ലപ്പോ.

ചുരും കൂണ്ടു ജലപ്രളയത്തിനും മേൽത്തട്ടിലെ ആകുംബന്തിനും അമ്മിവുള്ള വൃത്താസം ആത്മാ അവളിലെ

നേരുക്കാട്ടു് അല്ലൂല്ലു് വിഷയീഭവിക്കുന്നു. മഴ നില്ക്കു
ശം നിന്നു; നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു് സപാഞ്ചവികമായ
ദേജ്യസ്ഥാനത് അവിടവിട്ടു് നിന്നാണോ. ചുറ്റം അതി
ഒല്ലാരമായ ജലപ്രവാഹങ്ങളാണു് അവളുടെ ശ്രോതൃക്കാട്ടു്
ക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നു. അഥവാ ബാല്യകാലസ്പർശങ്ങളിൽ
ചിലപ്പോൾ ഭാവാനാപരമായി എത്താടുള്ള അതു മധ്യത്തായ
ആവശ്യത്തു്, നബിക്കിലെ സീമാവിവാദിത്വം ജലാനുമന
വിപരശ്വാസം, അവക്കു നില്ക്കുശം വലയംചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതു
ഓമാധ്യത്തോടെ അവരും രക്ഷയുദ്ധത്തിലുള്ള ഒരു ചീത
യിൽ എത്തിയപ്പോഴാണു് രംഗൻ പ്രിയപ്പെട്ട ഭവനവും
രൂപമായ എത്താ കാണുന്നതാൽ തങ്കാലാസ്പദത
യിൽ കഴിയുന്ന സജ്മാരംഗം വാതസല്പാശരമായ മാത്രാ
മു? അവളുടെ സൗതിപ്പുടത്തിൽ എത്തുന്നതു!

“ഒരുവനേ, തൊനിപ്പോളുവിടെയാണു്? എരംഗൻ വിട്ടിൽചെന്നുതാൻ വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടാണു്?”എന്ന ദേഹ
നകമായ അതു കുറച്ചതായിൽ, അവരും നോ രണ്ടു മു
ഴുക്കാട്ടു തന്നുതാൻ ചോദിച്ചു ചോദി. സുഭംഗം യാത്രയാ
ലയോടുതെട്ടുള്ള വൈന്തതിലെ അതു ആത്മമബന്ധക്കൂട്ടുടെ
സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ എത്തായി രിക്കമെന്നാണു് അവളുടെ
വിഹാരം? അതെങ്കിലും തന്മാരു നില്ലുമായതയിൽ രക്ഷി
ക്കാൻ അടുക്കുന്നുണ്ടാ എന്നു് അതു യുവതി ചുറ്റം
സുക്ഷ്മമായി നോക്കി. നക്ഷത്രവെളിച്ചത്തിൽ നബിതല
തന്ത്രിലെ ചെറുതരള്ളുക്കാട്ടു് “ഇല്ല” “ഇല്ല” എന്ന ശബ്ദം
ചുരപ്പെട്ടവിച്ചു കൊണ്ടു് ബലബലപ്പെട്ട ഹായുന്നതു മാത്രമേ
അവരുടു് പ്രത്യുഖ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ!

അവരും അതാ നമീമല്ലുത്തിൽനിന്ന്^o മുതവയ്ക്കുത്തു മജ്ജ പാടങ്ങളിൽ പൊങ്കിക്കാണിതന വെള്ള എന്ന മജ്ജ ചാളിൽ ചാഞ്ചാടന വദ്ദിക്കിൽ നമിതിചെയ്യുകയാണ്. ചുറ്റം ആ പത്രിച്ച നോക്കി സ്ഥലനിശ്ചയം വരുത്തു വാനം സപ്രത ഭവനത്തിലയ്ക്ക്^o വല്ല മാർപ്പണ കണ്ണ പിടിക്കാമോ എന്ന നോക്കവാനു അല്ലോരം മുമ്പാ യാസം ചെയ്തു. അതാ, അഗ്നവശായ ആകാശം ഒന്നുട്ടി തെളിയുന്നു. ചുറ്റം കാണുന്ന അന്യകാരത്തിൻറെ കാർഷ്ണപ്രതിനിം^o അല്ലോ ഒരു കറവു സംഭവിക്കുന്നു. അങ്കേ, താൻ നമീമല്ലുത്തിലപ്പു എന്നം നബിയുടെ ഒരു വയന്നുള്ള വിസ്^o തുടക്കാരപ്പേരുത്തിന്റെ മല്ലുത്തിലാബന്നും താര മനസ്സിലാക്കുന്നു. നബിയുടെ ഗതി ഏതുങ്ങാഗത്താ ണു^o എന്ന അവരും സൃഷ്ടിമാക്കി നേര ചിത്രിച്ച നോക്കി. പുകിലാക്കി മുഖ്യപത്രസഹിതങ്ങളുായ ശാഖകളോടുകൂടു ടിയ അനവധി രൂക്ഷാക്കര നിബിധ്യതയിൽ നിലകൊണ്ടു^o ആ പ്രതിവികുതികൾക്ക്^o സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അല്ലോയ ഒരു ആശായ ആശായ പ്രേരിതായിരുന്നു. ഒരപ്പും അനുഭവം അനുഭവം വരുത്തുവും അനുഭവം കൈക്കുവാട്ടിച്ച ഏതാനം കനംകാലികൾ മുണ്ടായുള്ള കനി വെ ചാരജ്ഞാന്ത നില്ലേഖിംബായ നിസ്സഹായതയിൽ നില കൊള്ളുന്നു.

താര കേവലം നിരാഹാവാവയാകാതെ രക്ഷി തന്റെ പ്രദേശിച്ച തുഴത്തു^o ഒരു പ്രദേഹവാനിമോച്ച മുടി രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. തെന്നു വെന്നു എവിടെയാണു^o? അവിടെയുള്ള കുടംബാംഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്നായിരിക്കും? എന്ന അത്രാംകാംക്ഷയ്ക്ക്^o ഒരു

യുമനവും ലഭിക്കാതെ അവരും ജലപ്രവാഹങ്ങളാട്ട് കറിന്മായി മതസ്ഥിച്ചു വന്നുവിനെ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചു വിധിച്ചിൽ തന്നെ മുന്നാട്ട് നാമിക്കുന്നു. സദ്യോദയൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലവന്നു! അദ്യോ, ആ സദ്യോദയന്റെയും എഴുന്നൊന്നും കാലിക്കാലിക്കാലി അസ്പദമതയാലാണെല്ലാ, ജനനം മുതൽ സ്നേഹിച്ചു പോന്ന ആ മനോധരഗ്രഹം താൻ ഉപേക്ഷിച്ചതു എന്നു് അവരും വിനിക്കുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വസ്പദവും നാഡിച്ചു് ജീവൻ മാത്രം രക്ഷിക്കണമെന്നു ഒഴി ഉദ്ദേശനേതാടെ അതിസാധസം ചെയ്യുന്ന അവളുടെ അപ്പോഴെന്തെ നിലയിൽസദ്യോദയന്റെയും രസക്കേടിനു വല്ല ഗൈരവവും കല്പിക്കാനുണ്ടാണോ? അവരുടുക്കു് സദ്യോദയ രജനാട്ട് ബാല്യകാലത്തു് തോന്തിയ നിഷ്പിളക്കമായ സെങ്കമാർക്കും അതാംബലവാനും വീണ്ടും തോന്തിയും. അട്ടഞ്ഞക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ ആ ജീവിതം നിലയിലെ പ്രശ്നാഖംപൂർണ്ണമാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ വിചിത്രമായി പാതയിലേക്കു മരാറായ യുവവിന്റെ അവളുടെ വിനിഷ്ഠിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. എതായാലും ഉദ്ദേശിച്ചു കാലും സാധിക്കുക തന്നെ, എന്നു് അവരും നിശ്ചയിച്ചു്.

അതുയിക്കമായ വികാരാദിവശങ്ങളും, തന്നെ കയറന്ന ദേശനിയുച്ചതേനാട്ടം കൂടി താര ആ ജലപ്രവാഹമല്ലെന്തിൽ വിധിയുടെ മനൂഷ്യനിൽ പതിച്ചു കൈ സാലഭജിക്കുന്നുപും വർത്തിക്കുന്നു. അവളുടെ വസ്ത്രം ആ പാദച്ചുഡാനന്നത്തു് ആചക്കന്തുന്ത്രണത്തിൽ അതുയിക്കമായ വിലോപം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട് അവളുടെ ബാല്യകാലത്തു്, ചീകിക്കേട്ടി മിനസമാക്കവാൻ മാത്രാവു് അട്ടി

യൂട്ടി ഉപദേശിക്കവാൻ കാരണമായ ആ കേരളം, അഴിന്തുലത്തു നന്തരു് കഴിക്കാറിന്റെ നിശ്ചിതമായ ആകുമണ്ഠാൽ ഗിമിലിത്തമായി പണ്ണന്നപോലെ ഇപ്പോഴം അവരുടെ ഉപദേശകരമായിത്തീർന്ന്. എന്നാൽ ഇധിചരലോകങ്ങളിൽ മല്ലവത്തിയായ ആ സാധു യുവതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നും അതിനിസ്ത്വാരമായ രാഹിലിക്കസംസ്കരത്തെപ്പറ്റി എന്നാണു പാഡ്യവംസ തുടരു്? അവളിൽ ആത്മാവു് ജഗദ്ദീശപരമും അഭിമുഖ മാക്കിരിക്കുന്നു. ഉപചീയമാനമായ മനോഭാർഥ്യങ്ങളാട്ടു കൂടി ആ യുവതി സപന്തം ദേനം കണ്ണുപിടിക്കവാൻ ഏകാഗ്രതയോടെ സാമ്പശ്ശേഷ്ട്ടി.

കൂരത്തു് നിബിഡതയിൽ എന്നാണും വുക്ക്ഷങ്ങൾ മുണ്ടാക്കുവകമായ ഇരുളൊളിക്കിൽ കുടെ അവരുടെ അവരുടെ അപൂർണ്ണമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ വുക്ക്ഷസമ്പ്രദയ തത്തിനും സമീപമാണു് നബിയിലേക്കു് ചെന്ന ചേരുന്ന ചെരുക്കല്പരായനു് അവരുടെ അറിയാം. ആ കുല്പ കിൽ എത്തി അല്പമും പോലും ദേശം മറ്റൊരു വരത്തു് ചെന്ന ചേന്നാൽ തന്റെ ആരിയപ്പേട്ട ദിവന്തം കാണാം എന്നു് അവരുടെ വിശപാസമിണ്ടു്. അതാ, അവരും മിന്നാൽ വേഗത്തിൽ വഞ്ചിയോട്ടുകൂടി മുന്നാട്ടു പായുനു! അദ്ദേഹം മുഖാധിക്കിന്റെ മരുരായ ശക്തി! വേഗരായ ചിന്തയുമില്ലെത്തു താര അതിവേഗത്തിൽ തുഴതേ തന്റെ ബാല്യകാലവിധാരങ്കളാവും ചതുവാസല്പരന്തരമും ആയ ആ പഴയ ഗ്രാമത്തിന്റെ മുകളിഭാഗം കാണാം!

നമീപ്രവാഹത്തിന്റെ അജയുതയ്ക്ക് കീഴടക്കിരണ്ടാ മരത്ത തട്ടമാത്രം കാണാവുന്ന നാലത്തിലുള്ള ആ ദിവന ഞാൻറെ മുമ്പിൽ താര എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ വണ്ണി കലശലായി പിണ്ണങ്ങി നിൽക്കുന്ന കത്തിരവേല്ലോ ഫും അതു നിയന്ത്രണാധിനമ്പ്പാതെ മലിക്കുന്ന. അവൾ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു:—“ജ്ഞാനാ, അജ്ഞാ, ജ്ഞാനാ, ജ്ഞാനാ!”

ഈ അത്വപാനം കേട്ട്, ദിവന്തിന്റെ മുകൾനെ കീൽ അത്യന്തം അസ്പദമത്തേം നിന്നൊന്നു രഞ്ജിത്

“പൊന്നനജത്തീ, നീയോ, താരേ, മാ!—നീ തനിച്ചു ഈ വെള്ളപ്പൂക്കൾനിൽ ഇവിടെ എങ്കണ്ണ ചെയ്താി? താരേ” എന്ന വാക്കുള്ളാട്ട് അയാൾ പെട്ടുന്നും ആ വെള്ളത്തിലേക്കു ചൂടി കുടിയേറിയ വിധം നീനി അവളുടെ ചെരുവണ്ണിയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു തും കയ്യിൽ വാങ്ങി.

താരു:—അമ്മയെവിടെ?

രമേഷൻ:—അമ്മ, വല്ലുമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു മിനങ്ങാനു പോയി. ആട്ടു; നി അനിയേയാണോ?

താരു:—അഡേ, ഒപ്പവം എന്ന ഇവിടെ എത്തിച്ചു.

രമേഷൻ:—ആട്ടു; തയ്യപ്പെട്ടതു “നടുക്കു” ദിവം അമ്മ യുടെ അടുക്കുലയ്ക്കു ഒപ്പാക്കാം ഇവിടെ വീട്ടു വെള്ളത്തിനുള്ളിലായി. മരറായ സ്ഥലത്തും—”

നമീപ്രവാഹം വർഖിച്ചു തുക്കായിലും വേഗത്തിലും അവിടവിടെ യലിയ മുണ്ണഘൃതംഞ്ചാക്കി സ്വർണ്ണസംഹരം കുമായി മണ്ണാട്ടു പിന്നോട്ടു എന്ന നിശ്ചയിക്കാൻ

വയ്യുത്തെ വിധാനകിൽ ധാരാത്തെ ഇരയും കുമഖും ഇല്ലാതെ കാണാപ്പെടുന്നു. നാരങ്ങയാട്ടകുട്ടി വഞ്ചിപ്പിൽക്കൊടിയും രഘുരാജും മാത്രാവു താമസിക്കുന്ന ഭവനം ലക്ഷ്മിഭാക്തി കൈതി സമ്പ്രൂദ്ധം പ്രദാനം ചെയ്യാൻ തുടക്കമാണ്.

നേരം പ്രഭാതമായതോടുകൂടി സ്ഥലവാസികളിൽ അവഗ്രഹിച്ചിട്ടു ചിലർ വളരെ മുരുത്തുള്ള നബ്ദിക്കീരാഭാഗങ്ങൾ ഇല്ലാതെ കൊന്നുകൊണ്ടു് സംഗ്രാതവിത്തരാം എന്ന ഭയക്കരി ജലപ്പൂര്ണപ്പിൽ കൂടി ആ സോംരീസോംരാമാർ തുഴഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നാൽ തോന്തി പോകുന്നായു കാണി.

കേദാരഭാഗത്തിലെ ജലസംഖ്യയന്തിൽക്കൂടി നബ്ദിയിലെക്കു ചെരിക്കുവെച്ചു വണ്ണിയെ തിരിച്ചുപൂജാഉണ്ടോ, രഘുരാജും സപന്തരം ബുദ്ധിമോഹനരാപ്പറാം അറിയുവാൻ ഇടയായതും. ധാരാത്തെ വിധാനിലും കീഴിട്ടകാണ്ട നിറുത്തിലും പ്രാത്യേകം വേഗത്തോടെ ഭൂക്കന ആ നബ്ദി ഏകദേശനാശം തന്നെനം ചെയ്യുന്നതും? അമ്മവാ തന്നെ ചെല്ലുന്ന ഉള്ളടി ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽത്തെന്ന ചുരുക്ക് ജലപ്രവാഹമാ ദ്രുതഗതിയിൽ വർഖിക്കുന്ന ആ പ്രശ്നരാറ്റു് അധികം ശബ്ദം, ഓഷാട്ട പോകുന്നാണോ? അതിനാൽ യുവാസാധാരണാശാലാ സമ്പര്കത്തിലും പ്രശ്നാഗിക്കുവാൽ അവാരം നിഖേച്ചിട്ടും രഘുരാജും ശക്തിയായി വീണ്ടും തുഴഞ്ഞു. രജേഡാം താരയും പരമ്പരം ഭയനീയമായി കൊക്കുന്നു. ശുജവരം കരക്കിരം പോലും സംസാരിക്കാൻ ശക്തരാക്കന്നു് പ്രശ്നവരുടെയും ദ്രുതാവും ബുദ്ധിയും മുഹമ്മദിക്കുവാൽ ചികാറാ തുഴിം ചിന്തകളിം കൊണ്ടു പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന സഹാദാന്തം സകല വാക്കുകൾക്കും സകല സംശയങ്ങൾ

അദിക്ഷം പ്ര.തിനില്ലും വഹിക്കുന്ന ഒരു പദം ഉച്ചി
ക്കുന്നു:—“താഴു”.

താരു അതികർന്മായ ശാകത്താൽ ദബ്ദിക്ക
വാൻ ഒരു രാക്കണില്ല. ആ അത്രുതമസഫോറ്റേംസ്
സഹായ്ത്തികൾവായനില്ലെങ്കിലും അവർ തന്ന
താൽ ശപ്തിക്കുന്ന; സകടപ്പെട്ടുന്ന; പദ്ധതിപിക്കുന്ന,
വേദഘന:— താഴെ; എന്ന് തുന്നലെ ശാകഭോവ്വെന
കാട്ടു എക്കപറ്റ തമ്മിൽ ഒരു രസക്കണ്ഠം ഇല്ല.

താരു ശബ്ദിക്കുനില്ല. അവളുടെ ഉൽക്കടവികാര
ങദിക പദ്ധതിയങ്ങൾ യാതൊന്നില്ലെന്തെങ്കിലും പ്രകാശിതമാ
കാതെ വർദ്ധിച്ചു ശ്രദ്ധാസ്വേഗത്തിൽ അമരന്നു.

ഈ ദാ, ഒരു പുതിയ ആവശ്യത്തും! ആ സോഡരിസ്റ്റ
ഭരണാധിക വന്നു അതിവേഗത്തിൽ രമേഖൻറെ ശരീര
ശക്തിയും പ്രവാഹത്തിന്റെ ആനുകൂല്യവും അനുസരിച്ചു
ഇന്നോടു കൂടിജുന്നു. യേക്സ്, പുരോക്കനും, മാ കഷ്ടം
ഭാരണിന്റെക്കൂട്ടുക്കൂട്ടിയ ഒരു ചെരളവനം നഡിയില്ലെട
പെട്ടുന്ന ഒഴുകി വരുന്നു. പല താഴിക്കണ്ണങ്ങളിൽ പല
കുകളിലും ഭവനേതാട്ടു സൗഖ്യമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതും പല
ലെ പുരോക്കയും.

നിരന്തരാട്ടം പൂജ്യമേഖല മേൽക്കൂരങ്ങാട്ടം ക്രടിയ
ആ നില്ലും വായ ഭവനത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ അനേകം അശൈ
ശക്തിഭ്യാട്ടകൂടിയ ആവിയത്രും ഐടിപ്പിച്ചിരുന്നാലും കി
ട്ടാത്തവേഗത്തിൽ ബുധത് ഭാരകളുടെ ഒരു വണ്ണമാല
ചെട്ടുന്നു, രമേഖനും താരയും അഭയം കൊള്ളിന
ചെരുവഞ്ചിയിൽ വന്നു ഉറക്കോടെ തട്ടുന്നു. മാ, മാ

പെട്ട സാദ്ധാരണിക്കേ രക്ഷിക്കവാൻ രഹംഗാന് അന്തിസ്ഥി
രഹസ്യം നടത്തുന്ന! എന്തു ഫലം!

ജനനം ദൗത്യം അനേന്നാളം നിഃഖലകവും അത്യുന്ന
തവാ അതും പരവും സമ്മാനരഹസ്യം ചുലത്തിവന്ന
അതു രണ്ട് അതുമാക്കിയിട്ടും ജനനായകന്റെ നികടപ്പാ
പിച്ചു “സാധ്യ ജ്ഞതയിൽ ലഭിച്ച,

അഭ്യർത്ഥനായം 21.

പ്രത്യുതിവിക്ഷാഭരഭല്ലാം നിശ്ചോഷം അസ്ഥമിച്ച്
കാലചക്രത്തിന്റെ ഗതിവിശേഷത്വങ്ങാടെ നബ്ലൂസ് വ
സന്തകാലം സമാഗതമായി. ഗരീഡച്ചന്ത്രബാഖവിന്റെ
മണിമണിരം മുലപ്രവാഹമജ്ജനം കഴിഞ്ഞതിട്ട് വാം അ
ബ്യാക്കിരിക്കുന്നു. ആ പ്രവുലമായ പ്രത്യുതിത്രക്കുതയിൽ
‘സിയപുര’ത്തിനു വന്നുചേന്ന് വിഹപലക നിശ്ചോഷം
മാറ്റി സ്ഥലവാസികളുടെ നിരന്തരഗ്രാമങ്ങാണ് ആ പ്രദേ
ശം ചുമ്പായിക്കും സുന്ദരവും വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങാണ്
നബും അതുകൊണ്ടു.

സുഭംഗം ഭവനവും യന്ത്രം രാലയും പ്രയുതായി വീ
ണ്ണം ചന്ദ്രികാഫിക്കല്ലേപ്പട്ട. ആ സ്ഥലവിഭാഗം രാജാക്കൻ
വിതാവിഞ്ചിനിനു ലഭിച്ച ധനം കൊണ്ടു വാങ്ങി അവിടെ
നിന്തുവാസം ചെയ്യുകയാണ്.

അവിവാധിതനം ചിത്രകലാസീകരം ആരു
ശാക്കദിവ്യം സ്നേഹമിതനാരകങ്ങളും ബന്ധകളും ദുർഘട്ടങ്ങളും
എന്ന വേണ്ട മാതാപിതാക്കന്മാരക്കും കലാലായ
നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട്, എന്തോ പുംസുരണക
ഈയു ഏകാക്കിയായിത്തന്നോ കഴിത്താക്കുട്ടന്തുള്ളത്.
ആ ഭവനത്തിൽ മനു താമസിച്ചിരുന്നവരുടെ അദ്ദേഹം
ഒക്കെ അതുതേരാളം സ്നേഹമോ ബഹുമാനക്കും തോന്തി
യിരിക്കാം.

പ്രധാനമായി അല്ലെങ്കിൽ അല്ലും തെക്കെവയന്തരായി ക
ണ്ണനാ ആ ചെറു മന്ത്രത്തിൽ മനോധരമായ ഒരു ഏ,
ചൂഡ്യുടം ഭിന്നിയുടെ ഒരു വശത്തു കാണുന്നണം
മന സ്നേഹമുഖിയായ കമാരി താര; ശാക്കനായി ആ
യസംഭാഷണത്തിൽ ഏകമുഖ്യമാർപ്പം കളിയാട്ടനാ മര
സത്താരു വിലാസത്തായ ആരുയും ആകുഷ്ഠിക്കാൻ ഒരു
അന്ന ആ തങ്ങൾനീം വിഗ്രഹം ശാക്കദിവ്യിന്റെ ജീവി
ത്തിനം ഏകാദശപാസസദായകമാണോ?
